

15-B-234

Překlady

—

Zákonníka říšského

na rok 1860.

—

* **Markrabství Moravské.**

V Brně.

Vitkem a nákladem dědičného Radolfa Holzera.

1860.

12-11-20

12-11-20

12-11-20

OSTREDNI KNIHOVNA
MESTNE SPOLECNESTVO
12-11-20

5642 / 12-11-20

První hledací seznam.

Chronologický seznam

zákonů a nařízení, které v letech 1899 představují ze Závěrečného říšíského pro
markrabství Moravské vlisteny jsou.

Datum zákonu, nařízení nebo nařízení	O b s a h	Číslo zákonů	Číslo zákonů a t. d.	Strana
1899 31. pros.	Nařízení vlády, vydání od vrchního velitele armády, od ministerstva vnitra a policie a od nejvyššího kontrolního úřadu od příkazy pro výkony armády kornat, výměna hranice vojenského újezdu se vyhláškou, jak se zachová jest, když se ustanoví vojáci od armády armády, počítaje k nim i důstojníci a vojenské úřední příslušníci, a kde má státi ú- troj, když je sám v ustanovení císařské nebo druhá částí císaře 1891, což když ustanoví císař k dočasným vojákům (příslušným kornat).			
1899 1. ledna	Patent občanský, který dne 1. ledna 1899, a platný od tohoto dne v celé říši, jímž se dáti od- kázat zákonu o vyhlášení občanských a nařízení.	I	1	1
6. "	Nařízení vlády, pro velitele říše, jímž se ustavuje občanské v zákoněch předsedních se obstávají, že zákon 11, když ustanoví občanské říšíského, rovněž v některých případech občanské výměny.	I	2	3
15. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva financí pro vý- kony armády kornat, jímž se obdržuje lidem, v ko- rnatě předsedním posílením úroky a dřík na druh výměny.	I	3	3
20. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva financí pro vý- kony armády kornat, jímž se 11. 12. 1899, zákonem říšíského č. 15, v příloze poplatků depozitních.	I	4	4
30. "	Nařízení, vydání od ministerstva vnitra a policie pro výkony armády kornat, vý- měna hranice vojenského újezdu se vyhláškou, jak se zachová jest, když se ustanoví vojáci od armády armády, počítaje k nim i důstojníci a vojenské úřední příslušníci.	II	20	17
9. února	Nařízení, vydání od ministerstva práv, vnitra a financí pro výkony armády kornat, vý- měna hranice vojenského újezdu se vyhláškou, jak se zachová jest, když se ustanoví vojáci od armády armády, počítaje k nim i důstojníci a vojenské úřední příslušníci.			

Datum oběma, potvrz náš základ	O b s a h	Čís listů	Čís základ a t. d.	Strana
1860 11. únor	Nařízení, vydané od ministerstva národních věcí, práva, školství a police, jímžto se vylučují ob- stojatelé železnice k předpisu, daného dne 29. ledna r. 1859, národním čísle 2. 24., jímž ve skutek uveden jest Nejvyšší patent v ústavní jehot datem dne 24. října r. 1852, národním čísle 2. 202	II	29	34
16. "	Nařízení, vydané od ministerstva práva pro veškerou část, a tom, že i bezohledně k zrušení soudu Šalcburského národní soudní zřízení jmenován v §§. 26—28 národním čísle . . .	I	6	2
18. "	Nařízení císařské, pro dolel Rakousky, pro Čechy, Morava a Slonásko, pro Uhry, vojvodství Slezsko a horní Těšínský, pro Chrabátsko, Slavonsko a Neduhovsko, pro Přemysl a Dobruška, a tom, pokud dlel v zrušení státního soudní státního zřízení . . .	II	20	35
20. "	Nařízení, vydané od ministerstva práva, pro veškerou část, výjimečně Benátské vojvodstvo, jímžto se vylučuje, že nařízení, vydané od ministerstva práva dne 21. ledna 1861, národním čísle 2. 12., vztahuje se také k rozuzlení a re- vizitaci, které děje od soudů se zrušením Šalcburského, královského Slezského postoupit	I	7	3
3. března	Patent císařský, jímžto se ustanovuje, že se má různé národním čísle 2. 24., a ustanovuje se, jak tato rozuzlení rada říší se její státní a jakou má být	I	7	6
3. "	Nařízení císařské, jímžto se ustanovuje, že ustanoví předseda soudů, jak má být se zrušením, mají řídit dle se má do rozuzlení rady říší vůči, že se má být, než bude ná- rodním čísle 2. 24., jmenován se ustanoví soudů, povolání, že mají provést dle zrušení soudů a pokud káží se má káží se má dne rozuzlení rady říší se má, a že rozuzlení rady říší se má se v ústavní r. 1860 se má, aby zrušení předseda patent národním čísle 2. 24. upraven 1861	I	9	9
14. "	Nařízení, vydané od ministerstva práva, národních věcí a školství, pro veškerou část, jímžto se se přikládá výkonným paragrafů 4. Nejvyššího patentu, daného dne 1. ledna 1859, národním čísle 2. 2., vztahuje, kdy národním nařízení dlel zrušení	I	10	10
14. "	Nařízení, vydané od ministerstva národních věcí a police, pro veškerou část, výjimečně Benátské a Slonátské vojvodstvo, jímžto se ustanovuje, že kalky provést, se má káží se má zrušení, mají být zrušení přikládá a listem legální	I	11	10

Druh základní právní úpravy	O b s a h	Číslo strany	Číslo základní úpravy č. j. d.	Strana
1900				
22. dubna	Nářízení, vydané od ministerstva práv, záležitostí vnějšních a finanční, ježto má platnost ve všech zemích korunních, zejména Lombardsko-Románska a hranicí vojenská, a ježto se týká daní, kteréž se v některých místech za propůjčení finanční a jiných úřadů vybírají, a ustanovuje se, že se má platit, když se má jina úřadů zúčastněných opod. těch když se se provádí výše uvedených úřadů	1	20	18
23. "	Nářízení, obsahující, daně pro volkrovařství, ježto se týkáje, se ustanovuje v §. 29, občanského zákonníku občanského a císařských, se uváděním se v řízení náležitosti náležitosti občanské	1	21	19
24. "	Trestní, vydané od ministerstva finanční, pro všechny země korunní, v níže má platnost ustanovení, daně daně 24. června 1898, v tom, že jsou od řízení občanského vyjádření a řízení daní, jež vyřídí občanské některý dle §. 4. instrukce B. k ustanovení, vydanému dne 24. června 1898 č. 122 občanského (Háček) v příloze toho, jež se provádějí má v kancelářství pod úřady občanské majetnosti stráž	1	22	19
4. května	Nářízení, vydané od ministerstva finanční, pro všechny země korunní, korunní Lombardsko-Románska, ježto se provádějí když, v kterých se v občanském zákoně některé bankovní zákonníky bankovní občanské, uvádějí se korunní země	1	23	20
7. "	Nářízení, vydané od ministerstva práv, pro země korunní, v kterých má platnost řízení občanské, daně dne 21. května 1893, občanského (Háček) č. 54, v tom, že kterým právem se mají být občanské se korunní země a když se má počet občanské zúčastněných	1	24	21
9. "	Nářízení, vydané od volkrovařství a občanské zúčastněných, ježto se ustanovuje, jež se má předepsat, když se má se občanské nebo se občanské se výše uvedených, když má se občanské nebo se občanské občanské, pod seřazením spíše ustanovení	1	25	22
17. "	Nářízení, vydané od ministerstva práv a finanční, pro všechny země korunní, zejména hranicí vojenská, ježto se ustanovuje, se plat se republikánské protokoly občanských, když je představitel občanské země, má se jina se provedl ustanovení	1	26	23
23. "	Nářízení, vydané od ministerstva záležitostí vnějšních, práv a finanční, pro volkrovařství, zejména korunní Lombardsko-Románska a hranicí vojenská, ježto se týká protokoly občanské, bankovních a občanských, protokoly a kancelářské země občanské	1	27	24

Datum základního základního základního	O b s a h	Číslo základního	Číslo základního a t. d.	Strana
1940 19. květen	Nářízení, vydání od ministerstva národní obrany a policejní, pro velitelství HŠ, vyjmaže království Lužického-Branického a hranici vojenská, jinde se ustanovuje, že každý zločin plněn na letky legiionářů na cizí v občinství Rakouska	II	32	36
3. srpna	Výslovení, vydání od ministerstva obrany, pro vichry země hodnost, vyjmaže Lužického, Lužického-Branického a hranici vojenská, o tom, že se k. k. národní občinství, dnešního dne 12. května 1939, a čláku 10000	II	33	37
2. "	Nářízení, vydání od ministra národní obrany pro velitelství HŠ, jinde se ustanovuje, že se zrušují ústřední kraje v Marci a více poměrů i poměrů občinství občinství ve Slezsku a že se vyjmaže Slezsko v příslušném území státní pod občinství v HŠ . . .	II	34	38
20. "	Nářízení, vydání od velitelství národní obrany a policejní, a od ministerstva národní obrany i obrany, pro vichry země hodnost, vyjmaže hranici vojenská země národních, jinde se týče občinství země v příslušném občinství země národních vojenská občinství, vyhlášením v VII. článku občinství občinství na rok 1939, č. 27	II	35	39
7. červ.	Výslovení, vydání od ministerstva národní obrany a policejní, pro vichry země hodnost, vyjmaže království Lužického-Branického a hranici vojenská, o tom, že příslušní územní občinství občinství občinství, rozšířeno pro občinství občinství občinství	II	36	40
12. "	Nářízení, vydání od ministerstva práce a občinství občinství občinství, pro velitelství HŠ, vyjmaže království Lužického-Branického, o tom, že se k tomu občinství, aby se projev a občinství občinství občinství, občinství občinství občinství	II	37	41
17. "	Nejvyšší rozkaz dopis Jana Velikosti Čestě Pánu, daný k občinství občinství občinství, občinství občinství občinství, občinství občinství občinství, občinství občinství občinství, občinství občinství občinství, občinství občinství občinství	II	38	42
20. "	Nářízení, vydání od ministerstva občinství občinství občinství a občinství, a občinství občinství občinství občinství, o tom, že se občinství občinství občinství, občinství občinství občinství, občinství občinství občinství, občinství občinství občinství	II	39	43

Datum zákonu, patřící tomuto zákonu	O b s a h	Číslo zákonu	Číslo zákonu v l. d.	Strana
1880				
27. čer.	Nářízení, vydané od ministeria financí, pro všeobecný nový korunní, jak se má v dohledu dle učiněné smlouvy přičísti k úlocem nemovitým, a nímž se před odměnou se poplatky	III	40	43
28. srpna	Nářízení, vydané od ministeria práva, pro korunní země Rakousky pod Řípem a nad Rápu, Salcbursko, Styria, Korutany, Krájev. Galič a Horního, Istrijsko a město Triest v italském, Tyrolsko-lirinské a město Triest v italském, Tyrolsko-lirinské a město Triest v italském, Horní a Dolní Slezsko, Halič, Krákovsko a Bukovina, království Lombardsko-Venetsko a Salcbursko, jestliže se jednatelství ustanovuje, ke kterému má se od 1. října 1880 roku a vzhledem k tomu ve všech smlouvách i smlouvových podmínkách, a jak se má na podléhání zákona tohoto práva	IV	41	45
7. září	Vyšší nářízení od ministeria financí, pro všeobecný nový korunní, vyjmouti Horního vojensko-finančního, jestliže se ustanovuje, jak se má v krajích, kde nově byly, vydati dan z káňky, jestliže se před odměnou se poplatky	IV	42	46
19. "	Nářízení, vydané od ministeria práva, pro všechny nové korunní, vyjmouti Horního vojensko-finančního, jestliže se §§. 441 a 456 občanského zákoníku občanského vypořádání a nářízení dle pro občanské právo vztáhnouti k občanským a vlastnickým právním poměrům	VI	44	53
21. "	Nářízení, vydané od ministeria práva, pro velkou 201, v tom, že nové ustanovení v Opavě občanské přičísti bude, vydati nové, v zákoně uvedeném od §. 58 až do §. 66 ustanovení	VI	45	54
29. "	Nářízení, vydané od ministeria občanských záležitostí a práva, a od vzhledu vzhledem k tomu, jestliže se 190a občanského zákona dle nové z občanského práva občanských v Galič, Bukovině a Tulu v právních věcech občanských	VII	48	57
2. října	Nářízení občanské, jestliže se se ústavy krajů (ústavy státní a občanské) přičísti má, dle vyjmouti práva k ministeriu, kterému má dle §. 8 zákona o doplnění vojny přičísti občanské občanské	VII	49	58
8. "	Patent státní, pro velkou 201, jestliže se reorganizační příslušnost dle se uplatní rok 1881	VII	47	56
13. "	Nářízení, vydané od ministeria práva, pro velkou 201, jestliže se nově občanské, aby se tím smlouvám, ustanovuje se nářízení v §. 157 právních a k. vojenských ústavů vzhledem vydatých, v přičísti toho, pod kterým má nově přičísti nové v těchto ústavě se nacházející	VIII	49	57

Datum obecního, panského nebo městského	O b s a h	Číslo zápisů	Číslo zápisů o l. s.	Strana
1860				
17. listop.	Nařízení obecního, pro výlohy země korunní, vyjmaje království Lomberského - Benátského, a vylučovalí šlechtě mizecovních	XII	61	91
19. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční, pro výlohy země korunní, vyjmaje království Lomberského - Benátského, jakožto se týká vylučovalí říšské - cizozemských šlechtě mizecovních	XII	62	92
26. "	Nařízení, vydané od státního ministerstva, pro království České, pro sevolněvodství říšské a země Koruně pod šlechtě, pro vojvodství Salcburského, Štyrského, Karantenského, Královského, Horního a Dolnorakouského, pro markrabství Moravského, pro knížectví hrabství Tyrolského a Vorušského, Gorického a Gradišského, pro markrabství Istrijského a pro město Triestu a občanskou kněžnu salcburskou, a tam, že se mají zveřejnití v obecní zastupitelstvu obecní	XIII	63	93
23. "	Nařízení, vydané od ministerstva finanční, pro výlohy země korunní, vyjmaje království Lomberského - Benátského a Benátské vojvodství, a tam, když se má, když se opravují nějaká třívětná nebo se také se polovně třívětná, zpravenou k tomu a jest přitom poplatky, vyměřené v nařízením, vydaném dne 22. dubna 1860, č. 102 rakouského říšského	XIV	64	94
18. prosin.	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční, pro volbu země korunní, a tam, jaký bude se má dáti se zúčastnování šlechtě protokolovných a výnosných, knížecí a k. soudů obecních rozhodnutí státních vyhlášení a co se má platiti se vylučovalí říšských oznámení v novinách	XIV	65	95
21. "	Nařízení, vydané od ministerstva finanční, pro výlohy země korunní, jakožto se oznámí, že bude sevolně vyhlášení obecní na panské a že se bude vylučovalí země měšťky se panské a se volně	XV	66	96
24. "	Nařízení, vydané od ministerstva práva, pro země korunní, v níž má platnost zemské šlechtě obecní a zápisoběžky, vyjmaje Benátské vojvodství, jakožto se opravuje, pokud zastupitelství jest ve spisech sporných podle odvolání, který nebyl v tom místě, kde jest soud	XVI	66	97
23. "	Nařízení obecního, pro výlohy země korunní, a tam, že dráhy a výhledy územní platí se bude se dáti v benátských a územním příslušným	XVI	67	98

Plán an nazpovědní protokol ustanovených, když je před se háje vědech soudní, má se jasně od počátku upřevrátiti 26, 33.

Platné uplatení, v Úředitelk.

Platnost zákryvné, v. Nastavení.

Podatel příkaz, v. Knížky.

Podat oznámi, v. Nastávaní.

Podatel listy, v. Bekura.

Podatel rekura, v. Bekura.

Podání stápní, v. Umluva.

Podpis úřední, který zákrypí v tom místě, kde jest soud — pokud dostatečný jest ve spisech spisových 66, 63.

Pohládání, v. Obhádkka.

Pol zákona, v. Přírodních blídání.

Politické řízení zemské, v. Námitky.

— úřad, v. Kocopta.

Polovní úřadní stápní, v. Diplom.

Poplasky děpsitní, v. Polant (23. ledna 1855).

Poplasky přísní, v. Živnost.

— v jednotě právního řízení, spíše v jednotě úřednické, v. Daní a dávek.

— v. Přihlášení.

Posady, v. Matová.

Postavení komise, v. Komisionální komise.

Postava, v. Daní a dávek.

Postavení dáci v sine a mass, kdy veřejně v ústřední záležitosti účastník a má v jak se toto nastavení má ve skutek učení 18, 25.

Postěha domovní, v. Daň.

Postřeba úřední, v. Kocopta.

Postavení, v. Úředitelk.

Postavení k zastávaní, v. Moc.

— úřadní, co se má má platit 16, 18.

— v. Živnost.

Pracovní knížky, v. Knížky pracovní.

Práva vztahů hypotečních, v. Zachování.

Právní jednotě, v. Daní a dávek.

— vůči občanské, v. Rozhodnutí.

— vůči občanské, v. Umluva.

Právní, v. Právní.

Předseda, v. Vojská.

— v. Budavky.

Příkolkování, v. Notkky.

Přisvědčení, v. Úřady.

Přítomní dáci, v. Daní a dávek.

— poplasky, v. Živnost.

Příměstský úředník, v. Úřady.

Příměstský blídání vsi ochrany pod se středí a ustanovuje se, jak se mají vyšetřování a třídění úřady ve veřejném učení 26, 33.

Příměstský rozsmolení rady řízení, v. Daní a dávek.

— v. Živnost.

Přihlášení k všem ustanovením, a tímž se platí účastníci na poplasky, jak se má v skutek učení splovné 40, 42.

Právní a ustanovení nejzákladnějších instancí působení a duchovních úřadů, toho k tomu potřebí, aby se do každého veřejného učení učení 37, 41.

Prodloužení listy, v. Knížky.

Prokurý, v. Protokolování.

Prostřední úřad, v. Listy.

Propřítování úřadní a úřadní, v. Taux.

Protokol uplatení, v. Plán.

Protokolování listy, každého občanského a úřednického právu, a kompetence soudů občanských 27, 24.

— listy, v. Komisionální komise.

Provizorní delegace, v. Moc.

Příkaz úřední, v. Knížky.

— v. Úředitelk.

Přání, v. Kollekční učebníky.

R. Ř.

Rád komisionální, v. Knížky.

Rada řízení má se ustanovitelní řízení řízení rozsmolení, a jak tato rozsmolení rada řízení má být státní a jakou moc má má, se určuje právním učení 3, 6.

— řízení rozsmolení, v. Daní a dávek.

Rádní ustanovení, v. Rada.

— ustanovení, v. Zastupitelstva.

Rádní úřad, v. Rádní.

— úřad, v. vyšetřování.

— úřadní, v. Knížky úřední.

— úřadní, v. Rada.

— úřadní, v. Diplom.

Rádní, v. Umluva.

Rádní úřad, v. Listy.

Rádní učebníky úřednické občanského učení 36, 33.

Rádní úřad, v. Rada.

Rádní úřadní komisionální úřad, v. Úřady.

— ustanovení, v. Úřadová krajina.

Rada a státní řízení ve všech spisových i mimo spisových, ke kterému soudu se podává a jak se háje na právní učení občanského učení má 41, 42.

Rádní, v. Nastavení.

Rádní a úřadní propřítování, v. Taux.

Řízení rada, v. Rada.

— rada, v. Zastupitelstva.

— rada rozsmolení, v. Daní a dávek.

Rádní, v. Bekura.

— ustanovení, v. Notkky.

— úřední polské, v. Námitky.

Rok 1861, v. Taux.

— úřadní 1861, v. Matová.

Rozprava, učební pro splovné učení rady se má učení rozsmolení řízení úřednického učení 14, 41.

Rozprava úřad, v. Daní.

Rozhodnutí soudů komisionálních v. Úřady, Rádní a Úřad v. řízení všech občanských, jak se učení v učení a učení v řízení občanského učení 43, 47.

Rozhodnutí, v. Kocopta.

Rozsmolení rada řízení, když se má učení v. Úřady, aby učení rozpravy předchází potřebí učení se rok úřadní 1861— 2, 6.

— rada řízení, v. Daní a dávek.

Eem—Eem

- Ezemický národní, v. Pálevá.**
— národní, v. Daš.
- Ezemská komise bernická, v. Bernická komise.**
- Ezemská vláda ve Slavsku, v. Úřední krajita.**
— vláda ve Slavsku, v. Vláda.
— zastupitelstva, v. Zastupitelstva.
- Ezemská ředitelna zastupitelů, v. Úřední krajita.**
— řízení politické, v. Národní.
— úřady, v. Národní.
- Ezemský finanční úřad, v. Národní.**
— úřad, v. Opava.
- Ezemský soud, v. Ezemská.**
- Ezemská, v. Ezemská.**
- Ezemská (jmenování) v. §§. 35—36 náhoda
trouha i budoucí k zemskému úřadu Ezem-
skému národnímu. 3, 5.**
- Ezemská (jmenování) v. §§. 35—36 náhoda trau-
ha, v. Ezemská.**
— v náhoda trauha od §. 35 až do §. 36 jme-
nování, v. Opava.
- Ezemská (jmenování) náhoda 30. listop. 1852,
Zak. 18. §. 35. 12, 11.**
- Ezemská a vyhlášení náhoda a národní ná-
rodní, 1, 1.**
— v. Národní.

Eem—Eem

- Ezemská národní na národní a na národní na národní
vyhlášení. 35, 36.**
— národní, v. Národní.
- Ezemská národní, v. Národní a národní.**
- Ě.**
- Ězemská národní, v. Ezemská.**
- Ězemská, v. Ezemská.**
- Ězemská národní, v. Ezemská.**
- Ězemská národní v. Ezemská, v. Ezemská,
v. Ezemská a Slavsku, v. Ezemská, ve vyhlášení
Ezemská a v. Ezemská, v. Ezemská a Ezemská
a Ezemská, v. Ezemská a Ezemská národní
národní národní. 30, 34.**
- Ězemská, v. Ezemská.**
- Ězemská národní, v. Ezemská.**
- Ězemská národní, v. Ezemská.**
- Ězemská, ve vyhlášení národní národní
národní národní národní národní, bez
národní národní národní národní národní,
18, 17.**
— národní národní národní národní národní,
národní národní národní národní národní a národní
národní národní národní národní. 34, 35.
- národní národní, v. Ezemská.**

Překlady zákonův
 20
Zákonníka říšského
 na rok 1860.
 pro
Markrabství Moravské
 státních.

Částka I.

Vydána a rozšířena dne 29. úně 1860

od s. k. místopředsedy pro markrabství Moravské v Brně.

I.

Patent císařský, daný dne 1. ledna 1860,

a platný od tohoto dne v celé říši,

jímž se číni některé změny u vyhlášení zákonů a nařízení.

(Vydána v I. čísle státního listu č. 4, strany 4, týžně a rozšířena dne 29. úně 1860.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Halický, Vladimírský a Illírský, král Jeruzalémský atd.; arcivéjvoda Rakouský; velkovéjvoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmenský, Pišcenzský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentický a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregenský, Sonnenberský; pán Terstský, Kotorský a na Slovinském krajišti; velkovéjvoda vojvodství Srbského atd. atd.

aby se vyhlášení zákonů zjednodušilo a nikad na ně počítati státníma i obcema znenáti, učinilo se Nám po slyšení Našich ministrů a po vpslyšení Naši rady říšské toto nařízení:

§. 1.

Abv vyhlášení zákonů vůbec a ozách naffazní, jedlo se připomínají v §. 4. patenta Našeho, daného dne 27. prosince 1882, mělo moc uzavřítí, potěhl, aby se učinilo zákoníkem říšským, vydávaným jedlně v jazyku německém.

Posavzdni věstníkové vlády zemských přístavou.

§. 2.

Úřadové místní obdrží zákoník říšský dle jednostejné míry, jak toho přisobanet a velikost jednoho každého úřadu vyhledáví.

Obce nejsou povinny, zákoníka říšského sobě sjednotit.

§. 3.

Když se některý zákon neb některé naffazní vlády má do zákoníka říšského, má úřad centrální, který jej vydáví, ustanovítí, v kterých zemích korunních bude zákon ten platnost mítí, a v kterých jazycích zemských se má zvláštění výřiky také obcím oznámít, aby došlo řádko vyhlášení.

Tito výřikové zvláštění budou v příhodné formě úřadů, daly pořadí jistou, která se každého roka znovu zpořádu, poznamenání, a obcím v tom jazyku zemském, který jest v nich obyčejný, rozestílní. Tak i rozestílní diti se bude nákladem státním.

Výřikové zvláštění, učiněni v jazyku německém, budou říšským posíláni, aby je rozestíly, překládkové pak za jiné jazyky zemské, jichž bude potřebl, budou jim posíláni, aby je daly do tisku a potom je rozestaly.

§. 4.

Naffazní úřadů zemských, jedlo se mají vyhlástiti, má diti politické řízení zemské v jazycích zemských takzvaně a vedle potřeby úřadům a obcím rozestati.

Náklad na to zpraví se z fondu zemského.

§. 5.

Pokud tento naffazní není nic jiného vyměřeno, zůstáví má v platnosti, co ustanoveno patentem Našim, daným dne 27. prosince 1882, č. 260.

§. 6.

Nášeemu ministroví práv uloženo jest, aby tento patent vykonali, uzavřiv se a Našimi ministry vnitřních a financí.

Dáno ve Vídni, hlávním a sídelním městě Našem, dne 1. ledna léta říšského osmístého jednatého, panování Našeho roku dvacátého.

František Josef mp. (L.S.)

Bratr Beckberg mp. Bratr Jan Brunck mp. Bratr Nádorový mp.
Bratr Galachowski mp.

Z Nejvyššího naffazní;
Bratr Jan Ransonnat mp.

Nariz eni císařské, dané dne 6. ledna 1860,

pro veškeru říši,

jináče se vztahuje obmezení v zákonech pozemkových se zakládající, do nichž ti, kteří nezvážovali náboženství křesťanského, nemohli v některých případech svědectví vydávati.

(Obzvláště v 1. části E. E. č. 18. čl. 3. str. 5. vyd. a novel. dne 18. ledna 1860.)

Stýljev Svě ministry a vyslyšev Svou radu státní, nařízají:

§. 1.

Paragraf 503. obecného zákonníka občanského od nynějška musí své poskytvá, a mohou tedy také ti, kteří nezvážovali náboženství křesťanského, o poslední vůli, kterou učinil křesťan, platně svědčiti.

§. 2.

Narizování toto vztahuje se i k takové poslední vůli, písemné i ústní, k níž byli přítomni svědkové, náboženství křesťanského nezvážující, kterouti přítomitel křesťanský již byl učinil, až uzavřeli dříve toho dne, kterého se toto narizování vztáhá.

§. 3.

Mačí své poskytvá také budoucně, i v rozepřích již počatých řešenci, do kterýchž již byl veřejný svědek, když svědčil lidem ne křesťanem, kterého narizování dino jest v §. 142 pod b. d) obecného řádu soudního, v §. 217, pod b. d) řádu soudního, vydaného pro území Rak. v §. 207, v postavení 4. řádu soudního, vyd. pro Vlachy a v §. 216, čl. 4 řádu soudního, vyd. pro jižní Tyrolsko.

Ve Vídni dne 6. ledna 1860.

František Josef mp.

Ernst Raschberg mp.

Ernst Nádassdy mp.

K Nejvyššího narizování:

Svobodomý pán Rosenzweig mp.

3.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 16. ledna 1860,

pro veškeru země korunní,

jináče se vztahuje řízení, v kterémž proměňování penězů úroky a úpisů na dlah veřejný.

(Obzvláště v 11. části E. E. č. 18. čl. 3. str. 5. vyd. a novel. dne 18. ledna 1860.)

Jako c. k. Apoštolské Velikosti učinil Nejvyššího rozhodnutím, jehož datum 14. ledna 1860, nařízati: že úroky a úpisů na dlah veřejný, ješto projden tague od toho dne, kteréhož toto narizování bude vyhlášeno, jakožto od toho dne, kdy narizování dotčené ve skutek vejde, proměňování penězů v listů listech, počítajíž od toho dne, kdy byly posky.

V šestí letech penízová také takové úroky a úpisů na dluh veřejný, jehož prokládání počalo se dříve toho dne, kteréhož toto nařízení máci zrušující nebude, a neskládá se dle zákonů posuvných dříve šestí let, počítaje ode dne počátku.

Tím podobně máci Nejvyšší rozhodnutí, jehož datum dne 1. ledna 1812, č. 892 shůry zákonů soudních, jímž byla dána, v kteréž úroky a úpisů na dluh veřejný prokládáním penízová, na třicet let vyrušena.

Sezobedaj pán Bruck ap.

4.

Vyvešení, vydané od ministerium financí dne 26. ledna 1860,

pro všechny země korunní,

ještě se týče vyvešení Nejvyššího patenta, daného dne 26. ledna 1853, národného číslečka č. 18, v příčině poplatků deponičních.

(Shledano v V. list. zák. list. list. 26. sv. 26. vyl. a rozsl. dne 1. únoru 1860.)

Jeho c. k. Apoštolské Velikoství ráčil Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 15. ledna 1860, toto schválil: bývali na místě věcí některé, v §§ 9 a 10 Nejvyššího patenta, daného dne 26. ledna 1853, jmenované, z kteréž se platí menší poplatek za schování, složena věc některá, z kteréž se dle §. 9 tohoto patenta platí poplatek větší, vybrati se má poplatek menší dle času, po který věc byla ve schování, ihned, když se věc, z kteréž se platí menší poplatek, vydává; poplatek větší pak vybrati se má časem svým, když se věc většímu poplatku podává, definitivně vydá, a to dle času, po který tato druhá věc byla ve schování.

Sezobedaj pán Bruck ap.

5.

Nařízení, vydané od ministerii práv, záležitosti vnitřních a financí

dne 9. února 1860,

pro všechny země korunní, výjimečně království Řecko a Dalmácii,

a tam, z kteréhož řádu se spravování a jak se účtování mají ústavy trestního vězení, v němž byli přestupcové zákonů dědečkových.

(Shledano v VII. list. zák. list. list. 26. sv. 75. vyl. a rozsl. dne 12. února 1860.)

Aby se sjednotělo účtování útrat, ježto vzešou ze příčinou vykonání trestu vězení ze přestupčích zákonů dědečkových, sejiti má budoucně, když se tento trest vykoná ve věznici některé z pokladu státního určené zcela a zahrabování útrat těchto, kteréž posud ředitelství okresu finančního a úřadu relik finanční dleho civilským soudům a politickým úřadům okresním.

Ústavy tyto mají se tedy budoucně definitivně spravovati ze zálohy peněžní, a nil se spravují výlohy ze vězení a ze vyšetřování od soudů trestních korunní.

A však útraty, činěné na přestupek dědičkových zločinů, pokud jsou ve vazbě vyšetřovací, mají také budoucně dědičné finanční upravenosti, pokud se mají tyto útraty avšak o sobě v ověřené chovati.

Náhrada této částky buď z fondu pokud dědičkových výberů, nebliže k tomu, kterých dědičků se přestupek od vyšetřování zúčastněno dotkl, a není se tedy již činní z toho neb onoho oddělení dědičkového, na př. z dědičků občanských, tabákových, z daně potravní atd., za kterou příčina mají úředně političtí a soudové v počtech svých pod rubrikou „na účet fondu neb oddělení“ napnutí „fondu pokud dědičkových“, na místě aby pojmenovali to neb ono oddělení.

Nářízení tohoto uloženo buď v příčině všech útrat, vadných ve věcních cílových ze vzeší trestní na přestupitelích zločinů dědičkových vykonaně, za kterých útraty nebyla posud náhrada poskytnuta.

Konečně se stětel obraci k nářízení císařskému, danému dne 2. června 1859 (zákonem říšského č. 105), jímž bylo ustanoveno, pokud trestanci civilní jsou posilni, útraty ze stáru, za ten čas, co byli v trestání, vadná, ze svého jmění nahraditi a pokud se na nich mají vyměšiti.

Státní rada v Brně. Hl. Nádosty ap. Hl. Guberniální ap.

6.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 16. února 1860,

pro velkou HL,

o tom, že i budoucně k zoskolení soudu Salcburského náležitě budou zřizováni, jmenováni v §§. 58—60 zákona trestního.

Obznamen v Hl. Hl. Zb. Hl. Čl. 21. st. 26. vyl. a zased. dne 21. února 1860.

Ačkoliv dle vypočetí, vydaného od ministra spravedlnosti vnitřních dne 2. ledna 1860, zákonem říšského č. 6, vláda soudu v Salcburku zrušena jest, bude dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 7. února 1860, až na další nářízení soudu zemský v Salcburku, jak ustanoveno v postřevce a) §. 10 a v §§. 15 a 16 téhož soudu trestního, soudu příslušným v krasné zemi Salcburské v příčině zločinů veřejných, zrušení Voličenství, zrušení úřadů císařského řádu a rušení veřejného pokoje (jmenovaných v §§. 58—60 zákona trestního).

Hl. Nádosty ap.

7.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 29. února 1860,

pro velkou HL, zejména Hl. Hl. vojenskou,

Jižto se vykládá, že nářízení, vydané od ministerium práv dne 22. ledna 1853, zákonem říšského č. 13, vztahuje se také k rozsudkům a rekvizicím, které dojdou od soudu ze země Lombardské, království Sardinského postoupené.

Obznamen v Hl. Hl. Zb. Hl. Čl. 21. st. 26. vyl. a zased. dne 2. března 1860.

Jižto královská vláda Sardinská nutila, že nárazové soudu rakouských v civilních věcech právních vydat, v Lombardsku, pokojem Císařským dne 10.

listopadu 1859, zákonná říšského č. 213 a 214, ke království Sardinskému postoupená, ale zákoně sardinských, jedině tehda vykonáni býti mohou, když některý tamější soud právě nleze v tom výnosu, tedy se stíží ministerium práv po ukázení a c. k. ministerium záležitostí zevnitřních prohlášení, když by dle něho bylo v Rakousku o vykonání rozsudků, od soudů v Lombardsku ke království Sardinskému postoupeném a všech státních vypořádáních a v moc práva veřejných, le v tom též pravidlem býti má to, co vykládáno náležitě, vydaným dne 22. ledna 1853, zákonná říšského č. 13, v příčině toho, jak se mají vykládati rozsudkové v moc práva veřejného, vydaní od královských soudů sardinských.

Františ Náčelný up.

8.

Patent císařský, daný dne 5. března 1860,

Jižto se nařizuje, le se má rada říšská místopředsednými vedními říšskými radními, a ustanovuje se, jak tato rozmanitá rada říšská má býti složena a jakou moc máti má.

(Obsahuje v Zák. Sb. č. 13. č. 13. str. 37, vyd. v rozhl. dne 4. března 1860.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Halický, Vladimírský a Illirský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmenský, Piacenzský a Quastalský, Osvětimský a Zatorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lažický a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregencký, Sonnenberský; pán Terstský, Kotorský a na Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Šrbského atd. atd.

ustanovili jsme se na tom, aby Naše rada říšská, ješto dle toho, jak náleželo patentem Našim, daným dne 13. dubna 1851 *) a Našim rozhl. listem, daným dne

*) Zákonná říšského č. 13.

20. srpna 1861^{*)}), i dále trvat má, rozmnožila se mimořádnými radními říšskými, jež budeme periodicky zvolovati. K tomu konci ustanovíme, slyšením ministry Naše a vyslyšením Naši rada říšskou, takto:

§. 1.

Mimořádní radní říšskými, kteří mají při poradách periodických býti, budeme jmenovati:

1. arcivojvodu Našeho domu císařského;
2. některé vyšší důstojníky církve;
3. některé muže, kteří v Naši službě civilní nebo vojenské znob jasným způsobem vynikli;

4. třicet osob tak zastupitelství zemských, a to:

- šest z království Uherského,
- tři z království Českého,
- dva z království Lombardského-Venetského,
- jednoho z království Dolnoraké,
- dva z království Chorvatského a Slavonského,
- tři z království Halického a Vladimírského a z velkovévodství Krakovského,
- dva z arcivojvodství Rakovského pod Kati,
- dva z arcivojvodství Rakovského nad Kati,
- jednoho z vojvodství Salsburkského,
- jednoho z vojvodství Štýrského,
- jednoho z vojvodství Karantského,
- jednoho z vojvodství Krupinského,
- jednoho z vojvodství Bukovinského,
- tři z velkoknížectví Sedmihradského,
- dva z markrabství Moravského,
- jednoho z vojvodství Slouzského,
- dva z knížecího hrabství Tyrolského,
- jednoho z Vorarlberska,
- jednoho z markrabství Istrijského a z knížecího hrabství Gorického a Gradiského,
- jednoho z města a z okřiku Triesteho, přímo pod vládu říšskou postaveného, a
- dva z vojvodství Selského a z hrabství Temelského.

Zastupitelstva zemská či měnové zemské v těchto zemích korunách vyvolá na každé místo říšského radního, jež do tohoto výměstí budeme měli jmenovati, vždy tři osoby ze svého prostředku a navrhnou Nám je.

Mimořádní rada říšská, přivedení pod č. 1., 2. a 3., jmenování budou na čas života. Rada říšská, přivedení pod č. 4., voleni budou na šest let a po šesti letech z rozmnožené rady říšské zase vystoupí. Když pak po šestileté době voliční zastupitelstva zemské znovu bude voliti radní říšské, mohou radní, kteří vystoupili, opět zvoleni býti.

^{*)} Zbierka zákonů č. 101 a 100.

Jestliže by během této doby zastávané návrhy z těchto radních říšských sněmů sešli, osobní spůsobnosti byš dle údem zastupitelstva zemského, od něhož byl navržen, pozbyl, aneb v poradách rozmanité rady říšské pro trvalou přechátku účastnosti měl nenohli, tedy My na ten čas, který mu z zastávané doby ještě neprošel, z ústav je navržených náležitě pojmenujeme.

O tom, jak zastupitelstvo zemské má předsejiti, když bude voliti údy do rozmanité rady říšské, vyřídíme zvláštní nařízení.

§. 2.

Rozmanitou radu říšskou budeme svolovati periodicky, aby byla na poradu věcí, přikázané k ní v paragrafu následujícím.

§. 3.

Rozmanitá rada říšská má:

1. Předcházeti rozpočet potřeb státních na jeho stavění, návrhy počtu státních úředníků a to, co předložila komise pro uspořádání důležitých státních úřadů, na poradu bráti;

2. má na poradu bráti důležitější návrhy a věcech, obecného zřízení úřadů a vřadujících;

3. má bráti na pozor vše to, co předložil zastupitelstvo zemské.

Kromě toho ustanovíme ještě některé jiné věci, které rozmanitá rada říšská bude na poradu bráti.

§. 4.

Rozmanitá rada říšská nepřijímá, aby sama od sebe činila a předkládala návrhy k zřízení neb zrušení. Pakli by ale, barouc na poradu vše nějakou přídělenou, na přibodné má, vyřídila nějaké návrhy, rady neb počty v záležitostech k věci této se vztahujících, tedy má, požít se u své dobré vůle, zároveň tyto věci připomenouti.

§. 5.

Údové Náši státní rady říšské mají liso a místo v poradách rozmanité rady říšské.

§. 6.

Ministři Náši a správcové Nášich úřadů centrálních mají právo, v poradách rozmanité rady říšské účastnosti máti a návrhy své buď sami osobně nebo skrze některého vyřádného zastupovati.

§. 7.

Věci, které nejsou v §§. 3 a 4 jmenovány, a v případech kterých se Námi bude viděti, vyříditi Náši rada říšská, buď od státních úřadů jejich týmž spůsobem v poradu bráti a vyřídovati, jako posud bylo vyříděno.

§. 8.

Zastavujeme Sebe, vyřádné rozmanitá rada říšská má jednati, jak by se spravovala.

§. 9.

Ministeriální úřední rady říšské nebudou mít jakožto takové žádných příjmů z pokladu státního.

§. 10.

Co patentem Našim, daným dne 13. dubna 1854, v příčině rady říšské jest ustanoveno a patentem tímto není změněno, zůstává v platnosti, vyjmažte jedině to, co ustanoveno v §§. 13, 16, 17 a 37 a strany došlých ústředních rad říšských.

Dáno ve Vídni, hlavním a sídelním městě Našem, dne 5. měsíce března letošního císařského Jednotlivého, panovník Našeho roku šestnáctého.

František Josef m. p. (L.S.)

Arvidruvoda Vilém m. p. p. podm.
 Karel Hechberg m. p. Karel Thun m. p. Fröhdoj pán Bruck m. p.
 Karel Nábošady m. p. Karel Galuczkowski m. p. Fröhdoj pán Thierry m. p.

Z Nejvyššího radní:
 Fröhdoj pán Hansmann m. p.

9.

Nářízení císařské, dané dne 5. března 1860,

jinakto se ustanovuje, že zastupitelstva zemská, jak mile vejde v skutečnost, mají ihned účty ze svého do rozvahového rady říšské vařit, do té doby ale, než budou ministeriální úřední úřa. Jmenování se zastupitelství zemských, považují, že mají prozatím jimi spůsobiti návrhy a je také každé země korunou ke poradám rozvahového rady říšské se přivítati, a že rozvahového rada říšská má se v měsíci květnu r. 1860 sejtiti, aby zkontrolovala předchozí rozpočet potřeb státních na rok správní 1861.

(Obzvěst. v zák. sb. ze zák. sb. ze r. 1860, vyd. a razen. dne 5. března 1860.)

Dodavkem k patentu Našemu, danému dnešního dne^{*)}, vidí se Mi po slyšení ministrů svých a po vyslyšení Mě rady říšské, usíliti takto:

§. 1.

V každé země koruně má zastupitelstvo zemské, jak mile vejde ve skutečnost, dle §. 1., postřívky k dotčenému patentu Našemu účty do rozvahového rady říšské vařit a návrhy v příčině toho Mi předložiti. Prozatím až do toho času, když budou povoláni ministeriální úřední rady říšské, k návrhu zastupitelství zemských ode Mne jmenování, přivítají Ji k poradám rozvahového rady říšské dle účty v patentě výř. položeném ustanovené a v dotčeném tam počtu uzale takové, kteří postřevnosti svých a vlastností svých k tomu jsou spůsobni.

§. 2.

Jedno Maje vůle jest, aby se předchozí rozpočet potřeb státních na správní rok 1861, který se seštevuje, podal rozvahového rada říšské ku zkontrolování, tedy se má rada tato k tomu konci v příštím měsíci květnu sejtiti, k čemuž jí poraději den ustanovím.

^{*) Obzvěst. v zák. sb. ze zák. sb. ze r. 1860.}

§. 8.

Z toho, aby se povolávali dočasní úředníci rady říšské, jak nařizuje Mým listem uvedeným, datým dne 11. listopadu 1859, má seji, hledě k tomu, na čem jsou se tato ustanoví.

Ve Vídni, dne 5. března 1860.

František Josef m. p.

Arcibiskup Vilém ap., p. jedn.

Bratř Hochberg ap. Bratř Thum ap. Svobodný pán Bruck ap. Bratř Nádasdy ap.
Bratř Goluchowski ap. Svobodný pán Thierry ap.

Z Nejvyššího nářízení
Svobodný pán Raussonet ap.

10.

**Nářízení, vydané od ministerií práv, záležitosti vnitřních a financí
dne 14. března 1860,**

pro náhron 514,

Jinže se na příčinou vykonání paragrafu 4. Nejvyššího patenta, daného dne 1. ledna 1860, náhronka říšského č. 3, vyměřuje, kdy nabývají platnosti ustanovení ústředních zemských.

(Městské v XV. čís. zák. č. 161. č. 172. vyl. a rozsl. dne 21. března 1860.)

Ministerium práv, záležitosti vnitřních a financí vidí se ustanoviti, že nářízení ústředních zemských, datěná v §. 4. Nejvyššího patenta, daného dne 1. ledna 1860, náhronka říšského č. 3, pokládá se mají za řádně vyhlášená toho dne, kteréhož vyjde ve věstníku náhronstva, jinže se vyhláší. Krom zvláštních případností má každý úřad zemský, když vydá nářízení nějaké v obor působnosti jeho náležející, určitě pojmenerati den, kteréhož má vejíti ve skutek. Neudělá toho, tedy nebude nářízení moci zavazujici počítkem patnáctého dne, počítaje od projiti toho dne, kteréhož bylo nářízení vyhlášeno.

Svobodný pán Bruck ap. Bratř Nádasdy ap. Bratř Goluchowski ap.

11.

**Nářízení, vydané od ministerií záležitosti vnitřních a policie
dne 14. března 1860,**

pro náhron 514, vyměřuje Benátsko a Branci vojensko,

Jinže se ustanovuje, že knížky pracovní, novým řádem illyriostenským zavedené, mají býti zároveň příkazem povinným a listem legitimním.

(Městské v XV. čís. zák. č. 161. č. 172. vyl. a rozsl. dne 21. března 1860.)

Knížky pracovní, novým řádem illyriostenským zavedené, mají od 1. května 1860 býti zároveň příkazem na cesty do cílůh zemí: počítá se úřed, jenž přitáhá vydání povolení na cestu takovou, v jedné každé případnosti vše to že

knížky pracovní napsal, co napsáno v příčině pasů pocestních, totiž kam pomocník živnostnický jde, a na jak dlouho se mu povolání na cestu uděluje; též se má přidati papír jeho osobní.

Čechů pomocník živnostnický koná cestu v císařství Rakouském, nemá k tomu potřebi zvláštního povolení, nábírá knížka pracovní jest mu zároveň průkazem, že on jest ta pravá osoba; jónam se vyhledívá, aby si dal do ní od úřadu, který vydívá listky legitimáční, napsati klauzuli: „Knižka tato jest zároveň listkem legitimáčním na cestu v císařství Rakouském a to na rok.“

Jestli pomocník živnostnický v tom věku, v kterém jest povinen, k odvozu se postavil, aneb blíží se tomu věku, má se plátnost knížky pracovní co listku legitimáčního státního tak, jak napsáno v ústavě o doplňování vojska, vydaném dne 29. září 1858, nákonáka říšského č. 107, §. 7., v kterémto případěž úřed vjše jmenovaný má se s strany toho prvě uvážiti a úřadem, k němuž pomocník přišel.

V příčině knížek pracovních, na kterýchž jest klauzule tato, i v příčině těch, kterýchž se dívá povolení na cestu do cizích zemí, zachováti se jest tak, jako v příčině jiných knížek legitimáčních a průkazů pocestních, a má s strany nich plátnost to, co vymááno v nariadení ministeriálním, vydaném dne 15. února 1857, §. 12., nákonáka říšského č. 82.

Co ustanoveno v nariadení dotčeném, vztahuje se také k posvádním knížkám vandrovním, ježž se užívá na průkaz na cestu.

Řádě Galachowski mp. Sebeděť pán Thelery mp.

12.

Nariadení, vydané od ministerium práv dne 17. března 1860.

pro korunní země Rakousky pod Eabl a nad Eabl, Švýtsko, Korutan, Krajiny, Čechy, Moravu a Slezsku, jímžž se zmáňuje §. 50 patenta, daného dne 20. listopadu 1852, nákonáka říšského č. 251.

(Obzřeno v XV. čís. Záv. 18. čis. 47. str. 222. vjst. a rovněž dne 21. března 1860.)

Dne Nejvyššího rozhodnutí, ježžž datum 11. března 1860, zmáňuje se §. 5. patenta císařského, daného dne 20. listopadu 1852, nákonáka říšského č. 251, v příčině Rakous pod Eabl a nad Eabl, Švýtska, Korutan, Krajiny, Čech, Moravy a Slezska, v tom spůsobě, že v těchto korunních zemích onen soud, který vede veřejné knihy zápisného statku nemovitého, má také býti instancí reální a věcech statku toho se týkajících.

Kterážžž napsáno má plátností nabýti od toho dne, kteréhož bude vyhlááno.

Řádě Nádady mp.

13.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 18. března 1860,

pro volbu a řízení, zejména hranic vojenskou,

limbu se to, se nařízeno v §§. 117, 118 a 321 soudního řádu trestního, rozšiřuje též na některé jiné osoby a veřejné službě postavené.

(Obsahuje v XX. část. zák. č. 18. č. 18. vyd. a rozsl. dne 21. března 1860.)

Co v §§. 117, 118 a 321 soudního řádu trestního, vydaného dne 29. července 1853, nařízeno s strany toho, jak mají soudové předsední a obecní, asyštenti a obžalovní úředníci a služebníci veřejných v těchto paragrafech jmenovaných, vztahovati se má od toho dne, kterého bude nařízení toto vyhlášeno, také ke všem jiným osobám, a veřejným úředě nebo a veřejné službě postaveným, a kterých toho předsední a vykonávání služby, takovým spůsobem soudním spůsobem, vyhledává, aby se buď námitky státi nebo jiné spůsobem učinilo, by tím veřejné bezpečnost ujmy utrpěla aneb nějaký jiný prospěch veřejný zvláštní ochrany a opatrování tím zbaven nebyl.

Ernst Noldenky op.

14.

Nařízení, vydané od ministerium financí dne 18. března 1860,

pro volbu a řízení komand,

v tom, kteří úředníci má býti podepsáno v potvrzení, že něco bylo a kasy zapláceno, aby potvrzení toto bylo příkazem, že zaplácení jest plátné.

(Obsahuje v XVII. část. zák. č. 18. č. 18. vyd. a rozsl. dne 26. března 1860.)

Po uzavření s ministerium práv číli se vyzděním a vše položené v příloze toho, kteří úředníci má býti podepsáno v potvrzení, že něco bylo a kasy zapláceno, aby toto potvrzení bylo důkazem, že zaplácení jest plátné:

Abyste to byl příkaz, že někdo něco a kasy státi nebo a úřadu k vyhlášení peněz ustanoveného, který má více než jednoho úředníka, spůsobem plátným zaplácen, počítá vůbec, aby se v potvrzení na to učiněném vlastně rukou podepsali dva úředníci, státi a té kasy, a které to bylo zapláceno, nebo a toho úřadu, který peníze přijal.

Zdali se potvrzení učinilo prostředkem zvláštní kvitance nebo vyzděním v rejstříku, nebo se učinilo v archu k potvrzování obdržení peněz ustanoveném aneb v knize zaplácení, jest vše jedno.

Učinilo se potvrzení prostředkem kvitance, má se příkazem, pokud možná, také úřední pečeti kasy kvitající neb úřadu kvitujícího, aneb se má státi předtiskem c. k. orol.

Zaprvuje se přímo poplatek nějaký do zákona, vydaných dne 9. února a dne 2. srpna 1850, počítá mimo to, aby se v potvrzení podepsal úředník třetí, máli potvrzení býti důkazem, že zaplácení státi se spůsobem plátným.

U každé kasy a u každého úřadu budou každého dne na příhodném místě příloha a oznámení jména a služební charakter úředníků, kteří jsou ustanoveni, aby peníze přijímali, potvrzení na ně vydávali a v něm se spolupodepisovali.

Nalazení toto nevztahuje se však k potvrzování daně potvrz., zaplacené z věcí, ježto se dovědíjí do zrušených měst veš Lombardsko-Benátska, ani k boletím, ježto se v Lombardsko-Benátsku vydávají na daň dazio consumo murato; neboť při boletích takových není, když jest v nich podepsán úředník, kterým je vydán.

Školský pán Bruck op.

15.

Vyvešení, vydané od ministerií práv a financí dne 10. dubna 1860,

pro všíobí zámě korunní, vylučuje Branci vojenská,

a tom, že notáři jsou povinni, předkolokování počti notářskou známku kolkové na spisech, které jim v řízení narovnávání byly podány.

(Blattau v XLII. tom. zák. HL. č. 24. str. 140, vyd. a zveřej. dne 15. dubna 1860.)

Hledíc k nalazení, vydanému dne 29. října 1859 (zákoník říšského č. 302), že někteří spisy, jež se v řízení narovnávání nějaké pohledívají a. k. notářům opovírá, mají kolíkem opatřeny býti, toto se vyměňuje: podali by kdo z. k. notář, když jako kolíka soudní v řízení narovnávání úřaduje, spis nějaký, v němž by de § 3. nalazení, vydaného dne 28. března 1854 (zákoník říšského č. 79), nebylo patno přes známku kolkovou na něm přilepenou, tedy jest notář povinen, že známku kolkovou nejprve dátam neposílí, kdy mu byl spis podán, a potom známku počti notářskou předkolokovat.

Stavěl se to, setřeba pak, když spis se podá k soudu, známky kolkové na něm znova předkolokovati.

Co se týče předkolokování známek kolkových na takových listech neb spisech, které se podají notářům co notářům a někdy co komisářům soudním, zůstati má při tom, co vymějeno vyvešením, vydaným dne 6. května 1856 (zákoník říšského č. 80).

Školský pán Bruck op. Erské Nádandy op.

16.

**Vyvešení, vydané od ministerií záležitostí zahraničných
dne 17. dubna 1860,**

ježto má platnost ve všech zemích korunních,

a týče se úmluvy, učiněné mezi Rakouskem a Svatou církvou o kompetenci soudů císařských a papežských v příčině věcí světských, posudtějších po obaplnění poddaných.

(Blattau v XLII. tom. zák. HL. č. 24. str. 132, vyd. a zveřej. dne 20. dubna 1860.)

Císařská vláda rakouská a vláda svatice papežské usoudy se prostředkem obaplnění prohlášení mimořádného velvyslance Ježo z. k. Apoštolského Val-

a) na věci movité, ježto jsou v rukou něčeho jiného, o sekvestraci nebo o jiné opatření;

c) když běží o záležitost, ježto přísluší k soudům církevním, nechal se týkati věci nebo osob církevních.

Brno: Buchb. u. sp.

16.

Vyhlášení, vydané od ministeria financí dne 17. dubna 1860,

pro státní země korunní, vyjmaže Rakouska, Uherská vojvodina a Lombardsko-Venetska, jímžto se líbe vyhlásuje, kdy vejde ve skutek nařízení císařské, vydané dne 12. května 1859, o potravní dani z vína a masa, a jak se toto nařízení má ve skutek uplatiti.

(Obsahuje v KML. list. zák. list. č. 14. str. 121, vyd. a razení dne 17. dubna 1860.)

Dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum dne 10. dubna 1860, má nařízení císařské, vydané dne 12. května 1859 (zákonníka říšského č. 77) o dani potravní z vína a z masa dle toho, jak vyměřeno v Nejvyšším listu račním, jehož datum 15. září 1859 (zákonníka říšského č. 174), platnosti nabylí dne 1. května 1860, v Charvátsku však a ve Slavensku, též v Krajině a Istrijsku teprv dne 1. listopadu 1861.

Až do dne posléz jasnovaného mají tedy v Krajině a v Istrijsku v předešlé dani potravní z vína a z masa bez proměny přechod stati nákonové, kteří tam posud platnost mají.

Aby se nově toto nařízení snize provedlo, vidělo se Jeho c. k. Apolito-skému Veličenství dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 16. dubna 1860, tato vyhlášení Nejvyššíhož učiniti:

1. V Dolních Rakousích, ve Štýrsku, v Uhřích, Sedmihradsku, ve vojvodství Selském a banátě Tomsláckém, v Charvátsku a Slavensku a v jiném Tyrolsku dle se finančním fedteltstvem zemským moe, by fedteltstve tato po uzavření a politickým řízením zemským i v takových místech, ježto mají více 2000 obyvatelů, kdyžby tam dobrovolně uzavření s obcemi a strany placení samy úhradevé díli postáti v rukách k místu nepřijde, prv než by se zavedl některý jiný způsob vybírání daní, nežli předepsané v §. 5 nařízení císařského, daného dne 12. května 1859, vybírání daní úředně stčí svěřiti, vedlé toho, jak vyměřeno v §. 8. téhož císařského nařízení.

2. Obcím, které dle dobrovolného uzavření nebo že jim to bylo od úřadu svěřeno, vybírání daní potravní ze masa postáti se se vezmou, povoluje se, aby dle, kteri se má dle §. 11. nařízení císařského, daného dne 12. května 1859, v rukách občanských platiti, zpravovali vždy po projití měsíce.

3. V Čechách, ve Slezsku, v Krakovsku, v Bábě a v Bukovině, též v Korutanech, Krajině a v Panně, povoluje se, když s obcemi dobrovolně uzavření o samu postáti k místu nepřijde, aby se vybírání daní způsobem úředně svěřením postáti, a línad se přikročilo k propachtování.

Jak v zemích tato jmenovaných, tak i jinde, kde dobrovolné usmlouení s obcemi o sumu poplatků k místu nepřijde, a tudíž se zavede propachtování daně potravní, mohou úředové finanční, majíce náležitý zřetel ke spjatí obchodnímu, několika osad v příčině propachtování daně v jednom okrese spojit, při čemž se ale nedopouští, aby se to neb ona osada přidávala ku placení daně dle výši tarify, nežli tá, vedle kteréž die počtu obyvatelů daně plátni povinné jest.

4. Úředům finančním dovoleno jest, nepřijeli s obcí dobrovolné usmlouení o vybírání daně potravní z masa k místu, učiniti o to zvlášť o sobě dobrovolnou úmluvu s veškerými farnostmi toho místa, jež jsou povinni dan z masa plátni, kterjím se jak nástavi, aby dan tato od jiných osob z masa od nich prodaného v případech v níže ustanovených vybírali.

Také se v případech v §. 3. jmenovaných povoluje, propachtovati vybírání daně potravní z masa zvlášť o sobě, a dan z vlna též o sobě.

Obcím, které vybírají dan potravní ze poplatků sumu úplněm dobrovolné úmluvy, aneb ke jim to bylo od úřadu zvlášť, dovoluje se kromě toho, co jim povoleno jest v §. 6. nařízení císařského, daného dne 12. května 1850, že mohou kalděm ku placení daně potravní zaviazanému, s nimž tobylo z strany té oní úmluvy dobrovolné učiněna, aneb bylo ustanoveno, aby se od něho vybírala die tažky nákladem vyměřené, ustanovení vycházející naří. císař. sumy poplatků se obec připadající, s výhradou rekursu k politickému úřadu okresnímu.

6. K dobrému těch, kteří jsou povinni, plátni dan potravní z vlna neb z masa ovocního a kteří neprovozují obchodu z vlnem v malých částkách, může finanční úřad okresní v místech, kde se toho die svazků obchodních lidí býti potřebl aneb kde by to bylo příhodno, látku, v kteréž má každý, kdo chce vystaviti neb nákladem postati níže náklady, pro osvobození od daně prvě to náležitě oporobiti, ze dvaceti hodin škráti až nejedně na tři hodiny.

7. Povoluje se, aby Tyrolsko severní, co se týče vybírání daně potravní z vlna a z masa ovocního, pokládalo se za jediný okres, a aby úředové důchodkoví, úřadní na linii berníkové, die návrhu rozuzeleného výboru zemského, k jinému Tyrolsku náležitě omezené i na linii celní, dan potravní z vlna, z masa vlnného a ovocního die severního Tyrolska valoného, prostředím jichž die tažky nákladem vyměřené vybírali, nespřavuje se tím, co ustanoveno v §§. 5. a 6. nařízení císařského, vydaného dne 12. května 1850.

Co se vlna týče mesta ovocního z vlnatí úrody, dobytka k porážení a zkolování, též i masa, zachováni se jest v severním Tyrolsku v příčině daně potravní die předstí obecných, jako mají příchod též v jiných zemích korunních.

8. Z vlna jakého koli, kteréž se urodí ve Vorarlbersku, snižuje se dan potravní na padesát n. krejcarů z vlna dolnorakouského.

9. V Tyrolsku z Vorarlberska, též v Liechtensteinsku, snižuje se dan z masa ovocního na dvacet n. krejcarů z vlna dolnorakouského. Mimo to mají se v krajích Tyrolských, kde se rodí vlna, tak ředení bettoglieri, co se dotýče

daně potmění z vína a patisek, hospodářům ze rovné pokládky a mají jako hospodář platit z dobrovolného vůle vína slatý a štyřicet n. krajcarů a z vůle patisek štyř a štyřicet n. krajcarů.

10. Učinili se v příčině vybírání daně potmění s obcí dobrovolně úmluva a nechtěli se jí vybírání od úřadu, jsou patisek špatného druhu, ježto největší množství v některých krajích v jižním Tyrolsku a v okrese úřadu Brixenského z vlastního vína použitím mláta vínaého připravují a k pití pro rodinu svou, pro dětičku neb pro dětičky ho užívají, od daně potmění osvobozeny, a taktéž mají ovce, kteréž se v Tyrolsku, ve Vorarlbersku a v Liechtensteinsku z vlastního ovce dělů a jehol se za nápoj domácí užívat.

11. Když jsou tu výminky v postřevě 10. položené, osvobozeno jest také od daně potmění víno země, ježto se ve Švýcarsku, v Krajině, v Konstancku, v Istrijsku a v Fiměch za nápoj domácí užívá, a kteréž se nazývají vlašsky: Ravanda neb Scavonia a německy Lauerwein neb Gluckener (jedina neb břečka).

12. Výhody, v postřevkách 8. a 11., tuto počítaje, povoleno, mají se die opatření již učiněných předešlým zákonem krotky daně již zřídkat na ústřední stát, a mají jeholho ustanovení přechodně provázati až do 1. listopadu 1853 platnost mít.

13. Jest úmysl Jeho c. k. Apostolského Velikoství, povoliti také v ostatních kerálních zemích německo-slovanských v příčině daně z vína, ježto největší pozornosti vinnictví provozující pro svou potřebu užívají, ježto některé ježto výhody, nežli jsou ty, ježto se přivádějí v §. 26. nařízení, vydaného od ministeria financí a záležitosti vnitřních dne 15. května 1850.

Prohlášen pán Bruck op.

19.

Nařízení, vydané od ministerium financí dne 18. dubna 1850,

ježto má platnost ve všech kerálních kerálních, v kterýchž má přechod řád švýcarský, daně
dne 20. prosince 1850 (zákonku Přehledu č. 227),

a týče se takových území, ku kterýmž výjimkou potřebí jest přivolení nebo povolání od úřadu finančního.

(Obzorem v XXX. čís. zák. čl. 10. ze r. 1850, vyl. a rozsl. dne 21. dubna 1850.)

Ministerium financí vidí se připomenouti, že řádem švýcarským, vydaným dne 20. prosince 1850, žádné změny neudělav v zákoněch důchodkových, jimž se vyznačuje, když se chce někdo v nějakou švýcarskou území nebo v vykonávati, že k tomu potřebí přivolení neb povolání od úřadu finančního; pročtož zpraveno jest, švýcarské takové provozování, pokud se k tomu přivolení neb povolání od úřadu důchodkového neobdrželo, a kdo by proti tomu činil, bude die trestáno zákona důchodkového potrestán.

Prohlášen pán Bruck op.

OSTŘEDNÍ KNĚHOVNA
provozuje knihy UJEP
J. E. N. O.

20.

Nářízení, vydané od ministerií práv, záležitostí vnitřních a financí dne 22. dubna 1890,

ještě má platnost ve všech zemích korunních, zejména Lombardsko-Venetská a říšské vojenské, a jímž se zrušují taxy, kteréž se v některých místech za propůjčování území a jiných území vybírají, a ustanovuje se, co se má platit, když se nějaká území svobodně opaví aneb když se za povolení nějaké území žádá.

(Ustanov. v XXV. čís. zák. 10. č. 122. ze r. 187. v. č. 122. v. č. 122. dne 22. dubna 1890.)

Dle Nejvyššího soudu, daného dne 22. dubna 1890, ministeria vnitřních a financí tato nařizují:

1. Zrušují se všechny taxy a poplatky, kteréž obec posad pod jakým koliv jménem vybíraly, když někdo v svobodnou území se vrazil nebo když se někomu udělilo povolení, území nějakou provozovati.

2. Když někdo žádoucně území svobodnou opaví aneb za povolení nějaké území požádá, povinen bude, toto k pokladu místnímu zapraviti:

- a) Na každém spisu, kterýmž se úřadu opaví, že někdo chce sám o sobě nějakou území svobodnou provozovati, aneb kterýmž se za povolení žádá, ježto k provozování nějaké území potřebí, má býti stálý kolek, vyměřený dle území toho místa, v kterém se území provozovati má.

Tento stálý kolek činí:

v hlavním a sídelním městě Vídně	6 sl.
v místech, ježto mají	
výše 50.000 daň	4 „
v místech, ježto mají od 10.000 do 50.000 daň	3 „
„ „ „ 5.000 „ 10.000 „	2 „
v jiných místech	1 „ 50 kr.

Toto vyměření stálého kolka vztahuje se jen k prvnímu archu; jiné archy podléhají jen kolku 30krojačovému, kromě přírůžky.

- b) Je-li by deset procent toho, co se z území opovrženo neb povoleno za rok přinesl daň (bez přírůžek) platí, čísla více, nežli činí kolek stálý, kterýmž dle postavy a) za první arch spisu podobného vychází, vyměřuje se to, od celých deset procent více činí, za další přímý poplatek, kterýmž se má zároveň s daní přírůžek z provozování území předeplatit, a z první částí daní těchto jednou a za vždy zapraviti.

3. Úřad územní, jakmile někomu vydá list za území nebo koncesi, a zapíše území do rejstříka, má neproděně poslati spisy k tomu se vztahující úřadu berničnému, aby úřad tento vyměřil daň přímou z provozování území a poplatek přímý, ustanovený v postavě 2, lit. b.

4. Nařízení toto má platnosti nabýti od 1. května 1890.

21.

Nařízení císařské, dané dne 27. dubna 1860,

pro rakousko říši,

jestliže se uznáje, že nařízeno v §. 28. obecného sázkovního občanského a řízení-
zemských, že svázáním se v životní nájem nabývají občanské občanství.

(Obsahuje v XXXI. čís. zák. sb. čís. 102. ze 22. vyd. s rozsv. dne 27. dubna 1860.)

Vidí se III. po slyšení ministrů Mjeh a po vyzvání Ně rady říšské toto
naříditi:

§. 1.

Tomž, co nařízeno v §. 28. obecného sázkovního občanského, že totiž cizozemci, svázavše se v životní nájem, k již provozovní říšské uselžení v zemi
poštěti jest, nabývají občanství rakouského, mac a platnost se odjma.

§. 2.

Toto nařízení vejde ve skutek dne 1. května 1860.

Ve Vídni dne 27. dubna 1860.

František Josef m. p.

Archivista Vilém m. p. p. postu.

Heinr. Bachberg m. p.

Heinr. Nidandy m. p.

Heinr. Gutachowski m. p.

Frédér. pte Thierry m. p.

Steb. Pleser m. p.

2. Nejvyšší nařízení:

Frédér. pte Roussinet m. p.

22.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 30. dubna 1860,

pro vstřípy zemi korunní, v níž má platnost nařízení, dané dne 24. června 1859,

v tom, že jsou od každého osvobozena vyjádření a listové dlužní, jest vydá dlužník
některý dle §. 6. instrukce B k nařízení, vydanému dne 24. června 1859 (č. 122
zákonníka říšského) v příčině toho, jak se předvejí má v konsolidování pod široky
ukládání majetnosti širocí.

(Obsahuje v XXXI. čís. zák. sb. čís. 114. ze 22. vyd. s rozsv. dne 3. května 1860.)

Vyjádření nebo noví listové dlužní, kterých některý dlužník vydá dle §. 6.
instrukce B k nařízení, vydanému od ministerium vnitřních, práv a financí
dne 24. června 1859 (zákonníka říšského č. 122) v příčině toho, jak se před-
vejí má v konsolidování díli hromaděm pod široky ukládání majetnosti širocí,
jsou dle nařez. vydaných dne 9. února a dne 2. srpna 1859, položky tarifové
102. b), osvobozen od káhu.

Účel vřak má v této případnosti na listu takovém poznamenati, že byl je-
dné vydán dle dotčeného paragrafu instrukce vřl jmenován.

Steb. Pleser m. p.

23.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 4. května 1860,

pro všechny země koruny, kromě Lombardsko-Venetska,

jimiž se produkuje měny, v kterých se z oběhu vezmou veškeré bankovky rakouského banku národního, sčítací na konvenční minci.

(Obzvláště v 2222, 2223, Záv. list. 222, 223, str. 222, vyd. a rozsl. dne 4. května 1860.)

Měny, náležitost císařskými, darymi dne 30. srpna a 23. prosince 1858 (zákonníka říšského č. 131 a 244) vynášené, a vynášená, vydanými od ministerium financí dne 7. listopadu 1858 (zákonníka říšského č. 204) do 30. dubna, počítáno do 31. července 1860 prodoušené, v kterýchto měnách se z oběhu vzít měly bankovky poslední formy 1000 zlatová, 100 zl., 50 zl., 5 zl., 2 zl. a 1 zlatová, sčítací na konvenční minci, produkuje se k lidem ředitelství privilegovaného rakouského národního banku dle níže položeného vyhlášení od tohoto banku vydaného, všem kasám bankovním v korunních zemích do 30. září 1860 a kasám bankovním ve Vídni do 31. prosince 1860.

Světlové Plesner imp.

Vyhlášení.

Ředitelství privilegovaného rakouského banku národního s přivolením slavného c. k. ministerium financí na tom se ustanovilo, aby se měny, vyhlášená, darymi dne 30. srpna 1858, vynášené, v kterýchto měnách se bankovky sčítacích kategorií, sčítací na konvenční minci, měly z oběhu vzít, takto prodoušily:

1. Bankovky jednotlivé, dvou-, pěti-, desíti-, padesáti-, sto- a tisíczlatové, sčítací na konvenční minci, budou se do **30. září 1860** v bankovních kas ve Vídni, v Praze, v Brně, v Paříži, ve Lvově, v Hradci, v Linci, Temešváru, Trstu, Inšbruku, Sibině, Kolozě, Košticích, Opavě, Řece a v Záhřebě, vyměňovat a bude se tam jimi moci platit; též se budou tyto bankovky a veškerých druhůch zlatová eskomptních národního banku v zemích korunních do toho dne způsobem placení přijímat, a v vedlejších vyměňovacích kas bankovních v Lublani, v Celovci, Gorici, Salcburku, Krákově a Černewicích vyměňovat.

2. Od **1. října do 31. prosince 1860** budou se jmenované bankovky takto a bankovních kas ve Vídni přijímat a vyměňovat.

3. Když tato měna projde, bude se maso každý, kdo bude chciť nějakou bankovku, na konvenční minci sčítací proměnit, přičem k ředitelství národního banku odejít.

Ve Vídni, dne 19. dubna 1860.

Přítel,

generál banky.

Kristian Rudolph rytíř Colth,

ředitelství generála banky.

Přítel,

ředitel banky.

24.

Nařízení, vydané od ministeria práv dne 7. května 1860,

pro země korunní, v kterých má platnost řád notářský, daného dne 21. května 1855, náležená říšského č. 94,

a tam, ku kterým prácom se mají bráti notářové za komisaře soudní a kdy se máie počet notářů rozmnožiti.

(Obsah v XIII. řad. zák. ř. č. 129. str. 234. vyl. a rozsl. dne 11. května 1860.)

Abý se práce a soudů urychlily a jednání soudních uhylo, vydává se die Nejvyššího zmození, daného dne 4. května 1860, nle položené nařízení, jako má platnost tii a všech zemích korunních, v nichž má práched řád notářský, vydaný dne 21. května 1855, náležená říšského č. 94.

§. 1.

Ku prácom, jako se die §. 153. řádu notářského notářům jakožto komisařům soudním státi mohou, mají se buď rovně notářové v městech neb jiných místech, kde jest dvír soudní první instance, aneb kde by se snad dvír soudní státi, die §. 154 řádu notářského za komisaře soudní ustanoviti.

V okresích venkovských však státi má při tom, co vyměřeno v úvodu §. 153 řádu notářského, že se totiž notářové ku prácom takovým za komisaře soudní státi mohou.

§. 2.

Jestli v městě, kde jest dvír soudní, několik notářů, mají se práce takové buď die jejich oddělení skrze městského, nebo v sídelním pořádku die jejich dob mezi se rozdělití, totiž toho, co nařizeno v §. 155 řádu notářského.

Kterého rozdělení se má se domé soudním píbíti a tam chovati.

§. 3.

Tito notářové zřizováni buďte také ku spisování výkazů pozůstalosti a oddělení dědicovi, a nichž řád jest v §§. 3 a 29 zákona, daného dne 9. srpna 1854, náležená říšského č. 203, a vůbec ku přípravování všeho toho, čeho potřebí, aby pozůstalost k odovzdání dospěla.

Stranám však vždy se zřizuje se vůle, že mohou výkazy a spisy tyto buď samy si vaděti a souda je předložiti, anebo že to mohou učiniti skrze pomocníky, kteří die zákonu přive k tomu mají a kterých sobě strany samy státi. Jest také, kdyby výkazy a spisy, jen sobě strany samy učítely, byly tak vadné, že by se jich k vyřízení, pro které byly nepotřny, učiti nemohlo, buď se učítě vanešeno, aby je vaděti.

§. 4.

Nežádá majetnost, v přímé které se jednání úradní notář zřizováno konají, die státních rakouského čísla, jsou notářové povinni, vykonávati je zdarma.

Jinak rovně se má v teritě platit, přičině k řádu notářskému, jakožto datam dne 21. května 1855, náležená říšského č. 94.

§. 5.

Bylo by za přičinou tohoto nařízení aneb pro jiné zvláštní okolnosti potřeba, aby se v některém místě vypověný počet notičů rozmnožil, dává jest ministromi práv toho moc, aby slyšel vrchní soud zemský a komoru notičskou, a hledě ke skutečné potřebě, o své újmě v tom rozhodl.

Urad. Někudsy op.

25.

Nariadení, vydané od veškerých ministerií a úřadův centrálních dne 9. května 1880,

jináto se ustanovuje, jak se má předcházeti, když někdo žádá za obstaráku nebo za exekuci na nějaké pohledávce, které má za círem nebo za fondem některým, pod veřejnou správou postaveným.

(Ustanov. v ZÁK. Sb. Zák. 10. č. 121. ze 241. vst. z r. 1880. dne 15. května 1880.)

Veškerým ministeriím a úřadům centrálním vídí se toto nařídi, aby to plácnost mělo v celé říši:

Pokud die nikomů vůbec se dopouští, aby někdo žádal za obstaráku nebo za exekuci (v záhod vzetí, odvráždění nebo vydílení) na pohledávce nějaké, které má za smlouvy neb z jiného titulu za círem nebo za fondem některým, pod správou veřejnou postaveným, má se v tom takto předcházeti:

§. 1.

Soud, který povolí neb zruší obstaráku aneb exekuci na pohledávce nějaké, jisto některá osoba současně za půhledem státním nebo za fondem některým, pod správou veřejnou postaveným, měl mělo, má nařízení toho se týkající, z povinnosti úřadu oznámí jak kase, z které protivník die toho, jak žalobník byl udal, peníze má právo vyžádávoucí, tak i úřadu, podle níž kase tato přímo jest postavena.

Věřitel, který za obstaráku neb za exekuci žádá, má pod uzavřením šlechy, které by z toho vzniklo, náležitě pojmenovati kase, jisto se nařízení má dobat.

§. 2.

Kase má se nařízení soudním, jak málo je obdrží, poznamenati, kdy jí bylo dořízeno (pojmenovaje den a hodinu), a pod kterým číslem jednotně jest v jejím protokole podávacím zapsáno, zároveň pak je má v knihách svých, die předcházeti znanomosti.

Mělo by kase se to, že nařízení jí dodaného pro překážku nějakou nebo výkazů, má to nepředané úřadu přímo aneb ní postavenému oznámí.

§. 3.

Od té chvíle, když bylo kase od soudu dořízeno nařízení obstarávací neb exekuční, nemá kase smý v obstaráku neb v exekuci vzetí, i kdyby bylo již k vyplacení postaveno, až se číslé nařízení úřadu přímo aneb ní postaveného, vy-

přičině; nařízení však od soudu již dále může teprv vykonán, když jí to úřad přinejmenší písemně poručí.

§. 4.

Úřad přinejmenší nad kase postavený má uvážiti, zdá-li se obžalován nebo evokace od soudu povolena a jestli oznámení může vykonati, anebo se má k úřadu nejlépe možným obrátiiti, aby to na uváženou vzal, a dle toho, jak se to dobře uzná, má buď kase uložiti, aby nařízení vykonala, oznámě to úroveň soudu, anebo má soudu dáti věditi, pro které příkážky se nařízení jako vykonati nemůže, aby soud to oznámil tomu, kdo se obžalován nebo evokací hádí, a má kase poručiti, aby nařízení सम्मन्वित z knih vymazala.

§. 5.

Uložiti se některé jiné kase, aby pohledivání takové vyplátila, má se jí, když se jí to příkazuje, úroveň z povinnosti úřadu oznámiti, kteří nařízení obstarávají a evokací od soudu vyřádní jsou na pohledivání सम्मन्वित.

§. 6.

Tomu, kdo nařízení obstarává nebo evokacího na soudu sobě vyhádal, přísluší od té chvíle, kdy nařízení soudní kase bylo dodáno, právo, a takovým nařízením se vyrovnávající, pokud se nařízení vykonati může.

Bývalí státní nařízení k dobrému nebo rozdílných v příčině také pohledivání kase úroveň dodáno, přísluší právo s nařízením se vyrovnávající, od té chvíle více méně osobám mezi sebou.

V případech takové má však kase pohledivání toho prostředím nevypláceti, a prvé na úřadu, pod kterým přinejmenší jest postavena, se poučení háditi.

§. 7.

Spravují při c. k. vojsku a tedy také v hranicích vojenské práce kasovní některý úřad, voj. neb ústav, a nikoliv zvláštní úřad kasovní, má se tam to, co v tomto nařízení v příčině kas vyměřeno, vztahovati k úředním, vojům neb ústavům, jdi-li kasy takové spravují.

Antonijszoda Vilém ap., p. podm.

*Bratř. Beckberg ap. Bratř. Thom ap. Bratř. Nádasdy ap. Bratř. Goluchowski ap.
Soudní pán Thierry ap. Šlechtic Ploner ap. Bratř. Wilson ap.*

26.

Nařízení, vydané od ministerií práv a financí dne 12. května 1860,

pro víceletý území korunní, vztahuje hranici vojensku,

žmít se ustanovuje, že plat za zaplacení protestů zemědělských, když je předloženo úředním soudem, má se jímž než posud zaplacenati.

Průběh v XXXI. čís. zák. ř. ze r. 1860, v. 26, v. 1, a nově dne 18. srpna 1860.

Abys nebylo třeba, platů za zaplacení protestů zemědělských, když je zapláceno úředním od soudu, zvlášť s sebou účtovat, vidí se ministeriím práv a financí,

zároveň se k nařízení, vydaným dne 11. května 1856, čís. Říšk. č. 82, a dne 26. dubna 1858, čís. Říšk. č. 62, tato nařízení:

1. Plat, ježto se zvláště upraveno za západní protektu, když jej zapisuje úředník soudní, zpraveno buď jednání státním tím, že se vezme k tomu zápisu kollektiv a poplatkem dotčeným se srovnávají.

— 2. Zápis kollektiv přilepený buďto v rejstříkách předních, které se u soudu za prototypy směnečné vedou, na tom místě, kde zápis jest protest, a kterým jde, a když se protest zapíše, buďto dle předpisu přes ty zápisu platno.

Toto nařízení platí se toho, co posud předepsáno jest o kollektiv z prototypů směnečných (v zákonech, daných dne 9. února a 2. srpna 1850, v tarifové poloze 116, g).

Walt. Nitschky op. Schöberl Pinner op.

27.

**Nařízení, vydané od ministerii záležitosti vnitřních, práv a
financí dne 13. května 1860,**

pro vzhledem říš. vyjmajíc království Lombardsko-Venetské a hranici vojenskou,

ježto se týče protokolování úřad. knih obchodních a živnostenských, prokur a kompetence soudů obchodních.

(Obchodní v XXXI. list. zák. list. č. 123. ze z. 1860, vyl. a nov. dne 13. května 1860.)

Dle Nejvyššího rozhodnutí, ježto datum dne 13. května 1860, nařizuje se, co níže tato položeno, aby to platnost mělo v celé říši, vyjmajíc království Lombardsko-Venetské a hranici vojenskou:

§. 1.

Náležitě vedené zápisní říš. obchodní knihy obchodníků, fabrikantů neb jiných živnostníků, kteří si dle obchod neb živnost svou a komory obchodní a živnostní způsobi, mají rovněž moc průkazu položitelnou, kterou mají dle zákonů povinných knihy obchodní a živnostenské.

Každý obchodník, fabrikant neb jiný živnostník, který má firmu a soudu obchodního protokolovanou, jest povinen, vésti knihy zápisní dle zákona zřízené.

§. 2.

Každý obchodník, fabrikant neb jiný živnostník, ježto si dle obchod neb živnost a komory obchodní a živnostní způsobi, má se dle také obchod neb živnost svou i s firmou, jak u soudu obchodního, v ježto úřadu obchod. a živnost. se nachází, tak i u těch soudů obchodních, v ježto úřadách má soudu vedlejší neb súde, protokolování, předložiti potvrzení, že obchod jeho neb jeho živnost jest u komory obchodní a živnostní způsobi.

§. 3.

Obchodníci neb fabrikanti u komory obchodní a živnostní způsobi, kteří z výdělu svého

1. v hlavním a sídelním městě Vídeň sdespot 150 zl. r. č.
2. na dvě míle okolo Vídně sdespot 80 " "
3. v městech, v nichž jest více 50.000 duší, sdespot 50 " "
4. v městech, kde jest více 10.000 až do 50.000 duší, sdespot 30 " "
5. v městech, kterých jest 10.000 neb méně obyvatelů, sdespot 40 " "

obchodních přímých daňi bez přírůdků na rok platiti mají, aneb kteří obchodují se společností pod firmou společnou provozovaní obchůj, jsou povinni, dáti sobě firmu i zázpisu společenskou, ať učinili jako, a soudu obchodního protokolovati.

§. 4.

Jest živnostníci, kteří nejsou v §. 3. jmenováni, povinni jsou, dáti sobě firmu a soudu obchodního protokolovati, jen tehda, když obchůj živnost svou se společností provozovanou s společnou firmou učiní, aneb když obchůj v živnosti své samobky vydělavá nebo jejích letů živnostních k živnosti neb obchodu následných užívá.

§. 5.

Také společnosti vydělavací, které si obchůj buď vícečen fond nebo část fondu akcievní zřídily, jsou povinny, dáti si zázpisu společenskou i firmu a příslušného soudu obchodního protokolovati.

§. 6.

Nesahá by tato ustanovení společenské neb firmy své protokolování, nejsou proto jednání právní, v kterých byl vohel, neplatná. A však komary obchodní a živnostnické mají k tomu příležitosti, aby se povinnosti, v §§. 3—5 a strany protokolování firm a směr společenských vykázně, dosti činilo, a jestliže by jí kdo dosti nedělal, mají to soudu obchodnímu oznámiti a soud obchodní má takového přistupce náležitě potrestati.

§. 7.

Společnostem na akcie zřezřeny, jejich účel není vydělavací, mále soud obchodní, vyššího komaru obchodnickou a živnostnickou, povoliti, aby byly i s firmou protokolovány, a v dalším běhu instance mále to povoliti politické řízení zemské a ministerium vnitřních věcí.

§. 8.

0 živnostech a společnostech, protokolovaných dle §§. 2, 3, 4, 5 a 7, má platiti toto:

1. Obchodníci, živnostníci a společnosti, jež mají firmu protokolovanou, mohou dělati psanky k obchodu neb živnosti se vztahující, a jsou povinni, dáti psanky propůjčené protokolovati.

2. Obchodníci, živnostníci a společnosti protokolované přikládají v rozspřech, ježto mají mezi sebou aneb ježto vznikou mezi nimi a mezi osobami, jmenovanými v normě jurisdikční, vydané dne 20. listopadu 1852, zákoníku říšského č. 251, §. 57, č. 2, 3 a 4 a v normách jurisdikčních, vydaných dne 16. února 1853, zák. říš. č. 30 a dne 3. července 1853, zák. říš. č. 129, §. 55, č. 2, 3 a 4,

když se recepce tyto týkají jednání v těchto paragrafech jmenovaných, pod moc soudu obchodního, a také pod tuto moc přísluší v řízení konkurzním a vyrovnávacím.

V Balnémažské náležitosti obchodníci, živnostníci a společnosti, dle §§ 2, 3, 4, 5 a 7 protokolované pod moc soudu obchodního, pokud se moc tato neztlačila na práva jednání obchodního o sobě, nebudie k vlastnosti stran sporných, v řízení konkurzním a vyrovnávacím a u věcných rozpravách, jako se vztahují k závazkům a úmluvám, kteréž živnostníci a společnosti tyto mají mezi sebou.

§ 9.

Obchody a živnosti, jako byly řídně protokolovány dříve, než nařízením této platnosti nabyla, zůstávají v moci své, a k nim vztahuje se vše to, co nařízeno v §. 8.

§ 10.

Na každém spisu, kterým se u soudu obchodního žádá za protokolování živnosti neb společnosti některé, jmenované v §§. 2, 3, 4, 5 a 7, má býti kolek 10 zl. (desítzlatový); má se však za živnosti neb od společnosti takové toho času, když se za protokolování firmy žádá, platiti rovněž výše jednoho sta zlatých příjímů císařských daní bez přírůčků, tedy se má z toho, co tyto daně více dají, ještě 10 procent nad to za protokolování přímo zapraviti.

§ 11.

Kolek 10zlatový má kromě toho míti každý spis:

- a) kterým se žádá za protokolování závazky společenské;
- b) každý spis, kterým se žádá za zápisní nějakého již protokolovaného obchodu neb nějaké již protokolované živnosti u obchodního soudu, v jehož okrese obchod neb živnost ta má vedlejší úsudu nebo sídla.

§ 12.

Žádá se za protokolování

- a) firmy likvidační, když se obchod neb živnost rozpuští (firma per stricte);
- b) nebo žádá se za protokolování prokary cíle práva, firma věcí, má míti též deset kolek 5zlatový, a to v příčině každé osoby, její podpis se má protokolovati.

§ 13.

Kolkové v §§. 10, 11 a 12 vypočítány týkají se jen prvního archu žádosti podané; ostatní archové mají opatřeny býti kolekem při žádostech vůbec obvyčejným (tj. při 30krojnovým, a z přírůčků 30krojnovým).

§ 14.

Soud obchodní, kdyžkoli vykoná protokolování v §. 10. jmenované, má o této dání věděti ústně berničům.

§ 15.

Tímto nařízením uznáni se vše v předpisích, vydaných v příčině práv a povinností podnikových lázeňských, obchod provozujících.

§ 16.

Co tato nařízení, má platnosti nabýti ihned, jakmile se to vyhlásí.

Bratři Nádhandy op. Bratři Goluchowski op. Šlechtě Plener op.

Taková žádosti: Bratři Běhoun v Brně.

Překlady zákonův
¹⁰
Zákonníka říšského
 na rok 1860
 pro
Markrabství Moravské
 ústředních.

Částka II.

Vydání a rozložení dne 30. srp. 1860

od v. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské v Brně.

28.

**Narizení, vydané od ministeria záležitostí vnitřních a práv
 dne 30. ledna 1860,**

pro vlněný zrní korouni, vyjměje Bezdán, křižovatí Dolnístádk a Branič vojenskou,
 jímžto se vykládáje, že každou úřední příslušní hlídání pro ochranu polí a neob-
 ťahuje se, jak se mají vyšetřovati a trestati škody na polích učiněné.

(Shledáno v 51. Čas. Líst. 18. Čas. 20. str. 20, vyd. a rozlož. dne 2. února 1860.)

Aby se předešlo učiněním škodám na majetnosti polí a tozta, aby se neob-
 řadilo proti právu v majetnost tato, též aby škody na ní učiněné snáze přišly na jevo,
 a hospodářství polním poskytl se ochrana plněná, kteráž mu výsoco zpoříděti
 jest, povoluje se vše zmocnění, od Jeho v. k. Apostolského Veličenství Nejvyšším
 rozhodnutím dne 28. ledna r. 1860, učiněného, aby se úřední příslušní hlídání
 pro ochranu polí (hlídání polí, hataří), a neobřahuje se způsobem nímž podobného,
 jak se mají hlídákové takové ustanovovati a pod příslušu bráti a škody na polích
 vyšetřovati a trestati.

§. 1.

Majetnosti polí rozumí se vše to, co k provozování venkovského a polního
 hospodářství v nejjedním smyslu přímo nebo nepřímě slouží, pokud to jest na
 úkor polí.

Jsou tedy majetnost polí netoliko granty díli pozemnosti země, totiž role,
 luka, záhady, vinice, stromy ovocní a sady všeobjímá, provozny, kůlny na seno
 díli senožky, vlnánice, hony polní, ploty, obřady a křoviny, stromohadí, rybníky,
 opatření vlnění na podháněni vodou a na odvádění vody, hrázce, přístroje či
 díla vodní, vodovody, cesty polní a stoky, stádky polní a t. d., nýbrž také úroda
 vlnění, pokud není sklizená, osení, kopy seno a stoby obilí, nářadí a nástroje
 hospodářské, jímžto se nacházy na polí, dobytek tažený a pastovaný, mrva a t. d.

§. 2.

V službě pro ochranu polí mohou se pod přisahu vzít:

- a) hlídači čili hutaři, kterých sobě stíhá obec k tomu konci, aby dohlédli buď ke všem tratím v mezech obecních čili v chotaru lesním aneb k některým tratím takovým;
- b) hlídači, kterých sobě stíhá držitel některého vsádku statku neb hospodářství, aby dohlédli na jeho majetnost polní.

V této druhé případnosti počítá, aby při statku neb hospodářství bylo alespoň 100 jter dolnorakouských, k rolnictví ustanovených; pakli by ale chci sobě stíhati hlídače přisáhnouti držitel statku, kterých by neměl tolik polností a bylo by se dle osoby a ostatních okolností jeho a příčinou nastiti, že bude méně nežli všeho toho, co v tomto nařízení předepsáno, tedy mu může úřad politický toho okresu vyjímkou k tomu dáti povolení.

§. 3.

Statok o sobě postavený a ze svazku obecního vyloučený, kterých statok jest a větších pozemností anby panství, pokládá se dle nařízení tohoto za obec, a představený takového statku má práva, jako dle tohoto nařízení představenému obce čili starostarovi příslušejí, a také povinnosti, které má představený obce.

V postupu nařízení tohoto nazývají se představený obce a představený statku o sobě postaveného společně „představenými místními.“

§. 4.

Buď hlídače polního neb hutaře pod přisahu v službu pro ochranu polí, přisáhnouti nejmenšímu politickému úřadu toho okresu, v kterém ty polnosti leží, a přisahu může se předsevzítí jedině k hlídce pána hlídače takového, počínaje toho, kdo si jej stíhá.

Hlídač má se pod přisahu bráti dle formy ku konci položené.

§. 5.

Každému, kdo byl v službě pro ochranu polí pod přisahu vzít, vyříditi buď potvrzení písemné, že přisahu učinil; v potvrzení tom položeno buď také jesto toho, kdo si hlídače stíhá a popsal v něm buď zvrubně okres, hlídači čili hutaři pod dohled svěřeny. Potvrzení takto sepsané jest pak hlídači polnímu přikázáno, že jest hlídač přisáhný.

§. 6.

Úředové političní mohou v službě pro ochranu polí pod přisahu a v povinnosti vzít jen ty, kteří jsou bezúhonného chování a dokonali již 20. rok věku svého.

§. 7.

Ke službě pro ochranu polí nemohou se pod přisahu a v povinnosti bráti ti, kdož byli vinní odsouzení, nebo z nečestatečnosti právovědli z obvinění propaštěni pro nějaký zločin vůbec, pro přečin aneb přestupek z násilností na někom spáchaný, nebo pro přečin aneb přestupek, počlý se zrádností, nebo odporující veřejné mravopřestupnosti, konečně ti, kdož byli pro nějaké jiné přestoupení sňženo alespoň na šest měsíců vzbou potrestáni.

§. 8.

Byli by ten, kdo se má pod přísahu vzít, slabých smyslů nebo slabé paměti, byli by nakloněni k pití, ke hře, ke rvačkám a výstapkám, byli by podlézaví podkupnosti nebo obchodu podkupního, aneb měli by vůbec na sobě nějakou vadu tělesnou nebo mravní, kteří by jej dle zdání úřadu k vykonávání služby pro ochranu polí, a nč jest spojené právo osoby vrchnostenské a služba civilní, dále mělo spásachým, nebo naprosto nezpásachým, tedy nemusi ho úřad pod přísahu brát.

§. 9.

Hlídeči pro ochranu polí pod přísahu vzati, konajíce službu, pohledají se za stráž veřejnou, a pečují v příčině té práv vícečlých v záležitostech se zmládých, které přisluží osobám vrchnostenským a strážím civilním.

To, co přičetá hlídeči polní díl hutní, dekládující se své přisluhy služební, seznamí díl vypovědi, v příčině přičetá skutečých nebo okolností, ježto se k vykonávání služby jejich vztahují a byly od nich u vykonávání služby spásachý, má moc dtkana, dle §. 426. II. c) řádu soudu trestního, vydaného dne 28. července r. 1883.

§. 10.

Aby každý mohl poznati hlídeče ke službě pro ochranu polí pod přísahu vzatého a k němu jako ke stráž veřejné se chováti, má hlídeč, když koná službu, štátek na ruce mít, a má se v akrosu vyhlásiti, jak se tento štátek rozumívá.

Také mohou hlídeči pro ochranu polí pod přísahu vzati, když službu konají, zbraň pohledat nositi, není jim však dovoleno, ji užívati, leč v případnosti správné obrany a donucení.

§. 11.

Dopustili by se hlídeč pro ochranu polí pod přísahu vzatý výstapku nečestného, jurnovaného v §. 7., postane moci zákona práv osoby vrchnostenské a stráže civilní, ježli vykonáním přisluhy byl nabyl.

Nastalí by při hlídeči polním vada tělesná nebo mravní, a které řád jest v §. 8., mále úřad dle toho, co v též §. vymádáno, vyhlásiti, že jest práv těchto zbaven.

§. 12.

Úřadům poltickým, kteří berou hlídeče pro ochranu polí pod přísahu (§. 4.), přisluží také rozhodnutí, zdali hlídeč navržený se má pod přísahu vzati, a zdali hlídeč zbraný má poskyti práv, ježli byl vykonáním přisluhy nabyl (§. 11.).

Z rozhodnutí takového mále se vzít rekurs k vyhlášenému úřadu.

§. 13.

Každý jest povinen, posláhen býti vyřevní, kteréž k němu přisluží hlídeč polní, konaje službu, učinit; hlídeč však má naproti tomu pod přísahým odpovědním všeho toho se zdržeti, co by bylo proti zákonu.

§ 14.

Postihl by hřídel polní někoho, když by na poli kracl, nebo jinou škodu na majetnosti polní činil, a uznal by ho, aneb byl by to člověk, nemající stálého bydlení, má jej zatknouti.

Někoho jiného může přistaví hřídel polní zatknouti jen tehde, když by se mu sprostil na vyvržení, kradl k němu, konaje službu, učinil, když by jej poznal neb se něho sál, aneb když by znenamitan škodu způsobil.

§ 15.

Uprchl by ten, kým dle §. 14. může zatčen býti, z toho místa, kde byl při skutku postihem, může jej přistavý hřídel polní stáhní, a i vaně okresu, k dohledu jemu zvláštního zatknouti.

§ 16.

Když přistavý hřídel polní postihne někoho, an kradl na poli nebo činil jinou škodu na majetnosti polní, má jemu odejmouti věci ukradené, i nástroje, ježli byl util ku spáchání krádeže nebo k učinění jiné škody.

Pakli by se cizím grantě postihl někoho, ježli by měl v úpravěm posazení, to samými způsobiti nebo to způsobiti již škodu polní, může jemu též odejmouti nástroje, ježli se k dobytíni plochy zemských úliví, ač nemáček se člověk takový náležitě osvědčil, proč ty nástroje vzal a sebou.

§ 17.

Hřídel polní má toho, koho zatka, bez prodlení představenému místnímu dohláti, aby jej postavil před úřad přistavý. Taktéž má představenému místnímu bez odkladu odváděti věci a nástroje, které byl zatknutému odňal, a představený místní má věci odňaté ihned na list obdržení vydati škodujícímu, ač vši se, kdo jest škodující.

Neověděli by se, komu byla škoda učiněna, má představený místní, čeho potřebě, učiniti, aby byl vyhledán, a jestliže by věci škodci odňaté prodlením vaný škoda, má způsobiti, aby byly k ruce nezaměšlé škodujícího prodány.

Nežádá-li by nezaměšlý škodující do roka, počítaje vše dne, kteréhož škoda byla učiněna, aby se mu věci, z krádeže nebo škody polní pocházející nebo peníze za ně učiněné vydaly, propadnou k fondu chudých toho místa.

Tímž fondu propadnou také nástroje škodci odňaté, ač nevytknoli úřad přistavý, aby se mu vrátily, bydle mu bez příslušy zabaveny.

§ 18.

Učinil škodu na poli majetností dobytka, má přistavý hřídel polní způsobem soukromým tolik kusů k ruce škodujícího zjímouti, kolik potřebí (dle §. 1321. obecného nákonníka občanského).

Býval by však škoda způsobena od některých kusů dobytka, ke stádu obecnému náležítko a pastvě od obec zřizované pod dohled zvláštního, a byli by hřídel též ustanoven od obec, tedy není dobytka takového zjímati.

§. 19.

Hládač, zřízený pro ochranu polí od obce nebo od držitele statku o sobě postaveného (§. 3.) má dobytek najatý neprodáván představenému místnímu odvozdci, představený místní pak má jak majitelkovi dobytek najatého, zvířeti, kdo jest tento majitel, i škodjícím o tom dáti vědět a tomuto zvířeti připsanosti, že má právo svému k náhradě nejdele v osmi dnech průchod zjednat, sice by se dobytek najatý majitelkovi k přiblížení vrátil.

U to, jakou náhradu má dáti majitelkovi dobytek najatého škodjícím, má hládač představený místní mezi oběma narovnat k němu přivést, a jestli oba pod tím postavení a zanechají se shodnouti, může namo zříditi vyrovnání, proti kterému se dobytek najatý majitelkovi vrátí dříve než úřední nárok o náhradě vyrose (§. 1322. obecného zákoníku občanského).

Jestli škodjící naroveň představeným panáčkem statku o sobě postaveného, jest povinen, v osmi dnech buď s majitelkovi dobytek se vyrovnati, anebo náhradu a úřadu vyhledávati, sice se dobytek najatý majitelkovi vrátí.

§. 20.

Jestli přivážej hládač polní zřízen od někoho soukromého, v §. 3. pod li. b) jmenovaného, má jemu dobytek najatý neprodáván odvozditi, a naroveň představenému místnímu oznámiti, že ten dobytek najatý.

Škodjící má se v osmi dnech buď s majitelkovi dobytek vyrovnati, anebo náhradu a úřadu vyhledávati, sice se dobytek najatý majitelkovi vrátí.

§. 21.

Přivážej hládačové polní mají každou krádu a každou jinou škodu na majetnosti polní oznámiti, i když se neví, kdo jí učinil, písmo svému oznámiti, a to, jestli zřízen od obce nebo od držitele statku o sobě postaveného, představenému místnímu, jestli ale zřízen od některé osoby soukromé, tomu, kdo je zřídil a naroveň představenému místnímu.

§. 22.

Představený místní, když se dozví, že na majetnosti polní byla škoda učiněna, má s tím škodjícím, se vši kdo jest škodjící, ihned dáti vědět, a jestli v příčině nárokování takového v obecním zájmu trvatelná opatření učiněna, má to neprodáván úřadu trvatelná oznámiti, aby se s strany toho vyšetřování zvedlo.

Takto mají přivážej hládačové polní od osob soukromých zřízení svých panáček jejich písmo úřadu trvatelná oznámiti učiniti, kdyžkoli se dozvědí, že se na majetnosti polní učinila škoda, jestli se má die obecním zájmu trvatelná potrestati.

§. 23.

Když poručení majetnosti polní nebo škoda na ni způsobena, která se netroubí die obecním zájmu trvatelná, přihlíží se za pych polní, jestli se má od úřadu příslušného vyšetřovati jen tehda, když se to škodjící panáček, nebo když sám přivážej hládač polní to oznámí.

§. 24.

Pych polní trestán buď dle okolností polehčujících nebo přitěžujících, vůbec pokutou peněžitou dvadeceti pěti krajcemi až i štyřiceti zlatých rakouského císaře nebo vězením až do osmi dní, nebo takovými tresty, ježto v jedné věci není korunní soudní v příčině polní polní vydanými na každý pych polní zvlášť uloženy jsou.

§. 25.

Pych polní vyšetřován a trestán přičině úřadu politického nebo okresu, v kterém byl vykonán. Jak se v tom předchozím má, vyměřeno v zákoně, vydaném od ministeria vnitřních věcí dne 5. března r. 1858, nákonem 26. č. 34.

§. 26.

V zákoně buď vyřknuto, jak náhrada se má škodujícímu učiniti, a měli by z pychu polního užitek také náhrada jím, kdo pychem není společnickem, na př. když se škoda stane opasením a p., buďto zároveň vyřknuto, zhlí také tento jím povinen jest, škodujícímu náhradu dáti.

Byli pych polní od několika osob vykonán, práv jest každý společnickem z celé škody rukou společnou a nerozdílnou (§§. 1301. a 1302. občanského zákoníka občanského).

§. 27.

Byli škoda na majetnosti polní učiněna dobytčím, práv jest z ní ten, či dobytek jest, necht' byl dobytek maji či nic, a to i tehda, když byl dobytek tento v stádu s dobytčím jiným a pod jedním pastýřem.

Stáli se škoda stádem společným, a neoděli se vyhledati, kterým nebo čím dobytčím, práv jest z škody takové majetníci veškerého dobytka ve stádu se nacházejícího rukou nerozdílnou, mezi sebou však povinni jsou, přispívati na zapravení škody dle toho, jaký dobytek to byl, jež každý z nich té doby, když škoda byla učiněna, ve společném stáde měl, a dle toho, kolik kusů dobytka ve stádu měl.

§. 28.

Nebyli by tak náhrady přikázány na tom, kdo jí má dáti, pro chudobu dobytí, má úřad k štěstí škodujícího ustanoviti, kolik dáti má vinník na místě si pracovati, v čemž má býti pravidlem mzda dělní, obyčejná v té obci, v které byli škodující.

Nachtěli by ten, kdo jest povinen náhradu učiniti, škodujícímu pracovati, učiněno mu buďto vězení na 24 hodin, motivové postem, a způsobili by se dále pracovati, buďto v tomto trestu postupoviti vždy po třech dnech dotud, pokud náhrady neodati.

§. 29.

Odhadovati škodu pychem na poli učiněnou přičině předkem hlášením polním pod přičině vstřím.

Činili by škoda, die učiní předešlého škůdce polního, výše pěti stávkých rak. šila, má škodu lidem, aby představený místní jí dal skrze příslušné odhadce odhadnouti, a představený povinen jest, dáti odhadnutí neprodávati předsevati, a na níže odhadnutí přičiněnou škodu polnímu písemně vyvrážditi.

Ze to, aby škoda pychem ne polí způsobena, skrze příslušné odhadce byla odhadnuta, škodu může v jedné každé případnosti jak škodajícím, tak i ten, kdo jest povinen škodu odstráti, a představeného místního, a to v osmi dnech, počítajíc od té chvíle, kdy byl pych polní vykonán nebo přelán na jevo.

§. 30.

Vyléčování i trvání pychu polního provedením pomůjí, když škůdce ve třech měsících po vykonání pychu nebyl vzat ve vyléčování.

Činili by kdo dojde úškodě ze škody, polní z pychu polního provedením pomůžého, nechat to učini pořádek práva civilního.

§. 31.

Úředové političti, kteří škůdce polní berou pod příslahu, věsti mají zvrážené oznámení škůdce učiněno v okresu jich v službě pro ochranu polní pod příslahu vzatých, a mají oznámení takové vědly v přítomnosti chovati.

Státi by se v škůdčích pro ochranu polní pod příslahu vzatých změna nějaká, jsou písemně jich nebo úředníkové písemně pod pořádek polní pakoušou drom od i deseti stávkých rakouského šila povinni, nejždě v šestí nedělich následném ústodu političtému to oznámiti.

Ústodu političtému up. Ústodu Nádady up.

Příloha k §. 4.

Forma přísahy

škůdčím polním.

Přisáhu, že chci k majetnosti polní pod dublet mí svěřené vědly co nejbedlivěji a nejvěrněji dohlížeti a jí hájiti, že chci vědly svědomitě, nechtěno k osobě, oznámení, kdy koli by úškodě na polní majetnosti škoda chci učiniti nebo jí skutečně učiniti, že chci každého takového, věděl by se toho potřebi, oznámiti nebo dohýtek, jak v zákoně vyznáveno, oznámiti, že nechci nikoho nevinného křivě obžalovati nebo v podnětání uváděti, že chci každou škodu, co možná nejvíce odvracet a škodu učiněnou die svého nejlepšího vědomí a svědomí učiniti a odhadovati, jakož chci i lidem, aby škoda taková způsobem v zákoně předepsaným byla odvracována, že se nechci z povinností svých bez vědomí a povolání svých představených a bez překážky nezbytně nutné vyňkovati, a že chci z majetnosti mí svěřené každé chvíli náležitě pořádku učiniti.

Čekat mí dopomáhej Báh všemohoucí!

29.

Narizení, vydané od ministerii záležitosti vnitřních, práv,
financí a policie dne 11. února 1850,

Jmáno se vykládají některé dodatky k předpisu, danému dne 29. ledna r. 1823,
zákonníka říšského č. 16, jmáno ve skutek uveden jest Nejvyšší patent a zřízení,
jehož datum dne 24. října r. 1822, zákonníka říšského č. 221.

(Obsahuje v XLI. čís. Zák. list. č. 29. ze r. 75. vyd. a změně dne 25. února 1850.)

§. 1.

Když se zbraň neb střelivo někým v zemích zlejších poslé, z cizí země do-
váž, veskrz voze nebo do cizí země vyváží, potřebu, aby se k tomu na místě
posavadního patu na zbraň přičel list průvodní, v příčině kteréhož se také užíváje:

Průvodní list na zbraň neb na střelivo vydáván buď dle vzoru níže polete-
ného zřáma a bez kauky, s jazyka dotčeném v §. 1. předpisu vykonávacího,
vydaného dne 29. ledna r. 1823. Těť buď i v příčině listu průvodního živnost-
níkem dopřimo onoho policejní, kteréhož jméno uvedeno jest v §. 7. řečeného
předpisu.

§. 2.

Kdo chce průvodní list na zbraň neb střelivo obdržeti, nechať to ústně oznámi
úřadu ústřednímu, který v místě policejní spravuje (ústřednímu úřadu policejnímu,
úřadu okresnímu neb státnímu); měli by úřad tento nějakou pochybnost
nebo býti by mu to na pomýšlenou, má se obě vyhledati naučení na výšin úřadu.

§. 3.

Když se zbraň neb střelivo v zemích zlejších jen z jednoho místa do jiného
přiváž i dopravuje v držení jedné osoby, na př. když se někdo jízou přestěhuje,
nebo podle zbraň někým se přeprav, dosti jest, když se přičel certifikát toho, či
zbraň jest, od úřadu toho místa vydávaný.

§. 4.

Posléli někým zbraň neb střelivo řemeslník nějaký neb obchodník, než vo-
zák je dopravovatel neb dopravovatelství obedi, pokládá buď za list průvodní
od úřadu schválený víceký list nákladní neb listek nákladní, jež byl úřad v §. 2.
jmenovaný vydáti.

§. 5.

Za střelivo pokládá se, když se někým poslé: prach střelci a třasci, bavlna
střelci a podobné látky vybuchající, těž koule daté k třasci a zapalování pří-
pravené a projedlý toho způsobu.

§. 6.

Když se voze prach z pracháren do magazínův osvětlích a z magazínův osvě-
tlích prostředím prachu, kteří mají licenci, těž když se voze prach třasci naj-
větším her šil bíti a stavětlím, jest dostatečnou legitiací list dodávací nebo
certifikát pracháren, od místního úřadu vydávaný, a kačka provedení neb list na
plat vydaný, potvářený od n. k. zbrojnického státního důstojnického.

§. 7.

Co nařizováno v §. 6. předpis vyložený výše položený, vztahuje se také k listům převodním na zbraň a na střelivo.

§. 8.

Dovážel se zbraň neb střelivo odjinud, aneb vezel se venku, má odati dovezti úřední list převodní na tyto věci přílohu k listu úřednímu, její v příslušného tohoto transportu zbraň neb střelivo od sebe vydati.

Svobodný pán Bruck op.

Hrabě Nádasdy op.

Hrabě Goluchowski op.

Svobodný pán Thierrey op.

Příloha k §. 1. (Forma úřední.)

(C. k. ori.)

Převodní list na zbraň (na střelivo).

C. k. ředitelství policejní (z. k. úřad okresní neb státní) v
dávámě Františkově N. (tu se napíše jméno a star)

bylsem ve

na dne (měsíc), že mělo v tom čase poslati do

Janovi N. (tuto se napíše jméno a star toho, komu se co posílá) tuto zbraň (nebo střelivo), totiž:

Datum.

Podpis.

30.

Nařízení císařské, dané dne 18. února 1860,

pro území Rakousky, pro Čechy, Moravu a Slezsko, pro Uhry, vojvodství Selské a banát Temesárský, pro Chorvatsko, Slavensko a Sedmihradsko, pro Přímoří a Dalmatsko,

a tam, pokud lidé v zemích těchto mohou mít stácky nemovitá.

(Zbývá v VII. č. 26. E. k. M. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. a 33. z r. 1860.)

Slyšev ministry Svě a vyslyšev Svou radu říšskou mám za dobré, naříditi takto:

§. 1.

V Dolních Rakousích, v Čechách, Moravě a Slezsku, v Uhřích, ve vojvodství Selském a v banátě Temesárském, v Chorvatsku, Slavensku, Sedmihradsku, a v Přímoří a Dalmatsku mají lidé právo, držeti stácky nemovitá.

§. 2.

Když a počítá lid jest v držení statku, při kterémž jest právo podací nebo operní nebo právo presentace školní, právo tato nejsou; však delšího nabedení Eidovského nicméně povinen jest, něsti břemena a těžilo právy spojené. Anž se právo to přenechá mohou se pochtěti náležetostí Eidovského.

§. 3.

V jmenovaných zemích křesťanských, v kterých v přímě hospodářství zemědělských rybníci jsou zvláštní nákonové neb předpisové, nabýti mohou lidé hospodářství takových jón též, když se na nich, jak se to dle nákonů neb předpisů těchto rybníků, stále usadí a buď sami nebo svými lidmi služebnými je vačlivají.

Ve Vídni dne 18. února 1860.

František Josef m. p.

Bratř Brestberg m. p.

Bratř Nádasdy m. p.

Bratř Gabarzewski m. p.

Z Nejvyššího sekretari:

Fruchtlohy Ján Ruzsancz m. p.

31.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 7. dubna 1860,

pro vojskové III, vyjmaje Hradní vojskova,

a tom, jak mají ti potrestáni býti, kteří jsou k žaláři do života odsouzeni, a dopustí se nějakého zločinu, na kterýž uložen jest jiný třetí nežli třetí smrti.

(Obznamen v XLII. část. zák. list. ze r. 1860, vyl. a rozsl. dne 18. dubna 1860.)

Dle Nejvyššího schválení, jehož datum dne 1. dubna 1860, toto se nářízje: opícheť by někdo, kdo jest k žaláři do života odsouzen, pokud jest v trestání, nějaký nový zločin, na kterýž uložen jest jiný třetí nežli třetí smrti, má sice soud příslušný v přímě viny a náhrady, sč mají se jako učiněti, vyšetřování zvěsti a rozsudek vynesti, na třetí může ale vyřknouti jen zosřzení některé v §. 19. do 24. obecného zákona trestního jmenovaného, nebo některé zosřzení takových, a to na čas kratší neb delší podle zločinu nově opíchaného.

Bratř Nádasdy m. p.

32.

Nářízení, vydané od ministerii záležitosti vnitřních a policie

dne 23. května 1860,

pro vojskové III, vyjmaje kolonové Lombardsko-Sardinská a Hradní vojskova,

jižžto se ustanovuje, že knížky četelné platí za listiny legitimace při cestě v císařství Rakouském.

(Obznamen v XLIV. část. zák. list. ze r. 1860, vyl. a rozsl. dne 23. května 1860.)

Knížky četelné řádem šofickém zavedené mají od této dne, v kterém bude toto nářízení vyhlášeno, za listiny, konané v zemích císařství Rakouského, za listiny legitimace přechti, a k tomu účelu mají účelově, janz přichiti vydávati listky

34.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních

dne 5. června 1860,

pro velkého HL,

Jméno se vyznamená, že se zrušují úřední kraje v Moravě a vláda zemská i zemské ředitelství státního ve Slezsku, a že se vojvodství Slezské v příslušné administraci stává pod místodržitelství v Brně.

(Obzvláště v XXXI. č. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.)

Jeho c. k. Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším listem račním, datujm dne 4. června 1860, Nejmladšímu radě, aby se nyníjších 6 úřadův krajských v Moravě a též vlády zemské v Opavě i zemské ředitelství státního, pod ní postavené zemské, a vojvodství Slezské, co se týče administrace, postavilo pod místodržitelství Brněnské, zároveň pak ráčil J. V. doložit, že jest Jeho Nejvyšší ráči, aby jasně vojvodství Slezské postavení své jakožto korunní země říši se zvláštním zastopnutím zemským zachoval.

Jeho c. k. Apoštolské Veličenství ráčil kromě toho Nejmladšímu radě, aby v Opavě zřízen byl správce úřadu politického, zároveň hejtman zemský, kterým co představený politického úřadu okresního v okolí města Opavy, a maje zároveň jistou moc k celému vojvodství Slezskému se vztahující, kterým mu z kompetence místodržitelství bude vyměřeno, jakožto stále vyznamovaný orgán moravsko-slezského místodržitelství má úřadovati a co rada místodržitelství v status tohoto politického úřadu zemského míchati.

Kdy úředně zastupovati přistoupí úřadování, postříjí se oznámiti.

Úřadnictvo a služebnictvo úřadův uvedených vcházi v dispozici.

František Godechowski op.

35.

Nářízení, vydané od vrchního velitelství nad armádou, a od

ministři mílnosti vnitřních i financí dne 23. června 1860,

pro vlnky nové korunní, vyznamují úřady vojenskou hranu úřadů,

ješto se týče některých úřadů v předpisu a udržování osob služben vojenskou povinných, vyhlášením v VII. čísle zákonníku říšského ze rok 1856, č. 77.

(Obzvláště v XXXI. č. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.)

Jeho c. k. Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím, jakož datum dne 7. května 1860, Nejmladšímu radě, aby od toho dne, kterého bude toto nářízení vyhlášeno, platnosti nabýly úřady také položené v předpisu a udržování osob služben vojenskou povinných, vydaném roku 1856, a to:

K §. 23.

Posvázení pará 1. buď přemíst a na místě něho toto sloveno:

„1. Každému náhradníkovi či náhradkovi, který se zasloužil na celý národním výměněný čas služby ve vojsku říšském, vyplní se úřadost služeb rakouského císaře v hotovosti na ruku, a každému náhradníkovi, který se zasloužil na polovici národním výměněného času služby ve vojsku říšském, vyplní se polovici služeb.“

Postávka 2. pará 3. buď vymazána.

Pará 4. má budoucně platnost má v tomto způsobu:

„Těmto náhradníkovi, který právě neel dokončil službu, ku které se byl zasloužil, pro rany neb těžké úrazy, jež buď před nepřítelstvem, nebo rážem a vykonáním povinné služby své času pokoje byl obdržel, invalidou ročním se stal, vyplní se úřadost na ruku kapitál v člá 2. jmenovaném, a něhož byl široky přibližovací bral. — Právník pro těžké rany, člá §. 234 pravidel o plátech a jiných věcech vojska vydaných, zachová se též náhradníkovi, jenž službu.“

Na místě nynějšího pará 5. buď toto sloveno:

„5. Postoupil náhradník, právě neel zasloužený čas služby dokončil, se nepřítelstvem nebo za vojenskou úřadost strana, nebo vystoupil náhradník z jiných příčin než z těch, ježto jsou pod člá 4. jmenovaným, bez rany své a nehádky se to, se služby vojenské, obdržel za každý rok nové služby, kterých byl dokončil, přičteno číslu kapitál v člá 2. jmenovaného, a něhož byl bral široky přibližovací.“

Po pará 8. buď toto nový přídavek sloveno:

„8. Vzemli si náhradník některý sám život, něhož v příčině toho, k tomu má kapitál náhradnický případností, na tom, něhož se náhradníkovi zasloužil přičtení číslu sic. V oně případnosti zemanj dědicové zasloužil právo, číslu, aby jim byl vydán kapitál, polovinu kvota kapitálu; v této pak případnosti, ježto i takto, když jest pechyba, něhož se náhradníkovi zasloužil přičtení, zachová se k nim jest člá 5. a 8. pará tohoto paragrafu.“

„10. Co zůstane z kapitálu po náhradních vojenských, kteří dříve neel dokončil službu, k něž se byli zasloužil, se zruška vojenského vystoupi, zaneb se jiným způsobem z toho kapitálu zůstane, buď sloveno, a za to těch jiných náhradníků zmanu přijato, kolik čí celých kapitál takových zmanu roční a očních kapitál.“

Náležení, že náhradníci se nadřizujícky poskytní neobdržel celého kapitálu, něhož toliko člá nového pará 5. §. 23ho kvota kapitálu za každý dokončený celý rok služby, ku které se byli zasloužil, nezabývá se napří k náhradníkům nyní již zmanu přijatým, něhož dotýče se jenom náhradník, kteří budou přijati, počínaje od 1. července r. 1890.

Archievová Vilém ap., p. postu.

Hrabě Galuzchowski ap. Šlechtě Plener ap.

36.

Vyšešení, vydané od ministeria záležitosti vnitřních a práv dne 7. července 1860,

pro vložky nové kauce, vyjímaje království Lombardsko-Venetské a hranici vojenská,
a toho, že přičiněním úředním politickým rozhodnutí rozepře, vaně př. pro zjištění
téhož vady na díla vodní.

(Městano v XII. čís. zák. 16. čís. 171. ze r. 1860, výt. a rozsl. dne 11. července 1860.)

Dle předělných zákonných ustanovení, vydaných v Uhřích a v náležajících vedlej-
ších zemích uherských (X. díleček zák. z r. 1840), též v Sardinianském (Appro-
bat. čís. III. tit. XL., čl. 1.), jakož i dle obecného řádu měřičů, vydáného dne
1. prosince 1844 v těch zemích korunních, k nimž se tento řád vztahuje, nále-
hají rozepře, vztáče že přičiněním zjištění toho vady, před úřady politické; rovněž
mají dle §. 25. ustanovení měřičů, vydaných dne 19. ledna 1853, zákonníku
číslo 2. §. 9 a 10, příloha D a B v rozepřích, vaně př. s přičiněním úředním
měřičů vodních, nevolnějí takové rozepře před soud, v první instanci rozhodnutí
úředově státním neb krajským, v těch korunních zemích pak, v nichž úředově krajské
jeou rozepřiči, úředově politické, na něž práce úradů krajských vztaheny jsou;
z příčin těchto, a aby se zdvihly pochybnosti vztáče a vysvětlili nákové pou-
váděti, vztáče se ministerium záležitosti vnitřních a práv tato postiháti: žádovali by
kde jinde, že mu přerušil neb zastavil měřiti neb práci jiného díla vodního, měř-
ník toho vady k měřiču neb jednému dílu takovému měřiči, a byteli by činně je-
dině s to, aby se vše zase uvedlo v ten způsob faktického dělení, kterýž tu byl
před, nežli se přerušeni dlevozvané stalo, přičiněním a žalobě takové rozhodnutí úřad-
ním politickým.

Heřek Nádasdy op. Heřek Galachowski op.

37.

Nastavení, vydané od ministerium práv a od vrchního velitelství nad armádou dne 13. července 1860,

pro vložky nové, vyjímaje království Lombardsko-Venetské,

a toho, žeho k tomu přičiněním, aby se prodej a uzavření majetností katolických ko-
stolů, přebud a duchovních ústavů do knih veřejných vložiti mohli.

(Městano v XII. čís. zák. 16. čís. 172. ze r. 1860, výt. a rozsl. dne 11. července 1860.)

V článku XXX. konkraditů, vyhlášeného Nejvyšším posádem, dnem dne 5.
listopadu 1855, zákonníku číslo 6. 195, ustanoveno jest, že není dovoleno, cir-
kevních statků ani prodávati, ani jich zmanatým břemenem zavazovati, před než
k tomu povolení dá svatě stálice i Jeho Veličenství Chci-Plac, však ti, jež sto-
líci svatě a Jeho Veličenství k tomu zmocnili se byli; taktéž není dovoleno, ma-
jetnosti přebud a chrámů Páně ani nevolnými břemeny zavazovati, leč když se
šetří toho, co o tom předešláno, pročel každý prodej a každé uzavření statků

církevních, když se učiní, sníl se vypláti, co v příčině toho nákonem vyměřeno, neplatné jest; za klauzule příčinou se první jednání toho spásaku do knih veřejných, jamiž věcních práv k věcem nemovitým nabývá lze, vložiti mohou jen tehda, když se všecko letí, co zákonem předepsáno, a když se mimo to předloží výšeově potvrdzení politického řízení zemského (v Hranici vojenské zemského generálního velitelství), že se došlo učinilo předpisům zvláštním, v příčině prodeje neb uzavření statků církevních vydáním.

Tom však náležo se změnit v právé, věhlasím prebenšitě zákony posavádání propůjčením, by sobě toho, co mají pohledovati, z úrody a politiků nemovitého statku prebenšitě spásakem zrakuce realní vymohli, pokud se toho die zákonů dopouští.

Soudím a stádem hypotekárním v Dolnosta náležaje se, kdyžli by se měl prodej neb uzavření náležého statku církevního do knih veřejných vložiti, aby to neprošelé politickému řízení zemskému oznámí.

Arcojvoda Vilém mp., p. podm.

Hrabě Nádasdy mp.

III.

Nejvyšší ruční dopis Jeho Veličenství Císaře Pána, daný k nejvyššímu panu arcojvodci, presidenta rady říšské, dne 17. července 1860,
 Jímite se Jeho Jasností ustanuje, že se Jeho v. k. Apoštolské Veličenství na tom ustanoví, že budoucí kromě neobzapečenství války nebude nových daní a dávek uváděti, zavedených již daní přímých, daní z potvavy a poplatků z jednání právnických, listů, spisů a jednání úředních zvylovati, ani nových výpůjček říšských, leč s přívolením rozmanité rady říšské.

(Ustanov. v *Ust. sb. zák. sb. č. 101, st. 209, vyl. a změn. dne 16. července r. 1869*.)

Můj Pane Sírjče Arcojvode Baisere!

Ustanoví jsem se na tom, že budoucí nebude nových daní a dávek uzavřeti, zavedených již daní přímých, daní z potvavy a poplatků z jednání právnických, listů, spisů a jednání úředních zvylovati, ani nových výpůjček říšských, leč s přívolením Mé rozmanité rady říšské, a že Sobě ustanuji, od pravítka toho jedině v neobzapečenství války pokud se uchýliti, pokud by se Mi se příčinou okolností příhodno neviděti, rozmanitou radu říšskou mimořádně svolati.

Listu Vaše necht toto Mé ustanovení rozmanité radě říšské oznámí.

Ve Vídni dne 17. července 1860.

František Josef m.p.

Překlady zákonův
²⁰
Zákonníka říšského
 na rok 1860.
 pro
Markrabství Moravské
 státních.

Částka III.

Vydáno a rozšířeno dne 1. října 1860

od r. k. ministrůvředitelstva pro markrabství Moravské v Brně.

39.

**Nařízení, vydané od ministerium záležitostí duchovních
 a vyslování, a od vrchního velitelství nad armádou dne 20. července 1860,
 pro vojskem III.,**

o tom, jak se zachovati jest k nové sekci náboženské, jejíž přívrženci se nazývají „Nazarencům“, „Nazarcům“ nebo „náboženscími Kristovi.“

(Obzvěstí v M.P. č. 207. ř. 24. 186. str. 200. výt. a rozšíř. dne 21. července 1860.)

V některých částech říše rakouské objevila se sekta, jejíž stoupenci se nazývají „Nazarencům“, „Nazarcům“, též „náboženscími Kristovi.“

Tato sekta uznává se dle císařského patentu, vydaného dne 31. prosince 1851 (zákoník říšského na r. 1852, č. 3), pokládá za církev nebo za společnost náboženskou; sčítá protidává se po usazení v ministerium záležitostí vnitřních, práv a police, též vrchního velitelství nad armádou, a táhnouc se k §. 304 trestního zákona civilního a §. 561 trestního zákona vojenského, výslovně se neobvoloua.

Arztvejstra Vilém ap., p. jedn.

Heide Thom ap.

40.

**Nařízení, vydané od ministerium financí dne 27. července 1860,
 pro státní země korunní,**

jak se má v druhém desíletí upřesnit přiznání k věcem nemovitým, a nichž se platí ekvivalent za poplatky.

(Obzvěstí v M.P. č. 207. ř. 24. 187. str. 200. výt. a rozšíř. dne 21. července 1860.)

V nařízením, vydaném dne 30. března 1852 (zákoník říšského č. 55), ustanoveno jest, že se přiznání k věcem nemovitým, a nichž se platí ekvivalent za

poplatky, v druhém desetiletí, kterél jle od 1. listopadu 1880 až do konce října 1890, podat má do konce měsíce ledna 1890.

Poněvadž (dle §. 6. nařízení výše položeného) každý povinen jest, když se u věci poměrně nějaká změna stane, ihned úřadu finančnímu to oznámiti, tedy se toto nové přiznání dává jediné k tomu konci, aby se vidělo, jaká změna se od prvního přiznání stala v osobě věci poplatku podléhajících, pročež se krom reálních případností, však bez výjimky, podat má také příloha, v §. 3. nařízení, vydaného dne 30. března 1882, (zák. list č. 85) kterouž B. poznamenaní; ku konci pak přílohy této má se výslovně potvrditi, že v druzím věci, k níž se v prvním desetiletí přiznání podalo, nic se nezměnilo, co by se nebylo oznámilo, a v příčině druhé by se nebylo jednání úřední kouzlo; aneb bylo by se oznámilo, že se nějaká změna stala, a nebylo by se s strany toho jednání konala, anebo bylo by se něco změnilo, a nebylo by se to oznámilo, tedy buď připsaného, v čem změna tato zleží a buď mimo to přiloženo reálních oznámení aneb takové. Výkaz příjmů, kterýž se v této příloze podat má, obsahuj v sobě příjmy z roků 1880 až do 1889.

Abý ti, kteří jsou povinni, přiznání taková podat, povinnosti své svědomitě a dokonale dosti učinili mohli, předkládá se listina, v kteréž se výkaz výše dotčený k úřadu, jmenovanému v §. 3. nařízení, vydaného dne 30. března 1882, podat má, do 15. září 1890. Pakli by tomu, kdo jest povinen, poplatek zapraviti, do počátku druhého desetiletí nebylo vědmi dáno, aneboli ekvivalenta mu na poplatek bylo vyměřeno, povinen bude, ekvivalent poplatkový, jak mu nyní vyměřen jest, bez přičtení dále zapravování.

Sečteno Ploeno ap.

Překlady zákonův

Zákoník říšského

na rok 1860.

pro
Markrabství Moravské
odlišných.**Částka IV.**

Vydání s rozcestím dne 2. října 1860

od v. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské v Brně.

41.**Nářízení, vydané od ministerium práv dne 28. srpna 1860,**

pro království Rakousko pod Eaná a nad Eaná, Salcbursko, Štýrsko, Korutany, Krajinu, Gorici a Hradčisko, Istriánsko a město Triest a okolím, Tyrolsko a Vorarlbersko, Čechy, Morava, Horní a Dolní Slezsko, Saska, Královsko a Bukovina, království Lombardsko-Venetské a Dalmatsko,

jehož se jednatelně ustanovuje, že kterému soudu se od 1. října 1860 rekurs a vřídkém řízení ve věcech sporných i mimosporných podává, a jak se řízení ku podávání takového rekursu počítati má.

(Zveřejněno v DNEH. list. č. 10. list. 286. str. 315, vyd. s rozcest. dne 2. srpna 1860.)

Aby se v ustanoveních zákonem zvláštných v příčině toho, ke kterému soudu se rekurs a rozhodnutí soudních podává a jak se řízení ku podání takového rekursu počítati má, jednatelně uvedla, nařizuje se dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum dne 28. srpna 1860, takto: Od 1. října 1860 počínaje, má z strany toho také v korunních zemích v Rakousku pod Eaná a nad Eaná, v Salcbursku, Štýrsku, Korutanech, Krajině, Gorici a Hradčisku, Istriánsku a město Triest a okolím, v Tyrolsku a Vorarlbersku, v Čechách, Moravě, Horní a Dolní Slezsku, Salsku, Královsku a Bukovině, v království Lombardsko-Venetském a v Dalmatsku, a vřídkém řízení soudů civilních ve věcech sporných i mimosporných platnost má to, co nařizováno v řádu soudu civilního, vydaném pro Sedmihradsko dne 3. května 1852 a pro Uhry dne 16. srpna 1852, kterého nařízení takto zní:

§. 1.

Rekurs a rozhodnutí soudů instance první a druhé může se také k první instanci podati; podati by kdo rekurs přinesl k instanci vyšší, buď rekurs odvolací

tak zřídka býti, by se k ní úplně bezpečně závěs úřední přiložit mohl, má býti buď od úřadu zimenována, aneb má od úřadu důchodového vyšetřena býti, mnoholi nádoha obsahuje, a býti by kovová, má do jiné nádoby (vrchní nádoby) vložena býti. Též má tato nádoba sbírací s aparátem tak spojená a závěs úřední tak k ní přiložena býti, aby se kořalka naplnění nikam jinam nešla do ní nemohl odváděti a nikam z ní postoupiti vyřevati.

3. Řešená nádoba sbírací má vůbec tak velká býti, aby se do ní vešlo nástrojů tak kořalky, co se za ní dá napít. Finanční ředitelstvo okresní ale, hledíc ke spíšejší pláti a dokladky, může také dověsti, aby se k tomu vnaše nádoba buď větší neb menší.

4. Npří právě dělají se aparáty umělé (hodiny ze žh), kterých budou ukazovati, mnoholi kořalky jest naplněna a kolik grátů kořalka obsahuje; časem pak se oznámí, kde bude lze takový aparát si ujednoti a jak se ho má užívati. Tu kde by se takového aparátu při plnění kořalky nezemělo nakažených učilo, bude tento aparát zastopovati místo nádoby sbírací výše (v č. 2 a 3) dočasně.

5. V obhlášení, že vinopalník chce se zeměnků nakažených kořalkou pítí, má se učiti, kolik nádob se k tomu učije, které čísla ty nádoby mají, mnoholi zeměnků vůbec se k plnění vezme, kdy se počne a kdy se přestane pítí.

6. Vinopalník jest povinen, věsti rejstřík, v němž má od té chvíle, kdy počne pítí, si kdýž skoušet, každých 6 hodin pamětnosti, jak daleko se v plnění postoupilo a mnoholi kořalky jest naplněna. Měl by vinopalník aparát jednoduchý, a pítí by nejprvé ležty, málo, kdýž se to počíná, od finančního úřadu okresního od vedení rejstříku zpráva býti.

7. Stráží finanční přišelí vyšetřovati, zhlí zeměnků, které se mají dít do strky, mají skutečně taková znamení na sobě, ješto se pokládají za znamení náhry; ano málo jak stráží, tak i plnění každé chvíle kontrolovati, a sacharometrem zkusit, jak daleko plnění postoupilo a v kterém směru jest, a málo dohlížeti neb revidovati, mnoholi kořalky v nádobě sbírací se nachází.

8. Duň z kořalky, tímto způsobem se zeměnků nakažených naplněná, vyměřována buď dle toho, mnoholi kořalky jest a kolik grátů má, a to tak, že se počet grátů úředním lžičkou středným vyhledaných, násobíkuje s počtem dolnorozsázkových věder kořalky v nádobě sbírací nalezoujích, a že se za každý grát dle toho vyhledaný počítá 6.3 kr. r. č. (jest a 18 šestiny krojčaru rak. čísla) duň. Shledával by se na př., že kořalka má 45°, a že jest jí 10.5 věder, vyšlo by za produkt z těchto dvou čísel, t. j. za 472.5° po 6.3 kr. za jeden grát, dohromady 29 sl. 76%, kr. duň.

9. Vyhledování toho, kolik grátů kořalka má, a mnoholi jest kořalky, konáno buď vůbec skrze dvě osoby od stráže finanční, a nichž jedna má nástroj nespíčením býti, a má se k tomu přivzati vinopalník neb jeho nástupce. Co vypadne, napíše se do obhlášení vinopalníkovu (č. 5), i do rejstříku č. 6.

10. Daň takto vypočtená zapravena buď v 48 hodinách po vyhlášení, nebo-li jest kořalky a koží grádů má, leč to by vinopalníkovi daň byla na čas delší odvěna.

11. O tato sníženou daň z pálení kořalky ze zemí též nakazených nete se unášeti, aby se platila úhradem, než máže vinopalník ládati, aby se mu z ní stálo 7% procenta, potakmo 15 procent, jak v některých zemích karanténách při úhradách placení daň se děposáti.

12. Pakli by některý vinopalník dobrodini, tímto snížením povoleného, ale má, a daň z polovry skrál, máže se mu možná pokuta zákonem vyměřeni uložiti, ale při první přestoupení i vyřazení, leč jest dobrodini v tomto snížení obdařeného zloven.

Státní Písar up.

Fasc. I 870
90

Překlady zákonův
Zákonníka říšského
 na rok 1860.
 pro
Markrabství Moravské
 ošitých.

Částka V.

Vydání a rozložení dne 22. října 1860
 od r. k. ministrův lidstva pro markrabství Moravské v Brně.

43.

Narizení oběžné, vydané od vrchního velitelství nad armádou, od ministrův lidstva a policie a od nejvyššího kontrolního úřadu nad počty dne 31. prosince 1860,

pro státní zasedání korunní výjezdy říšské vojensky,

Jimite se vykládáje, jak se zachovati jest, když se rozmnožen vojáci od armády zeměské, počítajíje k nim i četnictva a vojenskou stráž policejní, a kdo má nésti útraty, když je buď v nespouzení civilní nebo doma škáři civilní lidé, aneb když škářevé civilní jsou služba k dobrému vojska konají.

(Ustanovení z dne 11. Řík. 11. Řík. 11. str. 30, výt. a rozlož. dne 31. ledna 1860.)

Tímto uvědi se v známost obecnou, aby se tím každý spravoval, předpis nle položený, od vrchního velitelství nad armádou po ustanovení ministrův lidstva a policie a s nejvyšším kontrolním úřadem nad počty vydaný, jak se zachovati jest, když se rozmnožen vojáci od armády zeměské, a kdo má nésti útraty, když je lidé škáři civilní buď ve službě civilním nebo doma lidé, aneb když škářevé civilní jsou služba ku prospěchu vojska konají.

Archievojeda Vilém ap. p. jedn.

Brně Gotschowski ap. Znojmo Ján Thieray ap. Brno Wilczek ap.

P ř e d p í s,

daný v příčině toho, jak se zachovati jest, když se rozmnožen vojáci od armády zeměské, počítajíje k nim i četnictva a vojenskou stráž policejní, a kdo má nésti útraty, když je lidé škáři civilní buď v civilní nespouzení nebo doma, aneb když škářevé civilní jsou služba k dobrému vojska konají.

Ustanovení obecná.

§ 1.

Kdykoli se voják od armády, od četnictva a šerů jsou rovných dělí, a

(Ustanovení vojáci mají se v úmyslu vést k tomu, aby se v nespouzení civilní nebo doma lidé, aneb když škářevé civilní jsou služba ku prospěchu vojska konají.)

službu skutečnou, nebo jest ne dovolené, nežli jest rezervník nebo vyložený, buďli vůbec do nejbližší nemocnice vojenské na léčení odevažiti.

Také ženy a děti vojáků die prvního způsobu ženatých, když se rozestějí, mohou žádati, aby byli do nejbližší nemocnice vojenské přijati.

§. 2.

Vyjímka z tohoto pravidla má se učiniti jen tehda, když nejbližší nemocnice vojenské buď jest od místa, kde voják se nachází, příliš vzdálená, aneb když se voják tak nebezpečně onemocní, že ho do nejbližší nemocnice vojenské, byť i nebyla daleko, dopravit nelze.

V případech takových buďli voják onemocnělý do civilní nemocnice v místě samém nebo na blízku odevažiti, anebo, nebylo-li by tu takové nemocnice, vñ nemocnice v tom místě, kde se nachází, v léčení dáti.

Kromě toho má se voják onemocnělý vñ nemocnice léčiti také tehda, když ho předvídati, že se tak vyléči dříve a s menším nákladem, nežli kdyby se do nejbližšího špitálu dopravil.

§. 3.

Vznesl se voják onemocnělý v léčení, učiní ověří náhrada ze službu lékařskou, ze apotrování a dietetické opatření, jakož i ze léky.

Léčili se ale takový onemocnělý k léčební jeho neb jeho příslušných, vñ nemocnice vojenské, nežli se to ověří žádné náhrady.

Děl se voják onemocnělý ne dovolenou odpuštěný aneb rezervník léčiti doma, potáhne v tom místě, kde se zdráhá, zaprví ověří ústavy na léčení jen tehda, když takový nemocný nemá napravo žádné jiné a pro nebezpečnosti nemůže do nemocnice vñ místa, v kterém se zdráhá, přemístěn býti, ústavy na léčení a stravování ale jsou postaveni něsi příslušníci jeho aneb ti, a nichž jest ve službě.

Konečně nejděle ověří žádné náhrady ze léčení vyloučených potenciálních a vyložených a vyhrazen, ani ze léčení vdov a dětí jejich, jestli mají právo žádati, aby pod výjimkou byli léčení doma nebo ve špitále civilním.

Také kdyby osoby takové přiměstny byly do nemocnice vojenské, nezahledí ověří ústavy ze dopravy, až zběhly-li které.

§. 4.

Léčení zavětí má představenstvo obecní, jemuž mají přitá představení nemocných (jakožli transportové, tedy velitelé transportu) nemocné listem revizním die formuláře A važeným odevažiti a v něm připomenouti, až budou vyléčení, aby je poslal k nejbližšímu voj., potáhne k nejbližšímu oddělení čestnictva neb stráže policejní.

Představenstvo obec má tomu, kde nemocné odevažeti, list přijímací (die formuláře A, však s prostředními náležitostmi) vydati a nepředčené opatření učiniti, aby

Kdy se mohou nemocní vojáci vyjímkou vñ nemocnice vojenské léčit.

V kterých případech musí se do ověří náhrady a v kterých ne.

Co má v přitá listy revizní představenstvo obecní.

Formulář A.

nemocní, jak také okolnosti vyhledávají, buď do nejbližší nemocnice vojenské, politické civilní dodání, nebo však nemocnice lázeňské.

§. 5.

Když se nemocnou dělá voják dle pravidel spásného lesařského v takovém věku, v kterém mají ještě započítati opatrování matčina, nemá se matka od nich pryč dívatí.

Jak se zachováti, když se nemocnou dělá matka.

§. 6.

Kdykoliv se nemocně voják se dovolenou odpuštěný neb rezervník, nežli byl odvezen do nemocnice, nebo se léčí v nemocnici, má to představený obce nejdříve ve 48 hodinách velitelství okresu doplňovacího oznámiti (aby se o tom dále věděti dále vaji, jenom někdy).

Když se to má oznámiti, když se nemocně voják se dovolenou neb rezervníkem.

Oznámí-li by to představený později, bude povinen se ospravit.

§. 7.

Má-li se voják nemocně léžiti v nemocnici, buď v nemocnici předem lékař, v tom místě, kde se voják nemocně, veřejně zřízená, která povinen jest, léžiti jej zdráma.

Kdežto lékař civilní se má nemocně voják v nemocnici léžiti.

Nemá-li však v tom místě lékaře veřejně zřízeného, povolá buď nejbližší civilní lékař neb hojčí, který není zřízen.

§. 8.

Lékař, který vojáka nemocněného léčí, má i hned oznámiti dle Formuláře B zvlášť, představený obce má je potvrditi a politickému úřadu okresnímu dodat, kterýž k němu přidá klasifikaci ve formuláři položenou a poznámku je schová, by je časem k počtu přiložiti.

Jak oznámí se lékař zvlášť.

Týželi se oznámí vojáka se dovolenou neb rezervníka, posílá buď velitelství okresu doplňovacího, která přidává k němu potvrzení na formuláři B jemu předepsané, hned je politickému úřadu okresnímu oznámí.

Formulář B.

Nepodá-li se oznámí lékařské v pravý čas, aneb nepodá se ho naproti, nedě se útraty léčby žádné náhrady, a ten bude povinen tyto útraty nahraditi, kdo jest tím vinou, že oznámí bylo pozdě pozdě aneb zcela nebylo pozdě.

§. 9.

Jestli nemoc, jaká předvídati, zvlášť a nastane nemocněnou lékařské pélepení, že máte bez nebezpečnosti do nejbližšího lékárně vojenského převezení býti, má se tam neproděně odvezení.

Když se při dopravě nemocněnou převezení, má se oznámí do nemocnice vojenské.

Z toho, aby tam v pravý čas převezení byl, práv jest lékař, který jej léčí, a podle okolnosti představeného obce.

§. 10.

Voják nemocný má jen tehde do nemocnice dovolen býti pomocí přípitie, když by vů nejvyšší výše stál, nežli přípitie.

Jak se má nemocný voják do nemocnice dovolen.

§. 11.

Zapraví-li obec nebo nemocnice civilní napřed útraty se dovolenou nemocně, nebudeš klasifikaci do počtu útraty se léčby a stravení, nežli buď zvlášť

Jak se má nemocněnou útraty se dovolenou nemocně, napřed zapraven.

o sobě léčení na nejlépešim vojenském (potáhno na vojáctví křídla čestického neb stráž policejní), aby je napět vrátil.

§. 12.

Jestli te podstatně podeřeni, že voják svým traktahodným zaviněním nebo zaviněním někoho jiného onemocněl neb k úrazu přišel, aneb jsouc te pítahy sebezraněním, má soud nepraděně skutek zbláhly výsloží, a dle toho, jak vyšetření vypadne, toho, kdo tím vinnu jest, k náhradu útrat léčení, stravování a přeřazení, též k náhradě porušené snad montury, zbraně a jiné úpravy vojenské přídržní, anž se proto má s odevzdáním nemocného do nejlépeší nemocnice vojenské neb civilní aneb do léčení vně nemocnice odříděti.

§. 13.

Zemřel-li voják nemocný, necht byl léčen v nemocnici civilní nebo vně nemocnice, hadit list úmrtní krom montury, zbraně a jiné úpravy vojenské, kicou snad měl při sobě (vyjímajíc kováč a jedny kováč, kicorž se zemřelima při potáhno na oho nechati mají) poslat vojáctví nejlépešima voje křídla čestického neb vojenské stráž policejní, jedlo má potvrdit, že ty věci obdrželo.

§. 14.

Žádajíc se útraty za počíteb, počítány a zapracovny hadit jen co nejkrasovějš, jak jsou vyměřeny za počíteb obdřých místech.

Ústanovení zvláštní.

A. Jak se mají odevzdávati onemocněli vojáci do nemocnic civilních a jak se tam mají léčiti.

§. 15.

Rozemřelici se voják v skutečné službě postavny, odevzdán hadit do nemocnice civilní prostředkem listu revizního do formuláře A vzáňaného, a parý toho listu od úpravy nemocnice civilní potvrzené dořídno had tomu, kdo nemocného odevzdal.

Nežli voják ve službě skutečné (jostli ne dovolené aneb jostli rezervník), odevzdán had do nemocnice civilní prostředkem certifikátu lékařského, dle formuláře C vzáňaného.

Když se odevzdává voják, kicorž sebe sám zranil aneb vůbec traktahodnou vinnu svou neb vinnu někoho jiného onemocněl, hadit nemocnici poslat v origináli nebo věrou apatřeny opis episu, v němž znanomenno, jak vypadlo vyšetřování skutku zbláhého, v §. 12 měřané, a nemocnice příloží pak tento opis k počítám útrat léčení, aby se náhrada útrat těchto dořyla na tom neb na těch, kicorž tím jsou vinni.

§. 16.

Rekonvalescenti propuštěni had z nemocnice prostředkem listu odevzdáneho, jostli od sebe vydil ten, kdo nemocného byl přijal, a v němž se potvrdí, jak dlouho byl chován v nemocnici, a že byla vojáckou montura, zbraně a jiné úpravy vojenské náležitě vydána.

Kdy se má nemocní vyšetřování provádět, tím voják nemocný.

Co se má učinit, když by nemocný zemřel.

Jak se mají započítávat útraty za počíteb, aneb za vojáckou útratu.

Jak se mají odevzdávati onemocněli vojáci do nemocnic civilních.

Formulář C.

Co se má učinit, když se rekonvalescenti a nemocní civilní propuštěni.

U vadhévního takového léta odevzdaého užito buď formuláře A a provedením následujícími, jakž se nase sebou rozumí.

§. 17.

Nemocnice civilní má ku konci každého měsíce dle formuláře B vadhévní výkaz nemocných v tom měsíci léčených, a to zvlášť a zvlášť výkaz nemocných každého voje, tedy také četnictva a stráže policejní, a k tomu výkazu má přiložiti doklady, kdy který nemocný přišel a kdy a nemocnice odešel.

§. 18.

Jestli v nemocnici civilní se léčení a opatrování nemocných denní plat úhrnkový vyměřen, nebo nemocnice, aneb něco jiného ustanoveno, toliko sejměti touto se opatrování počítati.

Neměti však denní plat úhrnkový ustanoven, má nemocnice civilní k výkazu nemocných v §. 17. doloženému kromě následujících přílohou; jakž jsou kromě zvláštních případností: kromě lékařova, k němuž přiloženy jsou listky ordinace, kromě lékárníčkova, k němuž přiloženy jsou recepty a kromě za stravením dietetické, k němuž přiloženo jsou listky lékařova v příčině diety každého dne vydané; tato kromě vadhévní buď dle formuláře E a opatřena buď řádným potvrzením, an v místě obyčejných neb zvláštních ustanovených, až jsouli to ceny takové.

§. 19.

Polty nemocnic civilních, kteréž erár vojenský spravuje, odevzdaeny každé nejměně ve 14 dnech po projiti každého kvartálu (tedy nejměně dne 14. ledna, 14. dubna, 14. července a 14. října) od správy nemocnice politickému obvodu toho úvodu, kterýž je dále dodá velitelství okresu šepřovského, a toto zase představenému sobě zemskému generálnímu velitelství.

Zemské generální velitelství dá polty okres zemské vojenské oddělení početati zkontrolati a poskytně pak to, co má nemocnice civilní poskytněti, ku placení.

Neměti v nemocnici civilní plat úhrnkový za denní opatrování nemocných vyměřen, buďž polty, prvě než je zkontrolati zemské vojenské oddělení početati, poskyty k oddělení zdravotnímu, při zemském generálním velitelství zřizovanému, sly je jak v příčině lékařské, tak i v příčině tax školních.

Polty, týkající se nemocných od četnictva nebo od vojenské stráže policejní, buďž od nemocnic civilních v jedné každé případnosti, když se některý voják uzdravil nebo zemřel, vřáček pak když z nemocnice odejde, poskyty nejměněmu velitelství křídla četnického neb vojenské stráže policejní.

B. Jak se mají odevzdaevati onemocnělí vojáci vně nemocnice, jak se tu mají léčiti a kterak se má služba lékařská při oddělení vojenském, četnickém aneb při oddělení vojenské stráže policejní vykonávati.

§. 20.

Kdykoli lékař civilní z příčiny některé vřáček položen nějakého nemocného vojáka v léčení vezme, má listek ordinace vadhévní a v něm ustanovení, kdy

Nemocnice civilní má každý měsíc vadhévní výkaz nemocných.

Formulář B.

Lékař musí se léčiti a opatrování městi nemocnic policejní.

Formulář E.

Kom se mají polty nemocnic civilních poskytněti a jak se s nimi má vřáček vyplněti zvlášť.

Pravidla pro poskytněti polty nemocnic policejní.

Pravidla pro poskytněti polty nemocnic policejní.

Lékař civilní má vřáček každého nemocného vojáka vřáček vřáček.

a kolikrát jej navštívil, které léky mu každý den předepsal, které práce hožičně na něm snad byly vykonány, jaká dieta mu byla natsazna, jaký účinek léčení mělo a konečně, jak nemocný z nemocnice odešel.

§. 21.

Co se týče ordinace léků, mají plácnost předpisové, vydání každé doby osobám zdravotním, jako obdým nemocným buď na účty ordinace nebo na účty fondu náležejícího pod všeobecným dohledem postaveného ordinují seč léky připravují.

§. 22.

Služba, kterou lékař civilní v příčině takových nemocných každého dne koná, má v kontě dle formuláře F vzáhléného prokázání; konání ale služba lékařskou, když tu není lékař vojenský, při oddělení vojenském neb domáckém aneb při oddělení vojenské státní policie, tedy má na náklady a nemocného a na jiné služby, které koná, dle formuláře G denně vstati a ke kontu výše jmenovanému jej přiložit.

§. 23.

Jaký plat náleží za léčení vojáků nemocných a za návštěvy jich, ustanoveno jest v tarifě H.

Plat za jiné služby lékařské počítán buď dle tarifě K, přidané k §. 2. ustanovení, vydaného od ministeri zdravotní vnitřní, práv a financí dne 17. února 1895 (zákonová sbírka, částka X, č. 33).

§. 24.

V kontě na léky buď od lékaře a toho, čeho se za ně lidé, šned procenta, jako se obyčejně slouvají, odrobena, a vydávati by se léky mnoho a, jak předvádí se, po delší čas, s lékařem civilním dle okolností i udávati učiněno.

§. 25.

Herovat se léky z všeobecné lékárny civilní, buď od lékaře předepisujícího kromě léků ordinacíních také recepty vzáhléno, a od učitelé náležejícího oddělení, potakno od představeného obce vstávno.

Tyto recepty buď od lékařů civilních k počtům přiloženy.

§. 26.

Každé konto na útraty léčení a opatrování jednoho každého nemocného opatřeno buď doklady v §. 18 jmenovanými, a veškeré konto, k jedné a též příslušnosti se vztahující předloženo buď zároveň k odstavci a k kvádri.

§. 27.

Léčí lékař některého nemocného volně o sobě, předložiti má konto jeho se týkající, 14 dní, když se byl zdravil nebo když zemřel aneb jinou z nemocnice odešel, představenému obce; konání ale lékař službu u některého oddělení, tedy má konto předložiti náležejícímu velitelství (§. 19), a to ve 14 dnech, když služba dokaná, aneb trvala by služba delší, ve 14 dnech po prání každého kvartálu.

§. 28.

Vzděti se lékař toho, co má za léčení pohledovati, buď náležitě listy ordinacíni se muso náležející odešlány, a s nimi zároveň oznámení, že lékař pohledování svého se vzdá.

Kontu plácnost mají plácnost v příčině ordinace léků.

Jak se má vztahovat konto lékařské.

Formulář F.

Formulář G.

Jak se má počítat plat za léčení a za jiné služby lékařské.

Tarifě H.

V kontě na léky mají se obyčejně přičísti náklady, odrobena a dle okolností s lékařem civilním udávati učiněno.

Ke kontu lékařské ordinace přiložiti se mají recepty.

Recepty na útraty léčení a opatrování mají být doklady náležející opatřeny.

V kontě lékařské a toho, co má za léčení pohledovati.

Co se má vztahovat, když lékař pohledování svého vzdá se vzdá.

§. 28.

Podly mají se týkat způsobem dle poslati, jak nařizuje v §. 19.

Nečiní pohledivání výše 50 al., tedy když dojdou podly k zemskému generálnímu velitelství, oddělení zdravotní v každé příčině je zkouši a když shledá, že jsou správné, nařídí se, aby byly zpraveny.

Činí však pohledivání výše 50 al., tedy oddělení zdravotní a generálního velitelství podly zaslane také v příčině lékařské zkouši a když je pak, přilicli nález svůj, zkoušky lékařské se týkající, centrálnímu vojenskému oddělení počínáma, a když toto je upravi a nalézne, že pohledivání jest ne jako posta- vane, nařídí zemské velitelství generální, aby byly zpraveny.

Kde se podly dle
poslati, a od se a
sami sami?

C. Jak se má nahrazení pohledivání civilních lékařů za práce lékařů soudních.

§. 29.

Přivzomou se k soudním vyšetřování lékařského nebo k vyhledivání střediska, neboť se týče zdravoty a vojna vůbec, nebo zdravoti toho neb onoho vojáka (léč četník a to neb onu osobu od policejní stráže vojenské), lékařové civilní, tedy se jest v příčině nabrady za příčinou jejich zpravení dle toho, co ustanoveno v nařízení, vydaném od ministerii zdravotní vnitřních, práv a financí dne 15. února 1885 (zákonníka říšského č. 33, částka X.) §. 1. a 2., a vypočetli se má tato nabrada dle I. tedy, k tomuto nařízení přilicené, obsahující platy lékařské za soudní práce.

Pro toho se má vy-
šetřování zdravotní
za soudní práce.

§. 31.

Podly z ústřed poslatích mají se jako za příčinou takového vyšetřování neb vyhledivání učiniti, poslaty buďte ve 14 dnech po dokonání celé a to:

Kdy a kde se mají
poslaty podly z
ústřed poslatích.

- a) k velitelství vojenskému neb k velitelství vojenské invalidovny, týkající se představené jednotní střední zdravoty vojáka nebo zdravoti vojáka zřičte- rého, k skutečnému vojáku nebo k lokálnímu počtu zřičtých invalidovny vo- jenské náležícího;
- b) k představenému obce, týkající se jednotní vojáka na dovolenou odpuštěných, rezervních a invalidů penzijních a výhradních; v kterákto případnosti má představený obce podly takové politického úřadu ned tím postavenému do- dáti, aby, co v nich učino, potvrdil (hledě k cestám skutečným, zároveň snad v příčině osob civilním vykonaným) a poslat je k duplikacím velitelství okresnímu.

Podly poslati, ješto se týčí četnických neb vojenské stráže policejní, když je úřad politický, jak dočteno, potvrdi, poslaty buďte nejblížšímu velitelství křídla četnického nebo vojenské stráže policejní.

Formulář A.

Příloha č. 1.

List revisní.

Okres, město	Kadastr	Jméno	M a r k a																	
			pláň	hranice obce	hranice	hranice katastru	hranice katastru	hranice	hranice katastru	hranice katastru	hranice katastru	hranice katastru	hranice katastru							
I. Zemědělství	oproti voják	K. K.	1	1	1	1	2	2	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

Voják tyto pozemky, město atd. spíše oděrně jest za označení do ústřední seznamy v K.

Dne

K. K.

Náprst v pláň K. K.

Formulář B.

Oznámení lékařské.

Epizotý vepř. B. N. od páně (státního) páně E., dne . . . (za se dovolání (komandování) v místě B. a státního páně (a příslušných, a přehledových), zejména hospodářství B. N. se chová (nebo se . . .) nemocně se tím, že nemocí los odloženosti do vyhlášené nemocnice vepř. (státní), k němu vyhlášen, dovolání kři, pročet (a) odložený k vepř. státního dne . . . v léčené lékařské před.

Sign.

Podpis lékaře státního.

(L.S.) Podpis předloženého lékaře.

Toto oznámení se v příslušné vyhlášené nemocnici vepř. (státní) potvrzuje a dokládá, že místo B., kde vepř. páně vyhlášené lékař (státní) státní, pro vyhlášené lékař vepř. státního přeraz, od místa, kde se vepř. B. nemocně, . . . má vyhlášené jest.

Sign.

Od n. k. státní státního.

Ze vepř. vepř. páně (státní) jest odložený (vzrostlý) od páně páně E., dne se potvrzuje.

Sign.

Od n. k. doplněného státního vyhlášené páně B.

Formulář C.

Certifikát.

Odložený (vzrostlý) B. N. od páně páně B. nemocně se dne . . . v místě B. a státní páně (státního) (příslušného, páně státního), dovolání B. N. se (za př.) vyhlášené místo tam, nemocně los odložený do vyhlášené nemocnice vepř. (státní) k němu vyhlášené dovolání kři, pročet kři (státní), aby byl se léčené státního do státní nemocnice v B.

Sign.

Podpis lékaře.

Ze se jest se páně státního do páně se dovolání státní (státní nemocnice), v níž odložený státní, se potvrzuje.

Sign.

(L.S.) Podpis předloženého lékaře.

Formulář F.
Formulář F.

K o n t o

Na poměr účtů, kterým odpovídají výhledům (odpovídáním, rezervacím) této
jmenováním poskytl a na účty, které jim dával.

V a j ná brutto	číslo	datum a příjemce	kdy byl účet	Na jakou sumu účet	Režimní a k sumacím		Kolik činí v počtech				
					v máči, kdy účet byl	do máči, kdy účtem, kdy jeť uzavřen	na				Celkem
							příjemce		účet		
							část	část	část	část	
Příjemce B. S.	číslo	B. S.	1. účet	B.	1	.	na účet	10	10	20	
" "	"	" "	"	"	"	"	průměr účet	20		20	
" "	"	" "	2. účet	"	1	"	účet účet	10	10	20	
				Celkem	2			50	20	70	

Dne

Podpis účetní.

Potvrzuje se a účty vyhledání se uzavřely.
Od z. B. účtů účetní.

Potvrzuje se, že výhledy této jmenováním jsou to pravé
účetní.

(L.S.)

Podpis účetní účetní,
nebo podnikatele účetní.

Od z. B. doplnění účtů účtů účetní
části B. S.

Příjemce účtů. Vyhledání na účty a účty účtů, příloha se k tomuto účtu účtů účtů účtů.

Formulář 6.

Deník služby

Pro pluk pěší (důstojný) č. . . .

D e n í k

na práce úřednické, kterých úředník účastní dle ustanovení, od velitele č. N. N. dne . . . č. . . . dle . . . daného, když, jako to nebylo úřední vojenského.

Kdy byla služba úřednická konána	Servis	Jméno a příjmení	D e n í k		Jak pracovní úkol byl proveden
			práci úřednických vykonával a jak se postupoval	určení a vykonávání bylo vykonáno	
1. leden 19..	Kaprot	N. N.	1 hodina práce	1	Úkol byl proveden dle . . .
" " "	Kaprot	" "	1 hodina práce	1	Úkol byl proveden dle ustanovení č. N. N.

Podpis úředníka

Sign. del.

Je povinností úředníka dle úřednických úkolů, které jsou vykonávány, aby úředník v rámci svých povinností se účastnil a dohlížel, že úkol vykoná podle jeho úřednických, že se nepracuje podle úkolů.

Podpis velitele služby
(Králové, kromě úředníků)

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1860.

pro

Markrabství Moravské

státních.

Částka VI.

Vydání a rozšíření dne 21. října 1860

od v. k. ministru spravedlnosti pro markrabství Moravské v Brně.

44.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 19. září 1860,

pro státní země korunní, výjimečně hranici vojenskou,

jinými než §§. 461. a 466. občanského zákoníku občanského vysvětlují a nařízají
část pro individuální práva věřitelů hypotekárních a vlastníkú státek zastavených.

(Obsahuje v L. úst. zák. č. 262. čl. 264. vyd. a rozšíř. dne 21. září v. 1860.)

Abý se poskytnou, v příčině §§. 461 a 466 občanského zákoníku občanského vztahů, zvláště a opatřilo se práva jak věřitelů hypotekárních tak i vlastníkú státek zastavených, tedy se dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 12. září 1860 nařizuje, jak nile polohová, aby se plátnat málo ve všech zemích korunních, výjimečně hranici vojenskou.

§. 1.

Věřitel hypotekární málo se toho, co má pohledávati, před soudem jedině prostředkem žaloby domáhati.

§. 2.

On má toho viti, podati jak žaloba tak i výpověď, pokud na výpovědi málo, aby pohledávati ku placení dospěti, buď na osobního dlužníka, nebo na vlastníka věci zastavené, nebo na oba společně.

§. 3.

Jestli státek zastavený zapsán v deskách zemských, v knihách městských neb v knihách pozemkových, málo věřitel výpověď k soudu podanou nebo od notáře vírou opatřenou, znech žaloba v knihách diti pozemkových, se jestli ten, na koho podáno jest, vlastním státek zastaveného.

§. 4.

Ze tato poznamenání lidství se má buď u soudu, který má pod sebou knihy poznamení, nebo u toho soudu, ku kterémuž byla výpověď neb žaloba podána.

§. 5.

Takové poznamenání má za účinek, že výpověď neb žaloba také proti každému podléhajícímu vlastníkovi statku zastaveného dle §. 443 obecného zákonníka občanského moc není, a že se tedy exekuce na statek zastavený zvláště vedle nálezu, za přičiněnou žaloby poznamenané vydaného, když nabyl moci práva, nebo vedle narovnání k exekuci způsobilého, přímo proti každému vlastníkovi věci této věci má.

§. 6.

Nabytí-li žaloba v knihách poznamení, může se exekuce na věc zastavenou povolit jen tehda, když byl na vlastníka věci této nálezu výše s moci práva nabyt, nebo když se s vlastníkem tímto učinilo narovnání k exekuci způsobilé.

Pakli věc zastavená pro nějaké pohledivání již v exekuci propadla, předávají se může pro toto pohledivání v exekuci na ni, byť i později byla prodána, také proti každému nově nastupujícímu vlastníku jejímu.

§. 7.

Co v §. 6. vymeženo, vztahuje se také k takovým statkům zastaveným, jeliko v deskách zemských, v knihách městských neb v knihách poznamení zapsány nejsou, a má to platnost i v těch zemích korunních, v nichž knihy federálních nestávají.
Hrabě Nádasdy up.

45.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 21. září 1860,
pro velkové 688,

a tam, že soudu zemskému v Opavě budované příslušíti bude, vyšetřování obžalby, v zákoně trestním od §. 58 až do §. 66 [jmenované].

[Ministerium v L. v úřadě ř.č. ř.č. ř.č. 232. sv. 348, výt. a rozř. dne 21. září r. 1860.]

Ačkoli Nejvyšším listem ručním, daným dne 4. června 1860, zákonníka říšského č. 142, vláda zemská ve vojvodství Slezském rozpuštěna jest, bude nicméně dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 17. září 1860, soudu zemskému v Opavě dle §§. 10. lit. a), 15 a 16 řádu soudu trestního, až na další nářízení jako pozdější příslušíti, vyšetřování v koruně zemi Slezské obžalby, v zákoně trestním od §. 58 do §. 66 [jmenované], totiž velkovéřádu, úředníka J. Vališčastvi, úředníka oddělení císařského a rušení veřejného pokoje.

Hrabě Nádasdy up.

Case I 560
97

Překlady zákonů
Zákoníka říšského
 na rok 1860.

pro
Markrabství Moravské
 státních.

Částka VII.

Vydán a rozšířen dne 25. října 1860

od v. k. ministru spravedlivosti pro markrabství Moravské v Brně.

46.

Nářízení císařské, dané dne 2. října 1860,

Jižto se na ústady krajské (ústady státní a delegace provolávací) převádí moc, dávatí výjimkou povolání k manželství, kterážto moc dle §. 8. zákona o doplňování vojska příslušela politickému řádu zemskému.

(Obsah v 13. čísle Zb. zn. č. 214, str. 226 vyl. a rozšíř. dne 25. října r. 1860.)

Abý se v takových případech, když někdo dle druhé postávky §. 8. zákona o doplňování vojska, daného dne 29. září 1858 (zákoník říšský č. 107), dává výjimkou ze povolání k manželství, řádu v příčině toho srazilo a srazilo, víd se k tomu po slyšení ministrů říšských a po vyslyšení té rady říšské, moc k tomu, která příslušela politickému řádu zemskému, převádí na jmenované ústady.

Kterážto ústava má řádu ve skutek vejti.

František Josef mp.

Bratř Beckberg mp.

Bratř Galuchowski mp.

V Nápovědu učiněni:
 Svatoňov ján Hanemann mp.

Patent císařský, daný dne 8. října 1860,

pro věškeru říši,

Jižtote se rozepsalji příloze dané na správní rok 1861.

(Ostatně v 12. čís. zák. 12. č. 12. ze r. 1850, vyd. a rozsl. dne 16. října 1860.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský:

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haléský, Vladimírský a Illírský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskan-
ský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Ko-
rutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Hodenský,
Parmenský, Pisezenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský,
Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě
Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradiatský; kníže
Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a
Istrinský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregenský,
Sonnenberský; pán Teretský, Kotorský a na Slovinském krajišti;
velkovojevoda vojvodství Sebského atd. atd.

Pro uplnění státních potřeb ve správním roce 1861 vůči se Nám po slyšení
ministrů Nálež a po vyslyšení Náš rady Říšské na tomto se ustanovili:

Daně příloze i a přílohou mimořádnou, de nářízení Nášho, daného dne 13.
května 1859^{*)} zveřejněni, rozpisovány a vybrány buďte na správní rok 1861
im spisoben a v té míře, jaká náleženo bylo potřeby Nášim, daným dne 27.
září 1859^{**)} na správní rok 1860.

Správní Nášeho ministerium financí skládno jest, aby toto nářízení vykonal.

Dáno ve Vídni, hlavním a sídelním městě Nášim, dne 8. října léta Istolského
císarstvého bedesátého, panovní Nášeho roku deváctého.

František Josef mp. (L.S.)

Bratř Beckberg mp.

Šlechtě Plesner mp.

Z Nejvyššího náleženi:

Stoletý pán Hanszert mp.

^{*)} Č. 22. Zákoně státně ze r. 1859.

^{**)} Č. 121. Zákoně státně ze r. 1859.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 13. října 1860,

pro velkou část,

limito se vztáhnouti cívilním, aby se tím upraveno, užívající: od ustanova § 167
pravidel o. k. vojenským ústavům vzdělávacím vydaných, v příloze toho, pod kte-
rou moc soudní příslušejí osoby v těchto ústavech se nacházející.

(Obstane v Zák. list. list. 224 str. 224 vyl. a rozsl. dne 13. října r. 1860.)

V pravidlech o. k. vojenským ústavům vzdělávacím vydaných, schválených
Nejvyšším rozkazem armádním, jehož datum dne 21. února 1859 nastupuje se v
příloze toho, pod kterou moc soudní příslušejí osoby v těchto ústavech se na-
cházející takto:

§ 167. „Všechny osoby, ve vojenských ústavech vzdělávacích se nacházející,
příslušejí pod soudní moc vojenskou, vyjmajíc professory a učitele, ze stavu cí-
vilního vzaté, jejich povaha občanská se při tom nemění, a taky civilní v ústavu
pro léčení zvířat. Tytéž osoby, vyjmajíc předné učitele a lékaře, i také takové
chovance, jejich rodiče nejsou postaveni pod soudní mocí vojenskou, příslušejí
vesměs také pod moc soudní vojenskou v právních věcech občanských.

Trestní moc disciplinární podléhá jsou velkové tyto osoby bez výjimky.

Meze soudní moci trestní a soudní moci v právních věcech občanských vy-
tkány jsou předpísem o jurisdikci.“

O čemž se soudům civilním vědětí dáti, aby se tím upraveno.

Heřt. Nádasdy up.

Nářízení, vydané od vrchního velitelství nad armádou a mini- sterií záležitosti vnitřních a financí dne 17. října 1860,

pro všechny země korunní, vyjmajíc hranici vojenskou, kromě sídel královských,

limito se vztáhnouti taxa na osvobození od služby vojenské na rok 1861.

(Obstane v Zák. list. list. 224 str. 224 vyl. a rozsl. dne 17. října r. 1860.)

Vrchní velitelství nad armádou, ministerium záležitosti vnitřních a ministerium
financí vyměřily ze společného usnesení taxa na osvobození od služby vojenské
na rok 1860 na čelo a dvě stě stříbrných (1200 sl.) rakouského čísla.

Což se tímto vůbec vyhlášeje.

Archievoda Vilém up., p. poln.

Heřt. Galachowski up. Štecl. Plesner up.

Překlady zákonův
⁵⁰
Zákonníka říšského
 na rok 1860.

pro
Markrabství Moravské
 odělských.

Částka IX.

Vydání a rozvolání dne 20. října 1860
 od v. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské v Brně.

51.

Manifest císařský, daný dne 20. října 1860.

(Odesláno v listě M. F. Esh. III. list 225. str. 223, vyd. a rozvol. dne 20. října r. 1860.)

K Mým národům!

Když jsem nastoupil na trůn Mých předků, bylo mocnářství silnější bouření odělsko.

Po skončení boje Němci čili otčovskému vojsku bolesného, nastala v Mých zemích, jakož i dříve ve všech mocně otřesených zemích paviny evropské, předkem a nejprve počala, aby se moc vládní tanežl v jedno spojila. Obecně dobré a bezpečnost věštiny pokojných obyvatel v mocnářství vyhledávaly toho, — rozličné války a bolesné rozpominání na dobu právě minulou činy, že nebylo lze, aby se dala volnost lidům, jež téprv nevážno nepřátelsky proti sobě byli bojováli.

Chcěje věděti, čeho sobě rozličné země mocnářství Mého liduji a čeho počáti mají, zřídil a svolal jsem parlament Mým, daným dne 5. března t. r. *)
 Moa romeslenou radu říšskou.

Určiv návrhy, tento radou říšskou Mi podané, měl jsem za přehodné, bych vydal dvořního dno a vyhlásl diplom, jak se mocnářství v příčině práva státního uspořádání, jak práva a jak postavení jedno každé království a jedno každé země v něm má, a jak svazek vojskerého mocnářství, dle práva státního znovu zříděn, upovačn a zastoupen býti má.

Konám poslušnost Svou vládařskou, vyrovnávaje i slučuje rozpominky Mých zemí a národů, jejich spojění a práva a práva od nich řízení se skutečným;

*) Čís. 36. Zákonníku českého.

potřebami Něho mocností, a zůstává s plnou důvěrou Njmu svěřen, aby die dospělého poznání svého lastitce Meas dané nebo obnovené s vlasteneckou horlivostí sňatké vadělavai a strážoval. Naději se bláhého jich rozkvetu od ochrany a milosti Všemohoucího, v jehož rukou jsou šťasté i nešťasté příběhy knižai a národů, a kterjž Mě opravdové i svědomité péči státníké polohatái svého neodopře.

Ve Vídni, dne 20. října 1860.

František Josef mp.

52.

Diplom císařský, daný dne 20. října 1860,

pro uspořádání válečných poměrů státoprávních mocností Rakouského.

(Vydáno v čísle LX. zák. 18. řá. 236. str. 236 vyl. a novel. dne 21. října r. 1860.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Charvátský, Slavenský, Holický, Vladimírský a Bliřský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajiňský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmenský, Piačenzský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrobský, Kyburský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentický a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Istrijský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregencký, Sonnenberský; pán Terstský, Kotorský a na Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

Úmto všem na vědomí dáváme:

Předkové Náší slovas panství moudře i pečlivě k tomu hleděi, aby v Nášim nejvyšším dočasě sňatce byla jati kerna postupnosti, nebož od Jeho c. k. Apostolského Veličenství, slavného císaře Karla VI., dne 19. dubna r. 1713 a končova platnosti a nezrušitelně ustanoven jest řád postupnosti sňatkem státním, základem a domovním posvícení platným, kterjž pod jménem pragmatické sankce znám jest, a od tédyž staré Nášich realitních království a zemí přijat byl.

Na tomto řádu podléhající se nepodléhajícímu základu právním a na nedělnosti i ne-rozdělnosti svých rozličných částí, a právy a svobodami jmenovaných království a zemí v rovnakost uvedené, založeno jsouc, odělné mocnářství Rakouské, sdružovaní státní a mezinárodní od té doby rozšířené a utužené vzhledem všílkyjm nebezpečnostem a útokům, které na ně derželi, jsouc v tom podléhající a hájící věrnosti, oddanosti a náležitosti svých národův.

Přibíhající k dohromědu Nášeho činu a Nášich poddaných, máme za Svoje povinnost všílkyjm, abychom mocného postavení mocnářství Rakouského hájili a posilovali jasných a nepochybných zřízení právních a svobodě společenosti bezpečnosti jemu propůjčili. Kteréhožto zřízení mohou úplně poskytnouti jen takové instituce a takové zřízení právní, ježto stejnou měrou se souhlasí s všílkyjm práva historického, se rozličností Nášich království a zemí a s tím, žeho všílkyjm jich pevný nedělný nerozdělný svazek.

Hledíce k tomu, kterak tím, že všílkyjm poddaní Náš před zákonem jsou rovní, že všílkyjm mohou volně náboženství své provozovati, že všílkyjm, nechtí jsou toho neb onoho stavu a rodu, jsou ku všílkyjm úřadům spůsobni, též tím, že všílkyjm společně a stejně měrou jsou povinni, stavěti vojenskou kmeni a daně platiti, a že jest zrušena vědomá a odstraněna linie celní mezi zeměmi, společně zřízení orgánové a svobodě společenosti v mocnářství Nášem momentálně se rozšířila a utužila, — uvítáme mimo to, že pro bezpečnost Nášeho mocnářství a pro blaho jedné každé země, ježto moc státní ve všech zemích pevně evropské v jedno jest spájena, jest nezbytně potřebí, aby se nejvyšší úkolové státní společně vykonávali, — měli jsme za dobré, pro vyrovnání posedačích rozdílností mezi Nášimi královstvími a zeměmi, a k tomu konci, aby poddaní Náší měli příměrně uspořádaného úřadovní v zákonodárství a správě, ustanoviti die pragmatické snahy a plně moci Náší za stály a neodvratitelný základní zákon státní, kterýž Nám i Nášejm potomkům Nášim pravidlem a všílkyjm býti má, co níže tato položeno, a zněti takto:

I. Právo, zákony dáti, je městi a rašiti, vykonáváno bude od Nás a od Nášich nástupců jediné společně se sněmy zemskými řádeš obzvlášťobzvlášťmi, a vedle případnosti s radou říšskou, do kterých budou zúčastněni posaditi jati počet úřadův, kterýž Nám ustanovíme.

II. Všílkyjm věci, zákonodárství se týkající, ježto se vztahují ku právním, povinnostem a náležitostem, kteréž mají všickni království a země Náše společně, jmenovitě věci zákonodární, týkající se mínce, peněz a úvěra die a obchodu, též pravidel bankovních a celních; jakož i věci zákonodárské týkající se pravidel poštovních, telegrafů a telezrazení, rovněž i spůsobu a spřádání povinností vojenských, mají se budoucně v radě říšské a s radou říšskou vyjednávati a pomocí její vedle zřízení vyřizovati, jakož se jediné a přivolením rady říšské mají nové daně a dárky uváděti, daně a poplatky již zavedené, zvlášť cena solí vyřizovati, die

Následně rozhodnutí, jehož datum 17. července 1893*), nové vypůjčky dle ní; nyní již dlehy státní konvertovati, nemovitě jmění státní prodávati, zřizovati a neb zrušovati; — konečně se mají pomoci rady říšské rozpočty vydati státních na rok příští zkontrolovati a na jisto postarovati, a taktéž zvěry počítá státních a resultáty ročního hospodaření a finanční zkoumati.

III. Veliké jiné věci, záležitostmi se týkající, které v punktech výše položených nejsou jmenovány, vyřizovány budou dle zřízení ve smlouvě zemských, a to v královstvích a zemích ke koruně uherské příslušných dle předcházejícího jejich zřízení, v Násích ostatních královstvích a zemích ale dle jejich říší zemských.

Podnětů ale v Násích zemích, kteréž následují ke koruně uherské, od dávnejšího let i takové věci, záležitostmi se týkající, o nichž jednati nepřistáli vyřadať radě říšské, společně se vyjednávaly a rozhodovaly, tedy Sáhé ustanovujeme, že dále také věci takové dle zřízení vyjednávati pomocí rady říšské, do něž se radové říši z těchto není přivazman.

Věci, o nichž jednati nepřistáli vyřadať radě říšské, budou se mezi společně vyjednávati také tehda, když by si toho ten který z nich sám zemský říši a sáh v přímě toho učinil.

IV. Tento diplom císařský hadil napročně v archívech zemských království a zemí Násích uchován, a časem svým vložen v zápisu zemské v textu autentickém i v jazycích zemských. Následcové Násí mají tž diplom hrad, když nastoupí na trůn, tžně způsobem podpisem svým opatřiti, a jednemu každému království i země každé zemi jej vydati, kdežto se pak vloží v zápisu zemské.

Tomu na svědomí jsme se v tomto diplomě podpisaři, předešlí Násí císařskou k sáhmu přistávacími dali a poručili, aby byl v Násím archívu domácím, dvorským a státním uložen a chován.

Dáno ve Vídni, hlavním a státním městě Násím, dne 20. října léta tisícého osmístého sedesátého, porovní Násího roku dvacátého.

František Josef mp. (L.S.)

Karel Beckborg mp.

E Nejvyššího radní:
Friedrich von Hauemann mp.

*) Čís. 181. Zákonů říšských

Překlady zákonův
Zákonníka říšského

na rok 1860.

pro
Markrabství Moravské
 státních.

Číska X.

Vydání a rozložení dne 18. listopadu 1860

od c. k. místopředsedstva pro markrabství Moravské v Brně.

53.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních
 dne 31. října 1860,

pro markrabství Moravské a vojvodství Slezské,

jinými se oznámuje, kdy přestaven úřadovní vláda zemská a zemské státníkové
 ředitelství v Opatově, a krajské úřadovní v Moravě, a jinými se ustanovuje, jak bude
 moc těchto úřadů rozložena.

(Zbaveno v čas. LXII. Zk. 33. Str. 213, sv. 339, vyl. a rozsl. dne 4. listopadu 1860.)

Aby se ve skutek uvedlo rozpuštění vlády zemské a zemského státníkového
 ředitelství v Opatově, a úřadů krajských v Moravě, které rozloženo jest Nejvyšším
 úřadem rakousk. J. V., daným dne 4. června 1860 (vyhl. nařízení ministeriálním,
 daným dne 3. června 1860, č. 142 zákonníka říšského), tedy se dle Nejvyššího
 zmocnění dle opatření vše podléhá:

Vláda zemská i zemské státníkové ředitelství v Opatově, též moravští úřado-
 vé kráje přestaveno úřadovní dne 15. listopadu 1860.

Od tohoto dne bude vojvodství Slezské, co se týče administrace, postaveno
 pod místopředsedstvem v Brně dle toho, jak to moc tohoto místopředsedství propůj-
 čeno a sčemu přislíbí.

Hejzmannu zemskému, zřízenému v Opatově jako vyslanému orgánu místopředsedství
 Brněnského, propůjčuje se po usouzení s ministeriemi záležitostí kromě
 moci úřední, která mu dle instrukce přislíbí jakožto představenému politického
 okresního úřadu Opatovského, moc a působnost úřední v příslušném posazení.

Úřední moc zemského starostelského ředitelství v Brně vztahovati se bude také k vojvodství Slezskému. Okresní úředníci v Moravě a Slezsku nabudou téhož dne oné šíři moci a působnosti, která propůjčena jest okresním úředním v detaších a horských Rakouských a ve Švýcarsku nařízením, datujícím dne 24. března a 6. července 1900 (č. 50 a 170 zákoníku říšského).

Pokud se moc úřední moravských úředů krájských dle nařízení právě jmenovaných na okresní úřady nepřenesá, přejele od počátku dne na místodržitelství v Brně.
Brněň. Galschowski up.

Ustanovení

o tom, jaké postavení a jakou moc úřední mají bude o. k. hejtmán zemský ve vojvodství Slezském.

§. 1.

Moc a působnost hejtmána zemského ve Slezsku jest dvojná; vztahuje se jednak k celému vojvodství, jednak jenom k okresu města Opavy.

Co se týče okresu tohoto, jest hejtmán zemský představeným politického úřadu okresního v Opavě, a náleží mu konati práce na představeného okresního úřadu dle předpisu vymezené, v čemž mu nápomocní budou úředníci a služebníci a toto úřadu okresního systemisování.

Co se však týče postavení a moci jeho úřední, vztahující se k celému Slezsku, o tom platí toto:

§. 2.

Hejtmán zemský jest od stáie vyznamený místodržitelství pro Moravu a Slezsko zřízeného, a náleží mu ve vojvodství Slezském jenom místodržitelství počínající konati práce, totiž instrukce neb jinými zvláštními nařízením a příkazy k němu přidáné, než proto bude zvláštní instancí v organizaci správním.

§. 3.

Hejtmán zemský náleží do řady místodržitelství do statusu místodržitelství v Brně a dě se mu k vykonávání prací místodržitelství, co hejtmánu zemskému jsou svěřeny, náležející úřednictvem ze statusu místodržitelství.

Jemu přitahuje, kdykoli se v zemi veřejně stávnosti konají, přednost, náležející dle nařízení o tom vyznamené reprezentantovi zeměpisu. Jest pak povinen, každého roku alespoň třikrát okresní úředních v zemi projeti a sledovati, prvě a však, než se na cestu vydá, místodržicimu oznámiti, aby cestu schválil, a když ji vykoná, jest povinen zvrubnou zprávou mu o ní podati.

§. 4.

Nabytí-li by hejtmán zemský přítomen, neb zastup. by mu nějaká přehážka, má vůbec jeho místo zastupovati sekretář místodržitelství jemu přidány.

§. 5.

Hejtmán zemský má ku správě zemské v oddělení prací k místodržitelství přiděleném příslušné, úředním a orgánům k tomu zřízeným a vykonávání záležitostí a nálezů úředních nápomocen býti, k řídicím a bedlivému plnění povinností

je přidržovati, a byli by toho potřeby, zapomením a důvěrou k nim přikročovali. V případech pilněch může úředníky pod místopředsedstvím postavené na čas od úřadu odvolati a plat jim zastaviti, jest-li se povinen, jak mále to učiniti, ihned místopředsedstvím oznámiti, a týkaloh by se to úředníka uctiverého, jenž jest u spojeného úřadu občanského společenství soudní o sobě svěřen, jest povinen oznámiti to také prezidentovi vrchního soudu zemského.

§. 6.

Hejtman zemský má moc, dávat úředníkům k němu přidruženým, též úředníkům občanských úřadů dovolenou nejdéle na čtyři neděle.

§. 7.

Hejtman zemský má k tomu úřadu právo, aby pokoj, bezpečnost a řád veřejný byl zachován, a má všechně přerušiti nebo napředně vězení prostředky zákonně ustanovenými, jimiž vládní, předejíti; jsou přísahati povolovati úředním politickým místem vojenskou, které by potřeby měl, a obstarati se za přičinou toho k veřejnosti vojenskému.

Shledá-li by sob přihodilo by se něco důležitějšího, má o tom dáti vědět místopředsedstvu.

§. 8.

Hejtmanu zemskému náleži, přihlížeti ke společným, k theatrům a jiným divadlům i k věcem podobným a jiných se týkajícím, též mu náleži, dávat povolení ke hrám divadelním a jiným veřejným produkcím, zvláště ke produkcím theatrálním.

Tom však nemohá se v žádném případě, v této příčině občanským úřadům policejním zákonně propůjčena.

§. 9.

Hejtmanu zemskému přísluší dávat povolení k vystávkování se ze země, vydávaní pasy a listky pasovní do cizích zemí a pasy na přecházení hranic.

§. 10.

Hejtmanu zemskému náleži i též doplňování vojska v zemi a vykonávání moc, kterou v příčině toho dá zákon o doplňování vojska a dá úředního souzení k tomuto zákonu, maji úředně kraje.

Místopředsedství však má toho právo, ustanoviti také představené okresní, aby kození a odvádění k vojsku řídili a zastupovali hejtmana zemského v kasárnách, stáncích k tomu konci, aby rozkazy, maji náležo od služby vojenské na čas byli osvobozen.

Jděli o propuštění vojska způsobem koncertace nebo milosti, má hejtman zemský jednati v přítomně toho společně vlády a c. k. zemským generálním velitelstvím.

Hejtman zemský má moc, dávat těm, kteří jsou službou vojenskou povinni, vřimkou povolení k ženění, jak ustanoveno v §. 8. zákona o doplňování vojska, č. 167 zákonníka českého ze rok 1858.

On jest povinen, u věcech, týkajících se přepěče, ubytování a opatřování vojska, napomocna býti a žeho potřeby, neřizovati.

§. 11.

Hejman zemský má k veřejným ústavům, masám a cestám v zemi korunní státní mti, má přiblížení, aby vždy dle předpisu se upravovaly a v dobetu správnou chovaly, a sledovali by na nich nějaké vody, má stádem a orgánem předkem k tomu ustanoveným naříditi, aby je odpravovaly.

§. 12.

Hejman zemskýmu přisláhl, dáváti po žádosti vyšetření a vyjednání, k němuž může i úřady okresní delegovati, povolání dle zákona předepsané, když někdo chce státi nějakou stavbu neb nějaký přístroj na přivádění a odvádění vody, když se má něco nějaké upravitii čili regulovati aneb stavbu nějakou pro upravení těchto předsevztii, pokud se náležá na to nezapravuje zcela neb z části od ústavu nebo z řádu některého pod správu místodržitelství postaveného, též když někdo chce stavěti nájs, lávku neb jiné dle průmyslové na vodě nebo nějakou klasu, žuku aneb jiné stavje k vedlávání vody a k plavení dříví, aneb vůbec když chce stavěti náso, při čemž potřebá jest síly vodní aneb nějaké státní mti k porození neb jiným potřebám a přiblížením veřejným.

Jestli stavba vodní rozsáhle a důležitá, zvláště mēlo by se něco stavěti na vodích plavných, aneb mēlo by k tomu nějaké okresní přispívati, zřizuje se místodržitelství, aby k tomu povolání sdělilo a dalo před vyšetřiti, čeho v tom potřebá.

Vyšetřel se přiblížením nějaké takové zřízení stavby nějaké aneb rozprá nějaké, rozhodne v tom v první instanci hejman zemský, ač neoděditi věc před soud.

§. 13.

Hejman zemskýmu přisláhl dáváti povolání v městě Opavě ke stavbám novým nebo opravám hřbitvů, které chce předsevztii obec Opavská jakožto obec.

§. 14.

Hejman zemskýmu přisláhl kromě toho dáváti povolání:

- a) Když chce kdo stavěti k ústavům dobročinným;
- b) když chce kdo stavěti dílny na vodích veřejných.

§. 15.

Co se týče záležitostí duchovních, přisláhl hejman zemskýmu:

- a) sdělovati dispensy o všech třech odstavcích, pokud se dle §. 29 zákona o manželství, obz. v č. 186 zákonníku říšského na rok 1850, zřizovaného byla vědě zemské;
- b) přisláhl mu sdělovati po uznesení s ordinárem dispensy od třicátého letu, když se chce někdo ženiti neb vdávati;
- c) sdělovati mu sdělovati dispensy o všech třech odstavcích, v které někdo vstoupá v nové manželství vdávati.

§. 16.

Hejman zemský má právo, poukazovati z fondu zemského ku plácní výlohy likvidní, jakožto dle systému z fondu zemského se uprávují, a to v úmístech datce, ve schváleném proličním ročním na ta kterou rubrika vyměřené.

Přetochní rozpočty roční, k fondu zemskému se vztahující má hejtmans zemský k místodržitelství poslati, přídiv k nim své poznamenání.

§. 17.

Hejtmans zemskému náleží, slánský fond podporovací spravovati a k ústavům dobročinným a humanitárním v zemi přikládati.

Těm mu přísluší spravovati studentskou fundaci rytíře Beera pro gymnásium Opavské zřizenu, při kteréž fundaci má i právo, prezentovati fundáta. On má moc, dávatí povolení k stavbám neb opravám na staveních fundálních až do 500 zl. a k spášení všei movitých a odvětví fundálních až do 200 zl., pokud výlehu takové v přetochním rozpočtu jest zřejmá.

Co se týče nemocnice Heidrichovské, pokud správy její nejsou zastupitelství zemské, náleží hejtmans zemskému:

- a) jmenovati úředníky kancelářské a služebnictvo;
- b) dávatí osobám v té nemocnici zřizeným dovolenou až na čtyři neděle;
- c) skontrolovati kasu;
- d) schvalovati snímky, týkající se dodávání potřeb do nemocnice způsobem litoace;
- e) schvalovati napřed výroční rozpočty.

Co se týče fundací, postavených pod správou městské obce Opavské, přísluší hejtmans zemskému zvláště:

- a) skontrolovati kasu;
- b) schvalovati výlehy, ježto nejsou systematické, až do 500 zl. v mezích přelimitivů.

§. 18.

Hejtmans zemský má k záležitostem humanitárním města Opavy a obcí, přímo pod úřady okresními postavených, přikládati a k tomu hleděti, aby se uvážil die zákona občanského zřízení.

Zvláště mu náleží:

- a) rozhodovati, náleží kdo přísluší k obci, pokud o tom die §. 57 zákona občanského, daného dne 24. dubna 1860, zvláštěho říšského č. 58, v první instanci rozhodovati náleží řízení zemskému, a pokud činiti jest o příslušnosti k některé obci v úvodu řízení Slánského;
- b) náleží mu rozhodovati v příslušné rozepři o meze obecní, když obec spor vedoucí leží v realitních okresech.

Lesedlá by ale některé obec, již se spor týče, v okrese města Opavy aneb v korunní zemi Moravské, náleží v doležených případech rozhodovati místodržitelství.

§. 19.

V příslušné rekursů a věcech státní se týkajících přísluší nálež činiti místodržitelství.

§. 20.

Jedním mezi místodržitelství a úřady pod ním postavenými díti se má krom zvláštních případností přímo aneb v tom má hejtmans zemský býti prostředníkem.

V záležitostech, Slánska se týkajících, máhe místodržitelství hleděti, aby mu hejtmans zemský podal své námitky o nich; želi o uzavření a řízení města úřednického,

má jej místopředsíci vůbec vyvolati, a také nahrazení normativní, od místopředsíctví vydaná, jemu dodávati, aby jich byl vědom.

Vyvození, kterých vydá místopředsíctví u věcech osobních, mají se stýkavosti díti svědčiti úředně a orgánem nálež, jichž se dotýká, však mají se prvě pod pečeti listovou poslati hejtmanu zemskému, aby v ně nahlédl a pak neprodleně díle je dopravil.

Kdykoli má hejtmán zemský u věcech úředních k němu přikázaných poslati zpráva k ministerium, má to vždy učiniti prostředkem místopředsíctví.

§. 21.

Záležitosti, které vyřizovalo ředitelství řádu vyřizovacího a komise zemská pro vykoupení a uspořádání statečností zřízená, vyřizování budou v Opavě od úřednictva náležedem zemským ustanoveného pod správou a předsedáním hejtmána zemského, v čemž bude toto úřednictvo míti onu moc, kterou má býti ředitel úředové zemští.

Týkají se věci k tomuto oddělení práci náležité, a nícht rozhodovací zřizované jest ministerium záležitostí vnitřních, zákonodárci tak zřízená orgánického znebo osob, a řádu vyřizovacího znebo a komisi servitátních ustanovených, mají se k ministerium vždy prostředkem místopředsíctví předkládati, a týž způsobem rozhodnutí, od ministerium v příčině těchto věcí vydané, hejtmanu zemskému dodávati.

§. 22.

Co se dotýče ukládání příjmů daní ve vojvodství Slezském, v tom má hejtmán zemský moc a působnost, zvláštními předpisy vyměřenou.

§. 23.

Nuřizení, vydané od ministeria financí a záležitostí vnitřních dne 31. října 1880.

a tom, že se v markrabství Moravském zřídí komise berničná a jejího postavení bude míti buďtožná berničná komise zemská v Opavě.

(Sděleno v LIII. čís. Zák. 19., č. 244, str. 194; vyř. a zveřej. dne 6. listopadu r. 1880.)

Ze příčinou toho, že úředové kraji v markrabství Moravském dne 15. listopadu 1880 budou rozpuštěni, zřízeny budou v této koruně zemi v každém kraji v tom místě, kde byl posud úřad krajský, komise berničná, jejíž se budou skládati z úřednictva berničného, komitě bylo přidáno k úřadu krajskému, a budou postaveny pod správou představeného okresu politického toho místa.

S strany nové úřední těchto komisí berničných má působnost míti ta, co ustanoveno nářizem, vydaným dne 18. dubna 1880 (zákonem říšského č. 95) v příčině komisí berničných v korunách zemích Dolních a Horních Rakouských a ve Štyrska.

Berničná komise zemská v Opavě pro vojvodství Slezské zřízená, postavena bude od 15. listopadu 1880 po úřední vždy zemské a ředitelství berničného tamtéž, pod správou hejtmána zemského, a bude míti toutž moc, jež má přiblíženi ježák vykonavací, kteri díle 22, 24, 25 a 26 Nejvyšších nářizení, vydaných dne 14. září 1852 (č. 10 zákonem říšského ze rok 1853) o zřízení a působnosti úřadů krajských, v příčině záležitosti, týkajících se příjmů daní, příntatůh úředím krajským.

Překlady zákonův
20
Zákonníka říšského
na rok 1860.

pro
Markrabství Moravské
obřadních.

Částka XI.

Vydání a razení dne 19. listopadu 1860
od v. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské v Brně.

55.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 19. října 1860,

pro rakousko říš. vyhláškou Řecká vojska,

jinakže se vyhláškou, že Rusko přistoupilo k těm smlouvám, ježto se proti císařství Rakouskému zachovávali vazjennosti dle druhé paragrafy §. 46 zákona trestního.

(Obstává v list. čís. 242. ř. 201. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.)

Vedle oznámení, učiněného od ministerium záležitostí zahraničných, vydaného dne 15. října 1860 prohlášením ministeriální, císařko-rakouské a císařko-ruské, ježto datum 9. prosince 1859 a 16. srpna 1860, dle kterých v příčině trestní zločinů, spáchaných v zemích jednoho z těchto států proti bezpečnosti druhého, Rusko přistoupilo k těm smlouvám, ježto naproti císařství Rakouskému zachovávali vazjennosti dle druhé paragrafy §. 66 zákona trestního.

Brně Nálezky sv.

56.

Nařízení císařské, dané dne 21. října 1860,

pro vstupy země korunní, vyhláškou království Lombardsko-Venetské,

o razení měděných čtyřkrájecových fukouských žetonů.

(Obstává v list. čís. 171. ř. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.)

Abý se v srovnání se zákonem císařským, učiněným ve Vídni dne 24. ledna 1867 a zákonem říšským (v čísle XXIII, č. 101 na rok 1867) vyhlášenou, vyhovělo potřebě mincí k měnění obchodu přírodních, vidělo se Ji, po slyšení ministrů říšských a po vyslyšení Ně rady říšské ustanovili takto:

Předně. Kromě drahotných mincí měděných, zavedených Nym patentem, daným dne 19. října 1857 (č. 169 zákonníku říšského), razí se budou pro všechny země korunní, vyjmažte království Lombardsko-Venetská, měděné mince čtyřkrájecové rakouského císa.

Za druhé. Mince tyto ráženy bude dle zákony mincovní císaře Josefa II. a dle patenta Mého, daného dne 19. října 1857. Bude tedy čtyřkrájecá dle toho, že se z libry má býti dělá sto a padesát krájeců, vážíti 0.0366 libry, a půjde dvacet pět kusů této mince na jeden zlatý rakouského císa.

Za třetí. Průměr čtyřkrájecáku ustanovuje se na 27 milimetrů. Na lici má korunního orla císařského a nápisem do kola:

K. K. OESTERREICHISCHE SCHEIDEMÜNZE.

Na rubu jest císař krájeců „4“ ve věnci drahocin, a pod ním rok, kdy byl ražen.

Kraj jest hladký.

Za čtvrté. Vybavení této nové drobné mince měděné tato jest přílohou.

Za páté. Správci Mého ministeria financí ukládá jest, aby toto ražení ve skutek uvedl. Kdy se počne tato nová mince vydávati, zvláště se vůbec vykási.

Ve Vídni, dne 21. října 1860.

František Josef mp.

Ernst Reichberg mp.

Sebast. Pinner mp.

J. Nejvyššího radní:

Friedrich v. Braunauer mp.

57.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 24. října 1860,

ježto se tito vydávati nových měděných čtyřkrájecáku rakouského císa.

(Zákonem v Zák. list. ze r. 1860, č. 169, v. 1. vyd. a razen. dne 21. října r. 1860.)

Dle páté postávky nálezení císařského, daného dne 21. října 1860, č. 230 zákonníku říšského, v příčině ražení čtyřkrájecových drahotných mincí měděných rakouského císa, ustanovuje se, že se tyto mince počnou vydávati ve Vídni dne 27. října 1860.

Kasy veš Vídni budou mincovní ústáti pro dělá jich vydávati opatřeny tou měrou, jak se v ražení jich bude postupovati.

Sebast. Pinner mp.

58.

Vynošení, vydané od ministerium financí dne 1. listopadu 1860,

pro korunní země sámské a slovenské,

o tom, že se snižuje daň z města ovocního, jelikož držitelé pozemků užívají pro domácí potřebu.

(Obstane v zák. list. 247. ř. 262, st. 491, vyd. v rozsl. dne 1. listopadu r. 1860.)

Jako c. k. Apokřolské Veličenství rádi Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 26. října 1860, nejmilostivěji povoliti, aby z města ovocního, jež sobě držitelé pozemností udiílají z ovoce, které se na jejich pozemnostech urodilo, a jehož v tom místě, kde byl udiílán, užívají k vlastní potřebě buď své vlastní, nebo k potřebě své rodiny své a služebného lidu, ježto u nich jsou na stavě a bytem, a jestli v některé krajině obyčej, dávati držitelům na polí zastavěných měst z ovoce, také ku potřebě těchto držitelů — od 1. listopadu 1860 počínaje, vybírali se jen polovička pozemní daně potravní, ač nebyli by ta sobě onde tato daň již nyní ještě více snížena.

Daň však, která již do jmenovaného dne prošla, buditi zapravována v míře posud předepsané.

Tato Nejvyšší rozhodnutí netýče se daně, ježto se platí z šenkovních měst ovocních.

Erich Plauer up.

59.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 2. listopadu 1860,

pro některou část,

o tom, že i budoucí soudům zemským v Cílovci a Lublani bude náležeti, vyšetřovati zločiny, jmenované v §§. 18—26 zákona trestního.

(Obstane v zák. list. 248. ř. 262, st. 491, vyd. v rozsl. dne 1. listopadu r. 1860.)

Ačkoli dle Nejvyššího listu rádného, daného dne 15. června 1860, č. 155 zákonnika říšského, vlády zemské v Korutanech a Krajině jsou zrušeny, bude nicméně dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 26. října 1860, od toho dne, kdy toto nařízení bude vykonáno, až na další nařízení soudům zemským v Cílovci a v Lublani příslušeti, vyšetřovati a trestati, jak nařizováno v §§. 10, 11, 15 a 16 listu soudu trestního, v korutanských zemích Korutanské a Krajině zločiny, jmenované v §§. 18—26 zákona trestního t. veřejná, uražení Veličenství, uražení úst císařského rodu a ražení veřejného pokoje.

Erich Plauer a. p.

Thakara Jibhakar Padakhi Bahara v Bhai,

Překlady zákonův

26

Zákonníka říšského

na rok 1860.

pro

Markrabství Moravské

otčinějch.

Částka XII.

Vydání a rozšíření dne 15. prosince 1860

od v. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské v Brně.

60.

Vyšešení, vydané od ministerium financí dne 6. listopadu 1860,

pro valkové země korunní, výnosem řádovnic a řádní vojenská,

v tom, jak se má při pálení kořalky z nakažených zemských ústavů zemědělských aparátů na měření spírinnosti, za příčinou vyměřování daně z kořalky podle toho množství ji jest a kolik má grátů.

(Obzvláště v zákoně LVII. řá. v. d. ř. 266, str. 407; v. d. ř. a rozš. dne 15. listopadu r. 1860.)

Ve 4. postávce výnosem, vydaného od ministerium financí dne 7. září 1860 (zákonníka říšského č. 205), řečeno jest, že bude vydáno zvláštní vyhlášení o tom, kde bude se dosazeti aparáty zemědělské, ježto ukazují množství jest kořalky a kolik má grátů, jak se má těchto aparátů užívati, a pokud jest ústavům zemědělským dovoleno, užívati jež pro kontrolu při pálení kořalky, ze zemských nakažených.

Jeden takový aparát na měření spírinnosti jest de návrhu P. Hisingra již zhotoven a v příloze A popsán, též jest to předpis paláců, jak se má takový aparát zhotoviti.

Když se aparát takového ústavu, kteří jest té opatřeni, aby se

1. vložil mezi chládnici a návru šňamru nebo aby šňamr se dal pod úhlední návru, a

2. aby se učinilo opatření, by se potajmu nemohla odvésti kořalka rozcena, kterou odškáji pomýje. Tato opatření má býti taková, aby had rozcena, kterou se se dno přepalovací hořky výpuky odvéstý, šle do sadu tak ústavního, jak se to státní hořický X. d'Abencour dne 15. dubna 1860 obdržel vyšešení výnosu,

nebo aby dočasně roara odtokové sloupků na tři palce kolmo šla do přepalovny nebo měla kruh tři palce vyší tak přičlený, aby voda protékala nemohla, tak aby se výparky roara odtokovou nikdy zcela vypustiti nemohly, vyřel aby vždy čísla jak tam stála. Ku konci doby k pálení kufelky ustanovené mohou se výparky z aparátu zcela vypustiti děrou k prostoru této vedoucí.

Aparát výše jmenované zkoušky budeti od komise k tomu zřízené, k níž se přiváží též c. k. komise státní finanční, jejíž pojmenuje c. k. finanční úřad okresní; praxím pak mají tato zkouška předcházeti úřadové cimentové ve Vídni, v Praze, Brně, Lvově a v Budíně i Paříži.

Příloha B obsahuje předpis, jak se dočasný kontrolní aparát na měření spírání postaviti a jak se ho k potřebám úřadů důchodkových úřadů má ve vísopalnách, v kterých se z nakalčených zemských kufelky páli a které užívají povolání, by mohly dáti potraviti z kufelky plátni díle toho, umohou jí jest a kolik má grádů.

Poslední vydá se svědčiti o druhém aparátu kontrolním, jejíž vynalezl mechničkové Reinhold Stampe a Vilém Holdmann ve Vídni.

Šlechté Plmer op.

A.

P ř e d p i s ,

Jak se má zkoušeti Rittingrův aparát na měření spírání, jehož úřadové důchodkovi pro kontrolu užívati mohou.

I. Vysvětlení a popisání tohoto aparátu.

1. Rittingrův kontrolní aparát na spírání (kufelka) jest nádoba plechová, na vrchu otevřená, jejíž má po stranách dvě stěny kolmé a dvě skloněná, a jedna stěna prostřední, která se stěnou skloněnouji spočívá v jedné hraně se schází a nádoba na dvě stejné příhradky odděluje. Řečnou hranu na dně jest rovná nádoby, aby se v mrazech vymáčených houpačce pohybovati mohla.

Těžkost, jejíž se má měřiti, padá ze šibku stáčená do příhradky posuvné, ať jí tam přibude tolik, že se houpačka její tři obrátí, příhradka naplněná dále spadne a vyprázdní se. Na to přijde těžkost do druhé příhradky, jejíž se překlápěním posuví, a která též spadne dále a vyprázdní se, jak má těžkost v ní má dostatečnou tíži. Načítá opět potídek přijde na první příhradku a t. d. A tak to jde pořád, pokud těžkost padá do příhradok. Když se ví, umohel těžkostí obě příhradky na houpačce v sobě pojmovati mohou a kolikrát se v jistém čase houpačka obrátí, lze z toho vyhledati, umohel vůli velikosti těžkosti, a (pomocí váhy potídek), umohel těžkostí houpačkou protáhněti.

Abý se náležitě na jisto mohlo postaviti a dle potřeby opravit, umohel nádoba obsahuje, k tomu ta jest více nastaviti po straně na stěně prostřední, jejíž se írouhem málo vždy na jiné místo postaviti.

2. S houpačkou spojena jest pečtadla, kteráž kdykoli se houpačka dvakrát obrátí, o jednotku dále postupí a každé číslo až do 9999 udává. Potvrziti se

vi, mnohdy vidí tekutost, v přehřívce dvakrát obráceně obsažená, tedy ukazuje požitadlo, co vidí veškerá tekutost, která se houpačkou provedl.

3. Kdyžkoli se houpačka otočí, dostane se z prostředního žláku malá částka tekutosti, která se máti má, do žláku podél horní hrany stěny napříč přídělného (do ložky příční), odkudž se odtokem trubkou vede do nádoby sběrací. Tečeť tedy skrze otvor ku př. spirítus takový, který v sobě chová nestejně mnoho líh, tedy se rovná líh, obsažený v spirítusu průběžném, nacházejícím se v nádobě sběrací, zároveň tomu, který jest v průměru a veškerém spirítusu měřeném.

4. Houpačka točí se na čepích, které mají ocelové ostří, vložené v achas. Na konci toho ostří jsou špiče, ježto se spirítu o kalné směsy postarají, aby se houpačka nemohla na stranu přeloupnouti.

5. Aby tekutost, když hrající teče, v přehřívce se naplňuje průběžně se zvlnila, a houpačka tím nepřicházela v běh nepřevrácený, jest v kabě přehřívce na houpačce v směru osy vstřední pruh plechu přídělní, o nějž se, když plynul jde ku konci, vlny odrábají.

6. Houpačka není přímo spojena s pákou na požitadlo, nýbrž má na té straně, která jest k požitadlu obrácena, dva police čili výstupky, které páku uchytí teprv tu, když houpačka z čisti se byla houpla. Při takovém záhonu není páka na požitadle pravému houpačce houpačky na překážku a houpačka může se také snadno vyndat, aniž potřebí spojení nějakého vyprostít.

7. Truska, kterou se tekutost, ježto se má měřit, vede do houpačky, padá do žláku napříč jízdného (do žláku oddělovacího), kterýž jde v směru osy vstřední, a v němž jest přídělní podélný stáček, jež má kraje vystupující nadě dvo u žláku. Tekutost teče tímto stáčkem přímo do postřídlení přehřívky.

8. Tekutost průběží pro nádobu sběrací nepodčině z oně tekutosti, která přechá přes kraje stáčku podél jízdného (l. 7), nýbrž z oně zvláštní části tekutosti, která vytká dírou, oděšnou na duž žláku oddělovacího. Aby se na tuto zvláštní část z vlnu vždy stejné částka, k tomu jsou kraje na stáčku podél jízdného, jmenovitě v částečce l. 7. Aby pak díra dostala se nezávisle nějakým uzavřením, jest v žláku oddělovacím podél síty, kterým tekutost protká, dvě malé příjdy k otvoru.

9. Nádobu sběrací na tekutost, která se má zkoušeti, jest tak zřízena, že se může vyndávati. Vějde se do ní o něco více tekutosti nežli má Vídenšký a naplňuje se tím zvlášť, čím užší jest otvor v žláku oddělovacím, kterým tekutost protká (l. 8), nebo čím kratší jest ložka příční na trubce prováděcí (l. 3). Obvyčejně naplne se tato nádoba, když pusteče skrze otvor 60 až i 70 věder tekutosti. Mnohdy zbytek má býti spirítusu průběžného, ježto by se shodoval s každým obrácením houpačky, stáček na tom, mnohdy se naplne spirítusu (kapky), kterýž se opětkem kontrolovati má. Za pravidla klade se, že do nádoby sběrací katých 8 del, když se každá pol, má vědet alespoň 1/2, mátu spirítusu.

10. Aby se tekutost, ježto se má zkoušeti, nevykouřila, jest se vlně síty na močnu nejlépe zřevna; také se taková vykouřeni předejde tím, že jest k

zábrana dírcu nádobu oděrací, kterou tekutost do ní teče, přidělena trubka nakřivená, v ní umístěna malý sloupec tekutosti způsobem neprůdušným uzavřený, anož, že trubka, kterou tekutost teče, jde až téměř na dno nádoby oděrací a tudíž vždy až do tekutosti zkoušené se namáčí. Účelkem potřebí, aby víka na nádobě oděrací měla malou díрку, kterou by odcházel vzduch, tekutosti zkoušenou nakřiveně. Aby pak se nádoba oděrací vypřednutí mohla, jest na ní zabít vylivací, špatněm korkovým zácpou.

11. Houpáčka a nádoba oděrací udělany jsou z mědi polírované, a jsou slouženy do schránky, která má stěny z tvrdého železa litého a jest umístěna vylidněna měděným plechem polírovaným; také šálky a trouby v aparátu jsou z takového plechu. Na víku u schránky jsou zářyté střešky a víka to zavírá se dvěma klíčky na prostrkování, které jichž síla se může protáhnutím šrouba pro bezpečné přiložení závěry oděrací. Tělo jest v tom víku okénko z čistého skla pod číselnou měří, aby se mohlo hleděti na houpáčku.

12. Tekutost měřena vytláka dírcem po straně na dně ve schránce udělanou, která jest umístěna opatřena šálkem, aby tam zvonku nic nepřicházelo.

13. Aby se tekutost odcházející nemotavovala (l. 12), ve schránce přilá vystupovala a houpáčka tím v běhu svém se neotáčovala, jest učiněna taková opatření, že tekutost, když do jisté výšky vystoupí, zadržává dírcem po straně udělanou a přikrytou, která jde až na dno schránky, vytláka, než se houpáčka v běhu svém zastavuje. Chce-li by ale kdo, aby tekutost tímto způsobem neodtékala něčím aby vystoupila ještě výše, tedy by se dvě šálčičky, na schránce oděrací zvonku přidělané a dvířkyma zakryté, tekutosti naplnily a ukazovaly, že odtok tekutosti jest zastaven.

14. Dole na schránce na dvou stranách postavených přiláky jsou vždy dvě vystupující ucha železná, do nichž se dávají šrouby, jimiž se schránka na svém podkládě upne.

II. Jak se zkouší aparát na měření spiritusu.

1. Aparát na měření spiritusu zkoušen buď, jak se se dotýče jeho konstrukce, tak i se se dotýče toho, zdali řádně chodí.

2. Když se hře na úvahu, zdali Bittingerův aparát na měření spiritusu tak jest utvořen, aby úředníci důchodkovi ho ku potřebám kontrolním užívati mohli, pravidlem buď popsal výše polohou (I), a lidový aparát něčím, utvořen na dostatečný, který by se s popsaním tímto dokonale nerozdíral.

3. Zdeš aparát jest tak utvořen (l. 12), aby tekutost nevystupovala, vyšetřeno buď tím, že se schránka naplní vodou.

4. Nebylo-li a připraveném zkoušení aparátu měřička šálka závěry, buď vyšetřeno, zdali počítadlo dobře slouží kosa. Jak počítadlo chodí, nejlépe se vyhledá, když se houpáčka čistějším rakou obrátí; postupili, když se houpáčka dvakrát obrátí, ošla na ciferníku pravidelně o jednoho díle, tedy chodí počítadlo dobře.

5. Aby se ustanovilo, množství vody jest potřebí, když se houpáčka 20- až i 30krát dvojnásobně obrátí a množství vody padá na jedno obrátění na obě strany.

Toto vyšetření má se konati, když hospačka jde zkušebně i když jde ryšle, v čemž má být rozdíl nasycený + 2 procenta.

Ze prostředků rychlosti běhu hospačky pokládá se úroveň jednoduchých obrátceí za minutu. Voda, která se k tomu užívá, má mít při 14 grádech Celsiusevých tepa. Mnohdy jí má být, vyhledáno had nejprvé die liber Vídeňských a pak buďteč libry tyto na Vídeňské měsy přepočteny, při čemž počítany buďte 2, 32 libry Vídeňské vody za jeden nás Vídeňský.

Ze to, co hospačka die zkoušky přechovně máte tekutostí v sobe pojmeotí, buďte pokládáno prostřední množství toho, co se opětně vyhledalo. To musí se ul na jedno procento zrovnovážit s tím, co udal zhotovitel aparátu měřička a máte se udati jen takové množství vody, jeli se měřiti dá celým nás Vídeňským. Obvyklejše pojmeotí aparát má vody na dvojnásobné obrátceí. Váha justovací (l. č. 1) kterou se pojmeotnost aparátu upravuje, má se po skončeném zkoušení aparátu tak spatřiti, aby se nemohla nikam pokoupenosti; což stane se jednoduše tím, když se šroub stáveč na samém konci dolním kapkou čistou přiložuje.

II. Stáložiti se, že aparát měřič v každé příčině jest dokončej, buďte to na hospačku a na schráně na některé stěně postavení měřičkou panci poznamenaného, z kteréž má být potras, v kterém místě komise zkoušení státi jaké čalo počítá jímceí má aparát, a mnohdy vody hospačka máte v sobe pojmeotí, tato vynéřie v mísech Vídeňských (na př. l. m.). Znověň buď certifikát a zkoušce vykonané die formálně nálezoběžného vzhledu a k aparátu přiložen.

Certifikát.

Ritlingrův aparát na měření spirítu č. . . od měsíce
v zhotovený, byl jest die předpisu zkoušen a při této zkoušce stádožina, že jest ku potřebám kontrolní úřadů důchodkových zcela příhodný a že hospačka jeho v sobe pojmeotí . . . Vídeňských nás tekutostí.

Vedle čehal die komise utápaní v hospačku a ve schráně v jedné stěně postavení vložkou čistého orla, čalo zkoušky výje pokoušené a to, mnohdy tekutostí aparát v sobe pojmeotí máte.

Od c. k. komise, úřadní ke zkoušení aparátů
na měření spirítu.

(Pečet)

Datum.

Podpis.

B.

Předpis,

Jak se má Ritlingrův aparát na měření spirítu ve výsavních postaviti, a jak se ke ku potřebám úřadů důchodkových užívati.

I. Jak se má Ritlingrův aparát postaviti.

1. Ku kontrole plení spirítu (kořalky) mohou úředně důchodkovi užívati jen takových aparátů měřiček, které jsou od úřadů pancovníy a při nichž jest

vysvědčení, že jsou zkoušeny (V. předpis o zkoušení Rittingrova kontrolního aparátu na měření spírítosu, II, č. 5).

2. Aparát ku potřebě úředí důchodkových postavěn buď ve vinopalně ode dvou orgánů důchodkových a přítomnosti vinopalníka nebo jeho náměstka; přístroje a práce tučné, jež k tomu potřebí, opatřiti má vinopalník.

3. Za podkladek aparátu postaven buď hmotný sloup dřevěný, který se buď do země pevně vsápnutí nebo na dva střešice zapustí, aneb, nemohlo-li by se toto učiniti, kolozátní skobení, které se vložením do půdy kamenné nebo cihelné anebo do zdi májí, upravení, aby se dobře udržel.

Podkladek tento má býti tak velký, aby na něm setraliko stála celá schránka aparátu měřícího, nežli aby se do něho na oboích dvou stranách, kde jsou dole na schránce ucha vystupující, žrouby pro upravení aparátu, našlo-li zapustiti mohly. Tyto žrouby jsou kolmo skrze ucha tato a mají v hlavě dírku, tak jako žrouby na troubě spojovací (I. 3), aby se závěra úřední skrze ně prostráti mohla.

4. Aparát měřící postaven buď na podkladek vedrované a tak, aby se s chladicí kratičkou trubkou přímo spojiti mohli. K tomu konci vezmen se žrouby, které mají v hlavě dírku, protáhne se skrze tuto dírku špička, aby se nemohlo troubení potajna učiti a dají se obojím koncem pod závěru úřední.

Jeden a tžž aparát měřící může se také spojiti s chladnicemi dvou nebo více aparátů na pálení kořalky, toliko potřebí, aby trouby spojovací byly tak utvářeny, by se kořalky potajna jsoum odváděti nemohlo.

5. Víko aparátu měřícího buďti též čtvero pod závěru úřední, a to špičkou, postavenou skrze ucha dvou klínů prostřekovacích a víko zavěšujících, jejížto konce se dají pod pečet.

Klínky prostřekovací buďti tak utvářeny, aby nebylo lze uch jejich tajně otevřiti.

6. O tomto postavení aparátu buďti protokol vedělán a od osob jmenovaných podepsán. Aparát postavený buď v protokolu uveden pod číselm svým, srovnávajíce se s tím, které jest ve vysvědčení o zkoušce. Potom buďti připomenuto, jaké opatření učiněna jsou, aby měřící aparát pevně stál, aby byl s chladnicí aparátu na pálení kořalky těsně spojen, a aby se spírítus (kořalka) uch lejtvy nemohly potajna odváděti.

II. Jak se má vyhledávati, mnoholi spírítus se napálilo.

Mnoholi kořalky (spírítusu) se napálilo a kořk grádů lhu v sobě obsahuje kořalka, ježto prošla skrze aparát, způsobem právě uvedeným postavený, buďti vyhledáno takto:

1. Nejprvé buď vyšetřeno, jestli závěra úřední neopracována, a ozvěl viděti nějaké chyby buď v postavení nebo v běhu aparátu.

2. Nalezli-li se v tom (II. 1) vadě nějaká, buďti těsně vytknuta, destilace na krátko zastavena, a potom předčeno a poznamenáno, co ukazuje podstatně na aparát měřícím.

3. Na to budí zájma úřední a více aparátu měřičho slata, více standardu a ohledina, všel vnít v aparátu vše jest v následném způsobu a nebylo tam žádné zvláštní změny učiněno. Načel se křivá trubka výtoková na košce přiloží valdru obrátí, nádoba sběrací vyndá a spustí se, jsoucí dvě láhvičky v uzavřené stěně postavení v schráně sběrací zcela prádné. Byly by plně, bylo by to znamením, že spiritus v schráně sběrací zcela prádné. Byly by plně, bylo by to znamením, že spiritus v schráně sběrací zcela prádné, což by se mělo za přestupek důchodkový považovati.

Shledaly by se vody nějaké, zvláště kdyby se kořalka nastavila, budí to na jeho postavení.

4. Z rozdílů mezi tím, co ukazovalo počítadlo na začátku a na konci té doby (II. 2), o které se má vyhledati, mnoholi v ní bylo kořalky naplněno a mnoholi v sobě chová líhu, viděti jest, kolikrát se bezpečna měřiti v tomto čase dvojnásobně obešla. Byly by aparátom takto jen voda ještě by měla 14 stupňů Reaumurových tepla, multiplikuje se rozdíl dostaný a číslem, které udává v míscích Vídeňských, mnoholi vody bezpečna pojímá, a bude z toho patrné, mnoholi vody skrz aparát protéklo. Byly by se př. na začátku jmenované doby, t. j. když se přímo před tím vyhledávalo, mnoholi spiritusu se naplnila, počítadlo ukazovalo 5632, nyní by se ale bylo vyhledalo, že ukazuje (II. 2) 7856, tedy o 1524 výše nežli před, tedy by číslo vynásobené množitelí vody 1524 míst Vídeňských = 85 $\frac{1}{2}$ věder Vídeňských: Co čílo toho vypočtení v míscích Vídeňských vypadne, náleží pak, když se vyhledává, mnoholi bylo naplněno, kořalky, multiplikoval faktorem (faktorem librovým), který se uvádějí s tím, co líhu vynásobená kořalka v průměru v sobě obsahuje.

Mnoholi tento faktor čísl, viděti z tabulky přiložené.

Obshavovali by spiritus, který aparátom projde, v průměru na př. 77 gradů podle stočilného libroměru, čísl by praktický faktor librový 0.969, a vezmeli se opět čísla příkřada výše položeného, 1524 \times 0.969 = 1507 míst Vídeňských = 57 věder, bylo by aparátom měřičim prošlo 27 míst spiritusu, jest má v sobě 77 stupňů líhu.

5. Co líhu kořalka měřeni v průměru v sobě obsahuje, vyhledá se, když se pomocí úředního stočilného libroměru, hledie k normální teplotě 14 gradů Reaumurových, vyndá, mnoholi líhu v sobě chová ukoušený spiritus (kořalka) ve schráně sběrací.

6. Stalo by se, že by se mělo kořalky plně a že by ve schráně sběrací nebylo dostatek spiritusu (kořalky), by se skleněná nádoba spouštěcí následně naplnila, otočí se spouštěcí nádoba níž a pozorování se tím, mnoholi v ní jest spiritusu průměho (kořalky), načel se podle oka posoudí, kolikrát tolik bylo by po-
třebí spiritusu průměho (kořalky), aby se nádoba spouštěcí následně naplnila, tak že by třeba přetřásla. Potom se příloží spiritus (kořalka) vlije do jiné nádoby příhodné, naplní se spouštěcí nádoba vodou až 14 stupňů Reaumurových teplem

si po zmačení viti udělané, tolikrát, kolikrát jest vodě udělaného posazení průběho spirítusu (kořalky) potřeba, aby se udělaná spouštěcí zcela naplnila, a výše se pak voda takto změřená k průběhu kořalky. Vyšetřil se nyní hustotou, mnoholi lhu smíšenina tato v nádobě spouštěcí v sobě chová, lze snadno vypočítati, mnoholi lhu v sobě má spirítus průběh, právě než se smíchá s vodou.

Jestliže na př. dvojnásobně (vábce N násobně) tolik vody potřebí, co jest kořalky průběh, jedná se má vyšetřování, tak že jest kořalky, když se do ní přidá vody, stáráti [vábce $(n + 1)$ krát] tolik, co jí bylo původně, a vyhledá se, že smíšenina z kořalky průběh $24 \times 8 = 72$ [vábce $n(n + 1)$] grátů hmotnostových, t. j. kořalka průběh má v sobě tolikrát tolik lhu, co smíšenina, kolikrát jest kořalka ve smíšenině obsažena.

7. Jak málo jest vyhledáno, mnoholi lhu spirítus průběh (kořalka) v sobě chová, vlož se víko aparátu měřícího zase pod zvětru střední (I 5), a málo se ihned zase počítati znovu páli.

8. Výše předepsané vyšetřování, mnoholi spirítusu bylo v některé vinogradě naplneno, opakovati se má krom zvláštních případností, (že by na př. vyšší středek náhled revizi předsevzal, než by se shledalo nějaké přestoupání dýchádkové) vždy po delší době, totiž po týdni aneb delším se později nežli ve čtyřech nedělech. Páli se silněji, má se vyšetřování diti častěji, páli se slaběji, má se diti méněji. Nejlepší pravidlo v přímě toho jest, jak mnoho spirítusu dle počátku skrze aparát prošlo, pročť orgánové dehtující vždy mají náležitě poměrem, mnoholi spirítusu počítadlo ukazuje. Páli se ve vinogradě některé tak málo, že se ani ve čtyřech nedělech dostatečného množství spirítusu nenashromáždí, málo se dle na dvě lhána odhlovacího opatrně rozlívá, aby ve čtyřnedělní době vyšetřování tolik spirítusu (kořalky) do nádoby sbírací nastalo, kolik potřebí.

Dobře bývá, když se vznesen úžé nádoby spouštěcí, k jejího naplnění méně průběho spirítusu (kořalky) potřebí; a však nemají uděti býti, nedli se srovnáti s tím, co libovolně base vti počtyby pravidelně ukazuje.

Buděť se také četiti, co v této postávce napováděna, nepřihodí se snadno, že by se prostředkem pod II. 5. jmenovaného uděti musilo; mohloby se to přihoditi nanejvýš ku krátké době, v které se kořalka páli.

Tabulka faktorů

na přepočítávání mětek, které ukazují kontrolní aparát na spírtno.

Měrečka		Faktory	Měrečka		Faktory	Měrečka		Faktory
Lib	roba		Lib	roba		Lib	roba	
každá měta		Číslo	každá měta		Číslo	každá měta		Číslo
0	100	1-000	04	00	0-040	07	00	0-070
1	100	0-000	31	00	0-040	08	00	0-070
2	100	0-000	50	04	0-040	09	21	0-070
3	100	0-000	27	00	0-040	70	00	0-070
4	100	0-000	55	00	0-040	71	00	0-070
5	05	0-004	20	01	0-040	72	00	0-070
6	04	0-005	40	00	0-040	73	00	0-070
7	00	0-007	41	00	0-040	74	00	0-070
8	00	0-008	42	00	0-040	75	00	0-070
9	01	0-010	43	00	0-040	76	00	0-070
10	00	0-010	44	00	0-040	77	00	0-070
11	00	0-010	45	00	0-040	78	00	0-070
12	00	0-010	46	00	0-040	79	01	0-070
13	00	0-010	47	00	0-040	80	00	0-070
14	00	0-010	48	00	0-040	81	00	0-070
15	00	0-010	49	01	0-040	82	10	0-070
16	04	0-008	20	00	0-040	83	17	0-070
17	00	0-008	11	00	0-040	84	10	0-080
18	00	0-000	00	00	0-040	85	10	0-080
19	01	0-004	23	01	0-040	86	14	0-080
20	00	0-000	24	00	0-040	87	13	0-080
21	00	0-000	03	00	0-040	88	10	0-080
22	00	0-004	00	44	0-040	89	11	0-080
23	00	0-000	27	00	0-040	90	00	0-080
24	00	0-040	00	00	0-040	91	0	0-080
25	00	0-040	00	00	0-040	92	0	0-080
26	00	0-040	00	00	0-040	93	7	0-080
27	00	0-040	00	00	0-040	94	0	0-080
28	00	0-040	00	00	0-040	95	0	0-080
29	00	0-040	00	00	0-040	96	4	0-080
30	00	0-040	04	00	0-040	97	0	0-080
31	00	0-044	00	00	0-040	98	0	0-080
32	00	0-044	00	00	0-040	99	0	0-080
33	00	0-044	00	00	0-040	100	0	0-080

61.

Nařízení císařské, dané dne 17. listopadu 1860,

pro všechny země koruny, vyhláše království Lombardsko-Venetského,

o vydávání listků mincovních.

(Ostatně v LXX. čís. 23, 24, 25, 26, 27, a 28, dne 10. listopadu r. 1860.)

Aby se plně potřeby drobných peněz, jichž oběh nyní sliem na sifbro přeroben jest, a dodávati v našem obvodu náležitě vyhověti, vidi se Mj. po slyšení ministrů Njých a po vystoupení mě stále rady říšské naříditi, aby ve všech zemích kroneš království Lombardsko-Venetského, vydávaly se listky mincovní,

kteřé vydávání má býti spůsobem proutím, a má se potomní v nejprvé příčině shromáždění má veškeré rady říšské podle zřízení v pořadu vzíti. Ustanovují pak toto:

1. Listky mincovní svědčí budou na deset krejcarů rakouského čísla, a budou a všech kas veřejných v jmenovaných zemích za deset krejcarů přijímány, kdy kdy kde a nich bude něco platit třeba jednoho zlatého.

2. Hlavní kas zemské a kas obřecí budou listky mincovní jazyka veřejných kasin, občin a straním, které jich budou míti potřeby, za touté samu v bankovních vydávati.

3. Veškeré sumy listků mincovních, ješto jsou dle zveřejněné potřeby v obchodu budou v oběh dány, nebude činiti více dvaceti miliónů zlatých.

Jak mile tato potřeba k dodávání v malém obchodu přetane, veznou se listky mincovní naspět.

4. Na falšování nebo nepodobování těchto listků mincovních vloženy jsou tytéž pokuty, ježliž se pokutuje falšování a nepodobování veřejných papírů úředních, ješto platí za minci.

5. Opatření toto dáti se pod kontrolu Mě komise, v příčině všech státních zřízení.

6. Správa Měho ministerium financí uloženo jest, aby toto nařízení ve skutek uvedl.

V Schönbrunnu, dne 17. listopadu 1860.

František Josef mp.

Heinrich Beckberg mp.

Štecht Plesner mp.

Z Nejvyššího nařízení:

Frédéric von Hassenauer mp.

62.

Vyšešení, vydané od ministerium financí dne 19. listop. 1860,

pro výšeby nové kurant, výměně království Lombardsko-Venetské,

ješto se týče vydávání 10krejcarových listků mincovních.

(Obstane v čís. 1315. Zk. sb. čís. 165. an. 49. vyd. a nově. dne 20. listopadu r. 1860.)

Abý se vykonalo Nejvyšší nařízení císařské, dané dne 17. listopadu 1860 (zákonka říšské č. 356), počnou se 10krejcarové listky mincovní ve Vídně (v domě, nazvaném Laurenzer-Gebäude) dne 22. listopadu 1860 vydávati, a bude se u vydávání těchto mincíků hodnost každého vložníka dne na to příslušného postupovati, dle toho, jak toho bude potřeba listků těchto v malém obchodu řídati a jak vždy třeba jich postáti.

Od febreňského dne budou se tyto listky mincovní také císařským kasin kromě Vídně za nejvyššího rozestati, aby je vydávaly dle.

Štecht Plesner mp.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1860.

pro
Markrabství Moravské
obdobných.

Částka XIII.

Vydání a rozsáhlá dne 17. prosince 1860

od n. k. místopředsednictva pro markrabství Moravské v Brně.

63.

Nariadení vydané od státního ministeria dne 26. listopadu 1860,

pro království Čechy, pro arcivévodství Salsburkské sál Salck a pod Salck, pro vojvodství Salsburkské, Štyrské, Korutancké, Krajské, Bavors- a Dolnosálské, pro markrabství Moravské, pro knížectví hrabství Tyrolské a Vorarlberské, Šviccké a Gledičské, pro markrabství Istrijské a pro místa Terstské a sídliškem k místu městečkem.

a tom, že se mají znovu voliti zastupitelstva obecní.

(Obsahuje v LXII. čísle Ed. N. č. 261. str. 429. vyd. a rozsáhlá dne 25. listopadu r. 1860.)

Abý se nabýlo základu nevyhnutelně početného, na němž by se provedla státní, rozhodnutími císařskými, ježto datum 30. října 1860, ustanovení, de Nejvyššího rozhodnutí, ježto datum 25. listopadu 1860, takto se užívají:

1. Ve všech obcích, ustaných de zákona obecního, daného dne 17. března 1860, voleno buďto znovu zastupitelstva obecní de zákona tohoto a de nariadení ministeriálních, vydaných dne 7. března 1860 (č. 116 zákoníka říšského), dne 6. dubna 1860 (č. 127 zákoníka říšského) a co Tyrolska a Vorarlberska se týče, dne 6. dubna 1860 (č. 56 zákoníka zemského). V městech, která mají zvláštní statuta, voleno buď de těchto statut.

2. Seznamování voličů vzhledem buďto co nejrychleji, a voleni buď urychleno tak, aby od vyhlášení seznamů voličských do skutečné volby neminulo více šesti neděl.

3. Pořizování, která předepsána jest v nariadení ministeriálním, vydaném dne 19. března 1860, č. 67 zákoníka říšského, vztahuje se nyní toliko k představeným obce. Co se dotýče měst, ježto mají zvláštní statuta, zachováni se jest v přičině toho de vyměření, daných v těchto statutech.

4. Nové zvolení zastupitelstva obecní buďto mají moc a působnost de zákona jim příslušnou a zachovájí ji datem, pokud neregují ve skutek nový řád obecní, ježto se způsobem v zákoně předepsaným k místu přivěde.

Brně Galuchowski up.

Értekezlet

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

1918. évi közgyűlési jegyzőkönyv

Překlady zákonův

22

Zákonníka říšského

na rok 1860.

pro

Markrabství Moravské

odělných.

Částka XIV.

Vydání a rozcestání dne 30. prosince 1860

od v. k. ministerského pro markrabství Moravské v Brně.

64.

Nařízení, vydané od ministerium financí dne 27. listopadu 1860,

pro vstoupky země horami, zejména království Lombardie-Venetské a hranici vojenské, o tom, kdy se má, když se opovříhá nějaká živnost nebo se žádá za povolení živnosti, zapravování kolik a jiné přímé poplatky, vyměřené v nařízení, vydaném dne 22. dubna 1860, č. 102 zákoníku říšského.

(Stejně v LXXII. č. 24. str. 26. č. 26. str. 442 výt. a rozst. dne 30. listopadu r. 1860.)

Za příčinou několika dotazů, kdy se v příčině kolik a přímých poplatků, když se opovříhá živnost nějaká nebo se žádá za povolení živnosti, zachovati jest die nařízení, vydaného dne 22. dubna 1860, č. 102 zákoníku říšského, toto se nařizuje:

A. Kdy kol die řádu živnostenského, vydaného dne 30. prosince r. 1859, zákoníku říšského č. 227, má se živnost nově opovříhati aneb noví žádost za povolení živnosti podati, zapraveny budet také poplatky, vyměřené za opovříhá nebo za žádost v povolení živnosti nařízením, vydaným dne 22. dubna 1860.

Poplatkové tito zapraveni budet tedy:

a) když die §. 59 řádu živnostenského vloža opovří, že chce svobodnou živnost po smrti matie svého díle provozovati, aneb když die téžat paragrafu dědie, odkazovník neb novj podatelství opovří, že chce živnost, za příčinou smrti živnostníkovy nebo prostředkem úmluvy mezi živými převzatou, díle vésti, aneb když pada žádost za povolení, aby to učinil mohj; a však to vše má

másta jen v té příležitosti, když tu není dleň o to, aby se živnost koncesionární dle předložilého povolení k ruce výroby nebo neukončených díků až do jich ukončení dle vede, aneb aby se dle vede živnost nějaká k ruce masy, pokud trvá vyjednávání konkursu neb postálosti;

b) kdy koli někdo podá opověď, že chce státi nějaké vedlejší usazení (oslabenství) nebo státi nějaký, aneb když pobíhá ze povolení k tomu. Jestli ale někdo (dle §§. 45 a 47 řádu živnostenského) povinen, jinde druhou opověď učiniti, že chce státi nějaké vedlejší usazení nebo státi nějaký, zapraviti má za opověď, podanou a toho úřada, v jehož rejstříku živní živnost již zrušením jest, takto kolek při podávání obyčejný;

c) když někdo opoví, že chce živnost již zrušenou realizovati, aneb když podá žádost za povolení, aby to učiniti mohl.

B. Co se týče poplatků, když někdo žádá za propůjčení živností, v příčině kterých se dle postavy V. patenta vyhlášeovacího, vydánoho k řádu živnostenskému dne 20. prosince 1858, i budoucně zachováti jest dle nařízení předložilých, platnost má ta, co vyměřeno v zákoně o poplatcích, daném dne 9. února 1859, č. 20 zákoníku říšského.

Šlechta Pinner op.

65.

Vyvešení, vydané od ministeriua financí dne 18. prosince 1860,

pro veškeré země koruny,

o tom, jaký kolek se má dleň na oznámeníu firm protokolevaných a vymazaných, kteréž o. k. soudně obchodní realizujm ústavům vydávají a co se má platiti za vyhlášení takových oznámeníu v novinách.

(Uveřejněno v čís. 12271 zák. list. list. 271. str. 496. vyd. a rozšíř. dne 22. prosince r. 1860.)

Na oznámeníu protokolevaných a vymazaných firm obchodních, kteréž o. k. soudně obchodní realizujm ústavům a podatelstvíu vydávají, má se čiti kolek 60 kr. a s přílohou 72 kr. rak. čísla, jak vyměřeno jest v zákonech, daných dne 9. února a dne 2. srpna 1859, zákoníku říšského č. 50 a č. 329, v II. položce tarifové v poznámeníu II. a III.

Za vyhlášení ve zdejším novinách firm od soudu obchodního protokolevaných platiti máleli jakožto za úřední oznámení v následujících stran, soudního práva se týhajících, inserce 30 kr. rak. čísla, jak vyměřeno v zákoně, daném dne 6. září 1859, č. 345 zákoníku říšského, počítáno v nařízení císařském, daném dne 8. července 1858, č. 102 zákoníku říšského; v čemž se soudně zachováti mají dle vyvešení, vydaného od ministeriua práv dne 22. října 1859, č. 14, 378.

Úřad tedy, který takové ohlášení a vklášení firm v novinách úředních má na péči, nechť plat za inserce vyžáde a zároveň s ohlášením redakci novin pošle.

Plát za inserci má každá strana a schůz platit i tehda, když c. k. soud obchodní nechtí jedné každé strany protokolované neb vymazané vyhlásiti, a schůz, ale když je vyhlásil všechny hromadně.

Štefan Plesner op.

66.

Nariadení, vydané od ministerium práv dne 24. prosince 1860,

pro zemi korunní, v níž má platnost soudní řád obecný a zápisoběžný, zejména Hruční vyjádření,

jinakže se vyznačuje, pokud dostatečný jest ve spisech sporných podpis advokáta, který nebydlí v tom místě, kde jest soud.

(Shromážd. v LISNĚ, listy Říš. list. list. 230, str. 239, vyd. a zveřej. dne 25. prosince r. 1860.)

Aby se vzbudily pochybnosti vzniklé, prohlašuje se, že předpis, danému v řádu soudním, dle kterého má ve spisech sporných první příloha podepsána býti, vedle zákonů o tom vydaných (dvostránného dekretu, vyd. dne 6. září 1860, č. 509 sbírky zákonů soudních, v paragrafu 4, a vedle řádu advokátského, vyd. dne 16. srpna 1849, č. 364 zákonníku říšského, č. 9), úplně zůstati učiněna jest, a v takovém spise podepsána jest advokát, který byl v tom obvodu vrchního soudu zemského, v kterém spis se před, byl i nebydlěl v tom místě, v němž spis byl podán.

Hjalr Lasser n. p.

67.

Nariadení císařské, dané dne 27. prosince 1860,

pro všechny země korunní,

a tam, že úroky a výpůjčky národní platit se budou na čas v bankovních a národních přímlouvajím.

(Shromážd. v LISNĚ, listy Říš. list. list. 239, str. 239, vyd. a zveřej. dne 28. prosince r. 1860.)

Poměrně nyní jest velmi vysoký kurs na stříbro, vidí se správně státní toho potřeba, aby v úrokových listích nejprve přílících přestala na čas platiti úroky z dobrovolné výpůjčky r. 1854 učiněné, v minci kovové.

Nariadení tedy, stýžer ministry Svě a vyslyšer Svou státní radu říšskou, aby se úroky z obligací národní výpůjčky, které prajdou až do prvního dne měsíce dubna r. 1861, tento čas politajíc, platily v bankovních a národních přímlouvajím.

Aby pak, pokud možná, spravedlnost věřitelů a tímto opatřením v rovnost se uvedly, počítán bud tento nádivok v přílících úroků, předtých od 1. ledna 1860 až inclusive do 1. ledna 1861, na čtyřicet procent, jenž byly průměrným kursem v posledních třideci úroch, v přílících úroků ale, které prajdou později, počítán bud nádivok průměrně dle kursu, jež bude mít stříbro na Vídeňské burse ten měsíc před tím dnem, kteréhož úroky prajdou, kterýmž kursu průměrný se vší rychlé vůbec uzná.

Účky z obřadů na jistě jmeno svědků, které projdou po prvním dnu měsíce, zapravovaný buďte s nádevkem, který na tento den vyjde.

Účky, které prošly před 1. dnem měsíce ledna r. 1890, placeny buďte i dále jako posud s nádevkem 150 procentovým, jak vyměřeno ve vyřčení, vyřčení od ministerium financí dne 15. září 1889 (č. 169 zákonníku říšského.)

Měnu ministromi financí uloženo jest, aby toto zařazení vykonal.

Ve Vídni, dne 27. prosince 1890.

František Josef mp.

Ernst Hochberg mp.

Rechtš. Plesner mp.

**Z Nejvyššího zařazení
Svobodný pán Hanzonnet mp.**

Překlady zákonův
¹⁸⁶⁰
Zákonníka říšského
 na rok 1860.
 pro
Markrabství Moravské
 státních.

Částka XV.

Vydání a rozsah dne 31. prosince 1860
 od c. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské v Brně.

68.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 21. prosince 1860,
 pro všechny země koruny,

jinakto se ustanovuje, že budou uvedeny kolkované obálky na penzi a že se budou vydávati nové známky na penzi a na noviny.

(Ustanov. v list. ZEMSK. LID. M. Č. 26, str. 318, výt. a rozs. dne 21. prosince r. 1860.)

Počínaje od 15. ledna r. 1861. uvedeny budou na frankování listů obálky kolkované. Když pak dojde zábrna známek na listy a na noviny, kterých se nyní užívá, vydány budou také známky formy nové.

V kterémto přičině toto v zvláštnosti se uvádí:

1. Na obálkách listovních vytiskne bude v barvách kolek a obzorem jako vzhledem starší Fina a okolo tohoto obzoru bude písmenky a čísly poznačeno, co kolek stojí.

2. Tyto obálky dělí se budou v c. k. ústřední dvorské a státní, a to na 3, 5, 10, 15, 20, 25, 30 a 35 nových krajcarů (v listovních Lombardsko-Benitských na tolikéž soldů), a budou vesměs dvojí velikosti.

3. Kolek vytiskne jest na obálkách

Skrajcových (soldových) barvou žlutou,

5	"	"	"	červenou,
10	"	"	"	do červena hnědou,
15	"	"	"	modrou,
20	"	"	"	ponocnářovou,
25	"	"	"	tmavohnědou,
30	"	"	"	šedou,
35	"	"	"	světlou.

4. Každý má toho vůli, frankovat psaní buď jako pouzdrá známkami nebo novými obálkami kalhavými, nežť psaní jde jen do zemí zdejších nebo jde do cizích.

Nežť kolek vytříděný na obálky dostatečný, aby se jim proto dle tarify vyměřené zapravilo, mohou se také známky, kolik jich potřebě, na obálku přilepit a proto tím doplniti.

5. Rekomandéční zapravě se může buď tím, že se známka na obálku přilepi, nebo že se vezme obálka s kolekem kalhavým, jezdí stačí na zapravení posta dle tarify vyměřené i platá rekomandéčního.

6. Vzal by se na psaní obálka s menším kolekem, nežť jest proto dle tarify vyměřené, a nepřilepil by se známka, kterou by se proto doplatilo, málť se s psaním kalhavým tak, jako s psaním, na kteréž nebýlo dostatečně známka přilepena.

7. Obálky kalhavé prodávati se budou, kolik si jich kdo žádá bude, na r. k. počtech a u soukromých prodávaců známek. Za obálku jakého kolí formátu zapraví se kromě toho, co činí kolek, půl nového krajcaru na náhradu útrat abotování.

8. Kdyby kdo obálky na psaní proti úpravě prodával, je nepodstěbel neb šikovál aneb nepovrých obštek užívál, přikročí se k němu dle týchž nařízení, ježto se v podobajch případech vztahuj ke známám na listy, postahno dle zákona trestního o přestupcích důchodkových a dle obecného zákona trestního.

9. Nové známky listovní 2, 3, 5, 10 a 15 krajcarové (saldové) podobají se, co formy a barvy se dotýče, nově kolikém na obálkách listovních, takž krajcarů stojím.

10. Nové známky na noviny, ježť redakce novin užívati budou, šikžny jsou hladou barvou šikovou a není na nich žádně cny poznaménání; ježť ale podobají se novým známám listovním.

11. Známky na psaní a na noviny nyní obyčejně nebuden v určité lhůtě z obštu vzaty, nežť bude se jich mohl vadě nových známek a obštek listovních užívati dotad, pokud budou v zinožť.

Šlechť: Pflanzl ap.